

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. การวัดและประเมินผลสภาพที่แท้จริงของนักเรียน. กรุงเทพมหานคร : อรุณสภาอคาเดมี, 2540.
- จินตนา ท่าสระ. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและนิยัรรักการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนที่ได้รับและไม่ได้รับหนังสือหมูนเวียน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
- เจนเช และ ฮาร์กิต (Hirschmann, J. and Gor Ziv, H.). กระบวนการเรียนรู้แบบองค์รวม Whole language สำหรับเด็ก. ใน รายงานการอบรมเชิงปฏิบัติการ การเรียนรู้แบบองค์รวม Whole Language : Introduction course, หน้า 7-8. 27-30 มกราคม 2540 ณ โรงแรมวินเซอร์ สุมวิท 20 กรุงเทพมหานคร
- ณัฐหทัย วรรณทรัพย์. การประเมินพัฒนาการจากสภาพจริง (Authentic assessment) และการใช้แฟ้มสะสมงาน (portfolio) ใน เอกสารประกอบการประชุมทางวิชาการ เรื่อง อนุบาลศึกษา...การปรับเปลี่ยนจากครูไปสู่เด็ก, หน้า 22-29. 2-4 เมษายน 2540 ณ โรงเรียนราชวินิต กรุงเทพมหานคร
- ดวงเดือน ย่อนน่วม และคนอื่นๆ. รูปแบบโปรแกรมการศึกษาสำหรับเด็กสามารถพิเศษในชั้นประถมศึกษา. รายงานการวิจัย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- ธีรนนท์ ดานนท์. การประเมินการเรียนการสอนโดยใช้แฟ้มสะสมงาน ข่าวครูร้อยเอ็ด. 10 (ตุลาคม 2540) หน้า 11.
- บันลือ พฤษะวัน. มิติใหม่ในการสอนอ่าน. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2534.
- บุญเชิด ภิญโญชนันตพงษ์. การแนะนำอาจารย์สอนและผู้ปกครองให้รู้จักพอร์ทโฟลิโอ (Portfolio) จดหมายข่าวศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน. 2 (พฤษภาคม 2539) หน้า 3-15.
- บุษบง ดันตวิงศ์. นวัตกรรมการสอนภาษากับธรรมชาติในการอ่านเขียนของเด็กปฐมวัย. ใน แรมสมร อยู่สถาพร (บรรณาธิการ), เทคนิคและวิธีการสอนในระดับประถมศึกษา. หน้า 141-151. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- ประคอง กรรณสูต. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ (ฉบับปรับปรุงแก้ไข). พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

- ภาวิณี แสตนทวิศุข. การพัฒนาชุดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ร่วมกันตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติสำหรับเด็กอนุบาล. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- ศรินทร วิทยะศิรินันท์. เอกสารประกอบการอบรมการสอนภาษาไทยแก่ครูสังกัด กรุงเทพมหานคร. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (อัครสำเนา)
- หรรษา นิตวิเชียร และพรรณรศม์ เม่าธรรมสาร. ลักษณะการเขียนที่ปรากฏในเด็กเล็ก. รายงานการวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2534.
- ศุภัทรา คงเรือง. ผลการใช้กิจกรรมการอ่านตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติที่มีต่อความคิดรวบยอดเกี่ยวกับตัวหนังสือและหนังสือของเด็กวัยอนุบาล. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- อภิษฐิต ทุทธมาตย์. การเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านและการยืมหนังสือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เข้าร่วมและไม่เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.
- อรุณี สถิตย์ภาคีกุล. วัตฒนาการของหลักสูตรและวิธีการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.
- อลิตา เพ็ชรรัตน์. การพัฒนาความสามารถในการจับใจความของเด็กวัยอนุบาลโดยใช้เทคนิคการเล่านิทานแบบเล่าเรื่องซ้ำ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- อารี ศัญหวี. นวัตกรรมปฐมวัยศึกษา. สมาคมเพื่อการศึกษาเด็ก, 2535.
- อุทุมพร จามรمان. การศึกษาความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียนเพื่อการปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ฟีนนี่พับบลิชซิง, 2540.
- อุทุมพร จามรมาน. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณลักษณะ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ฟีนนี่พับบลิชซิง, 2531.
- เอกชัย ชัยประเสริฐสิทธิ. สถิติที่ไม่ใช่พารามิเตอร์(Nonparametric Statistics). พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2527.

ภาษาอังกฤษ

- Bromley, K.D. *Language arts : Exploring connections*. 2nd ed. Boston : Allyn and Bacon, 1992.
- Brown, S.E. and Everett, R.S. *Activities for teaching using the whole language approach*. Charles Thomas Publisher : Springfield, 1990.
- Burke, K., Fogarty, R. and Belgrad, S. *The mindful school : The portfolio connection*. Illinois : IRI/Skeylight Publishing, Inc., 1994.
- Cambourne, B. and Turbill, J. *Coping with chaos*. Portsmouth, NH : Heinemann, 1987
cited in Ruddle, R.B. and Ruddle, M.R. *Teaching children to read and write : Becoming an influential teacher*. Massachusetts : Allyn and Bacon, 1995.
- Carbo, M. Reading with style. *Principle 5* (May 1997): 12-14.
- Coody, B. *Using literature with young children*. 5th ed Madison, WI : Brown & Benchmark Publishers, 1997.
- Cornett, C.E. and Blankenship, L.A. *Whole language = whole learning*. Indiana : The Phi Delta Kappa Education Foundation, 1990.
- Duffy, G.G. and Roehier, L.R. *Improving classroom reading instruction*. 3rd ed. New York : McGraw, Inc., 1993.
- Eanes, R. *Cotent area literacy : Teaching for today and tomorrow*. Albany : Delmar Publishers, 1997.
- Eliason, C. and Jenkins, L. *A practical guide to early children curriculum*. 5th ed. New York : Maxwell MacMillan International, 1990.
- Fisher, C.J. and Terry, C.A. *Children's language and the language arts : A literature-based approach*. 3rd ed. Boston : Allyn and Bacon , 1990.
- Gordon, A. and Browne, K.W. *Beginning and beyond : Foundations in early childhood education*. 3rd ed. New York : Delmar Publishers Inc., 1993
- Harris, L. and Smith, C. *Reading instruction diagnostic teaching in the classroom*. 4th ed. New York : Macmillan Publishing Company, 1986.

- Harris, R.J. **An experimental inquiry in the functions and value of formal grammar in the teaching of English with special reference to the teaching of correct written English to children ages twelve to fourteen.** Unpublished Ph.D. Dissertation, University of London, 1962. cited in Fisher, C.J. and Terry, C.A. **Children's language and the language arts : A literature-based approach.** 3rd ed. Boston : Allyn and Bacon , 1990.
- Hillman, J. **Discovering children's literature.** New Jersey : Prentice-Hall, 1995.
- Holdaway, D. **The foundations of literacy.** New York : Ashton Scholastic, 1979.
- Hoskisson and Tompkins. **Language arts content and teaching strategies.** Ohio : Merrill Publishing, 1987.
- Huck, C., Hepler, S. and Hickman, J. **Child's literature in the elementary school.** 4th ed. New York : Saunders College Publishing, 1987. cited in Stewing, J.W. and Simpson, M.J. **language arts in early childhood classroom.** A Division of International Thomson Publishing, Inc. : Wadsworth Publishing Company, 1995.
- Irwin, D.M. and Bushnell, M.M. **Observational strategies for child study.** America : Holt, Rinehart and Winston, 1980.
- Jalongo, M.R. **Early childhood language arts.** Allyn and Bacon : Boston, 1992.
- Klein, M.L. and Others. **Teaching reading in the elementary grades.** Boston : Allyn and Bacon, 1991.
- Lacey, C. **Moving on in spelling : Strategies and activities for the integrated curriculum.** Australia : Rome Publications Pty, Ltd., 1994.
- Lester, C.L. **A literature-based approach to reading.** Master's thesis, Grand Valley State University, 1993.
- Loshbaugh, M. **The effects of whole language on the writing ability of first grade children.** *Dissertation Abstracts International*, 53, 3796 A., 1992
- Mcafee, O. and Leong, D. **Assessing and guiding young children's development and learning.** America : Needham Heights, 1994.
- Mercer, M.M. **A whole language versus skills based approach to preschool education.** *Master Abstracts International*, University of Newfoundland, Canada, 1989.

Morrow, L. and Rand, M. Promoting literacy during play by designing early childhood classroom environment *The Reading Teacher* 44 (February 1991) :

Moss and Noden. eds. Pointers for putting whole language into practice.

The Reading Teacher 47(December, 1993/January, 1994) : 342-344. อ้างถึงใน

จริยาภรณ์ สกุลพราหมณ์. การศึกษาการเปลี่ยนแปลงการสอนของครูอนุบาลที่ใช้

แนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ : กรณีศึกษาโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน

กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

Newton, J.D. An alternative to study hall : The effectiveness of a literature-based program with emphasis on an integrated, active learning approach with seventh grade students. Ph.D dissertation, Central Missouri State University, 1993.

Nicoll, V. and Roberts, V. Taking a closer look at literature-based program. Australia : Primary English Teaching Association, 1993.

Page, G. and Thomas, J.B. International dictionary of education. London : Kogan Page Limited, 1977.

Pual, W. and Philip, M.J. Program development in special education. New York : McGraw-Hill Book Company, 1981.

Paulson, F.L. What makes a Portfolio a Portfolio? In Evaluation : A perspective for change: America : Victoria, 1990.

Porter, C. and Cleland, J. The portfolio as a learning strategy. America : Boynton/Cook Publishers, 1995.

Ruddle, R.B. and Ruddle, M.R. Teaching children to read and write : Becoming an influential teacher. Massachusetts : Allyn and Bacon, 1995.

Schlosser, K.G. and Phillip, V.L. Beginning in whole language. New York : Scholastic, 1991.

Spodek, B. and Saracho, O.N. Right from the start : Teaching children ages three to eight. America : Allyn and Bacon, 1994.

Siegel, S. Nonparametric statistics for the behavioral sciences. New York : McGraw-Hill, 1956.

- Shafritz, T.M. and others. **The facts on file dictionary of education.** New York, 1988.
- Stewing, J.W. and Nordberg, B. **Exploring language art in the elementary classroom.**
Wadsworth Publishing Company : A Division of International Thomson Publishing Inc.,
1995.
- Stewing, J.W. and Simpson, M.J. **Language arts in the early childhood classroom.**
Belmont : Wadsworth Publishing Company, 1995.
- Strickland, D.S. and Morrow, L.M. eds. **Emerging Readers and Writers, Linking Theory and
Practice : Resource for an Emergent Literacy Curriculum. The Reading Teacher,**
(May, 1990) : 690-691.
- Temple, C. and Gillet, J.W. **Language arts learning process and teaching practices.**
2nd ed. Illinois : Scott Foresman and Company, 1989.
- Valencia, S. A portfolio approach to classroom reading assessment to whys, whats,
and hows. **The Reading Tacher,** 43(4), 1990. cited in Ruddle, R.B. and
Ruddle, M.R. **Teaching children to read and write : Becoming an influential
teacher.** Massachusetts : Allyn and Bacon, 1995.
- Whiltthead, R. **Children's literature strategies of teaching.** New Jersey : Prentice-hill, Inc.,
1989.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิด้านการคัดเลือกวรรณกรรมสำหรับเด็ก

1. รองศาสตราจารย์ ดร. สำลี ทองธิว	ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เกริก ชื่นพันธ์	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร
3. อาจารย์จินตนา ไบกาซูยี	นักวิชาการฝ่ายพัฒนาหนังสือ
กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
4. อาจารย์วีริยะ สิริสิงห	นักเขียนอิสระ ชุมรมเด็ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดการเรียนการสอน

1. อาจารย์ ดร. วรนาท รักสกุลไทย	ผู้อำนวยการแผนกอนุบาล
โรงเรียนเกษมพิทยา กรุงเทพฯ
2. อาจารย์ ดร. พิมพ์ หรือตระกูล	ผู้บริหารวิทยาลัยนานาชาติคัลลิวิช
(Dulwich International College)
3. อาจารย์อลิสตา เพ็ชรรัตน์	ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
จังหวัดชลบุรี
4. อาจารย์เปรมจิตต์ แสงทองไทย	โรงเรียนบ้านเพ็ญใหญ่และสระบัว
อำเภอพล จังหวัดขอนแก่น
5. อาจารย์ปราวณี พิริยะ	โรงเรียนบ้านเพ็ญใหญ่และสระบัว
อำเภอพล จังหวัดขอนแก่น

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิด้านการคัดเลือกวรรณกรรมสำหรับเด็ก

1. รองศาสตราจารย์ ดร. ลำลี ทองธิว	ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เกริก ชื่นพันธ์	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร
3. อาจารย์จินตนา ไบกาซูยี	นักวิชาการฝ่ายพัฒนาหนังสือ
กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
4. อาจารย์วิริยะ สิริสิงห	นักเขียนอิสระ ชมรมเด็ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดการเรียนการสอน

1. อาจารย์ ดร. วรรณาท รักสกุลไทย	ผู้อำนวยการแผนกอนุบาล
โรงเรียนเกษมพิทยา กรุงเทพฯ
2. อาจารย์ ดร. พิมพ์ หรือตระกูล	ผู้บริหารวิทยาลัยนานาชาติดัลวิช
(Dulwich International College)
3. อาจารย์อลิสา เพ็ชรรัตน์	ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
จังหวัดชลบุรี
4. อาจารย์เปรมจิตต์ แสงทองไทย	โรงเรียนบ้านเพ็ญใหญ่และสระบัว
อำเภอลาด จังหวัดขอนแก่น
5. อาจารย์ปราณี พิริยะ	โรงเรียนบ้านเพ็ญใหญ่และสระบัว
อำเภอลาด จังหวัดขอนแก่น

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างการคำนวณค่าทางสถิติ และการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การคำนวณหาค่าความเที่ยงของเครื่องมือ
2. การคำนวณผลการเปรียบเทียบระดับขั้นความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราว
เมื่อเริ่มและเมื่อสิ้นสุดการทดลอง
3. การคำนวณผลการเปรียบเทียบระดับขั้นความพึงพอใจในการอ่านของนักเรียน
เมื่อเริ่มและเมื่อสิ้นสุดการทดลอง
4. การคำนวณผลการเปรียบเทียบระดับขั้นความพึงพอใจในการเขียนของนักเรียน
เมื่อเริ่มและเมื่อสิ้นสุดการทดลอง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1. การกำหนดหาค่าความเที่ยงของเครื่องมือ

คำนวณหาค่าความเที่ยงของเครื่องมือ โดยใช้สูตรค่าความเชื่อมั่น (Inter-rater reliability) มีขั้นตอนดังนี้

1. นำค่าความถี่ของระดับขั้นความสามารถทางภาษาที่ผู้วิเคราะห์ข้อมูลทั้งสองคนให้ไว้ มาบวกรวมกันทั้งหมด

2. นำค่าความถี่ของระดับขั้นความสามารถทางภาษาที่ผู้วิเคราะห์ข้อมูลทั้งสองคน ให้ตรงกันมาบวกรวมกัน

3. นำผลรวมความถี่ของระดับขั้นความสามารถทางภาษาที่ผู้วิเคราะห์ข้อมูลทั้งสองคน ให้ตรงกัน (จากข้อ 2) มาตั้งหารด้วยผลรวมความถี่ของระดับขั้นความสามารถทางภาษาที่ ผู้วิเคราะห์ข้อมูลทั้งสองคนให้ไว้ (จากข้อ 1)

4. คูณผลลัพธ์ที่ได้จากข้อ 3 ด้วยจำนวนของผู้วิเคราะห์ข้อมูล คือ 2 คน

(Irwin and Bushnell, 1980)

แทนค่าในสูตร

ระดับขั้นความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราว

ความถี่ของระดับขั้นความสามารถทางภาษาที่ผู้วิเคราะห์ข้อมูลทั้งสองคนให้	= 22
ความถี่ของระดับขั้นความสามารถทางภาษาที่ผู้วิเคราะห์ข้อมูลทั้งสองคนให้ตรงกัน	= 8
	$= \frac{22}{8} = 0.36$

คูณผลลัพธ์ที่ได้ด้วยจำนวนผู้วิเคราะห์ข้อมูล	= 0.36×2
ค่าความเที่ยงของเครื่องมือ	= 0.72

ระดับขั้นความพึงพอใจในการอ่าน

ความถี่ของระดับขั้นความสามารถทางภาษาที่ผู้วิเคราะห์ข้อมูลทั้งสองคนให้	= 18
ความถี่ของระดับขั้นความสามารถทางภาษาที่ผู้วิเคราะห์ข้อมูลทั้งสองคนให้ตรงกัน	= 8
	$= \frac{18}{8} = 0.44$

คูณผลลัพธ์ที่ได้ด้วยจำนวนผู้วิเคราะห์ข้อมูล	= 0.44×2
ค่าความเที่ยงของเครื่องมือ	= 0.88

ระดับขั้นความพึงพอใจในการเขียน

ความถี่ของระดับขั้นความสามารถทางภาษาที่ผู้วิเคราะห์ข้อมูลทั้งสองคนให้ = 17

ความถี่ของระดับขั้นความสามารถทางภาษาที่ผู้วิเคราะห์ข้อมูลทั้งสองคนให้ตรงกัน = 7

= $\frac{7}{17} = 0.41$

17

คุณสมบัติที่ได้ด้วยจำนวนผู้วิเคราะห์ข้อมูล

= 0.41×2

ค่าความเที่ยงของเครื่องมือ

= 0.82

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. ผลการเปรียบเทียบระดับชั้นทางภาษาเมื่อเริ่มและสิ้นสุดการทดลองของนักเรียน
แบ่งเป็น 3 ตาราง คือ

2.1 ตารางเปรียบเทียบระดับชั้นความสามารถในการเขียนเรียงเรื่องราว เมื่อเริ่มและ
เมื่อสิ้นสุดการทดลองของนักเรียน

นักเรียน คนที่	ลำดับชั้น		ผลต่างของลำดับชั้น $d_i = (X-Y)$	อันดับที่ ของผลต่าง	อันดับที่ของเครื่องหมาย	
	เริ่ม(X)	สิ้นสุด(Y)			บวก	ลบ
1	2	3	-1	-6.5		-6.5
2	2	3	-1	-6.5		-6.5
3	2	6	-4	-18.5		-18.5
4	5	8	-1	-6.5		-6.5
5	2	3	-1	-6.5		-6.5
6	3	4	-1	-6.5		-6.5
7	3	4	-1	-6.5		-6.5
8	3	4	-4	-18.5		-18.5
9	3	7	-1	-6.5		-6.5
10	2	3	-4	-18.5		-18.5
11	2	6	-4	-18.5		-18.5
12	1	2	-1	-6.5		-6.5
13	2	4	-2	-14.5		-14.5
14	2	3	-1	-6.5		-6.5
15	2	4	-2	-14.5		-14.5
16	3	4	-1	-6.5		-6.5
17	1	2	-1	-6.5		-6.5
18	2	4	-2	-14.5		-14.5
19	2	4	-2	-14.5		-14.5
20	2	3	-1	-6.5		-6.5
รวม					0	-210

$T =$ ค่าอันดับตามเครื่องหมายที่มีค่าน้อย จากตารางคือ 0

$N = 20$

นำไปเปิดตารางค่าวิกฤติของ T ใน Wilcoxon Matched Paired Signed-Ranks Test

ณ $\alpha = .01$ $T = 38$

ดังนั้น ค่า T ที่คำนวณได้ ($T = 0$) มีค่าน้อยกว่าค่า T ในตาราง ($T = 38$) แสดงว่าระดับ
ชั้นความสามารถในการเรียงเรียงเรื่องราว เมื่อสิ้นสุดการทดลองสูงกว่าเมื่อเริ่มการทดลอง อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.2 ตารางเปรียบเทียบระดับชั้นความพึงพอใจในการอ่าน เมื่อเริ่มและเมื่อสิ้นสุด
การทดลองของนักเรียน

นักเรียน คนที่	ลำดับชั้น		ผลต่างของลำดับชั้น $d_i = (X-Y)$	อันดับที่ ของผลต่าง	อันดับที่ของเครื่องหมาย		
	เริ่ม(X)	สิ้นสุด(Y)			บวก	ลบ	
1	1	6	-5	-15		-15	
2	1	6	-5	-15		-15	
3	1	7	-6	-18.5		-18.5	
4	1	7	-6	-18.5		-18.5	
5	1	5	-4	-9		-9	
6	1	5	-4	-9		-9	
7	1	5	-4	-9		-9	
8	1	6	-5	-15		-15	
9	5	7	-2	-2.5		-2.5	
10	2	6	-4	-9		-9	
11	1	5	-4	-9		-9	
12	1	5	-4	-9		-9	
13	1	5	-4	-9		-9	
14	1	5	-4	-9		-9	
15	4	6	-2	-2.5		-2.5	
16	3	6	-3	-4		-4	
17	1	5	-4	-9		-9	
18	1	7	-6	-18.5		-18.5	
19	5	6	-1	-1		-1	
20	1	7	-6	-18.5		-18.5	
รวม						0	-210

$T =$ ค่าอันดับตามเครื่องหมายที่มีค่าน้อย จากตารางคือ 0 $N = 20$

นำไปเปิดตารางค่าวิกฤติของ T ใน Wilcoxon Matched Paired Signed-Ranks Test

ณ $\alpha = .01$ $T = 38$

ดังนั้น ค่า T ที่คำนวณได้ ($T = 0$) มีค่าน้อยกว่าค่า T ในตาราง ($T = 38$) แสดงว่าระดับ
ชั้นความพึงพอใจในการอ่าน เมื่อสิ้นสุดการทดลองสูงกว่าเมื่อเริ่มการทดลอง
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.3 ตารางเปรียบเทียบระดับชั้นความพึงพอใจในการเขียน เมื่อเริ่มและเมื่อสิ้นสุด
การทดลองของนักเรียน

นักเรียน คนที่	ลำดับชั้น		ผลต่างของลำดับชั้น $d_i = (X-Y)$	อันดับที่ ของผลต่าง	อันดับที่ของเครื่องหมาย	
	เริ่ม(X)	สิ้นสุด(Y)			บวก	ลบ
1	1	4	-3	-11.5		-11.5
2	1	4	-3	-11.5		-11.5
3	1	5	-4	-18		-18
4	5	7	-2	-4.5		-4.5
5	1	4	-3	-11.5		-11.5
6	1	4	-3	-11.5		-11.5
7	3	4	-1	-1.5		-1.5
8	1	4	-3	-11.5		-11.5
9	4	7	-3	-11.5		-11.5
10	1	3	-2	-4.5		-4.5
11	1	6	-5	-20		-20
12	1	4	-3	-11.5		-11.5
13	1	3	-2	-4.5		-4.5
14	1	4	-3	-11.5		-11.5
15	1	5	-4	-18		-18
16	2	3	-1	-1.5		-1.5
17	1	5	-4	-18		-18
18	2	4	-2	-4.5		-4.5
19	1	4	-3	-11.5		-11.5
20	1	4	-3	-11.5		-11.5
รวม					0	-210

T = ค่าอันดับตามเครื่องหมายที่มีค่าน้อย จากตารางคือ 0 $N = 20$

นำไปเปิดตารางค่าวิกฤติของ T ใน Wilcoxon Matched Paired Signed-Ranks Test

ณ $\alpha = .01$ $T = 38$

ดังนั้น ค่า T ที่คำนวณได้ ($T = 0$) มีค่าน้อยกว่าค่า T ในตาราง ($T = 38$) แสดงว่าระดับ
ชั้นความพึงพอใจในการเขียน เมื่อสิ้นสุดการทดลองสูงกว่าเมื่อเริ่มการทดลอง อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ภาคผนวก ก

แบบประเมินและเครื่องมือในการวิจัย

1. เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - 1.1 แบบวิเคราะห์และบันทึกระดับขั้นความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราว
 - 1.2 แบบวิเคราะห์และบันทึกระดับขั้นความตั้งใจในการอ่าน
 - 1.3 แบบวิเคราะห์และบันทึกระดับขั้นความตั้งใจในการเขียน
 - 1.4 แบบสรุประดับขั้นความสามารถทางภาษาของนักเรียนเป็นรายบุคคล (Individual Profile)
 - 1.5 แบบสรุปการประเมินระดับขั้นความสามารถทางภาษาของนักเรียนในชั้นเรียน (Group Profile)
2. แบบประเมินวรรณกรรมสำหรับเด็กเพื่อใช้เป็นฐานในการสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน
3. แบบประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับ โปรแกรมฯ เอกสารและสื่อประกอบโปรแกรม และเอกสารต้นแบบการประเมิน

แบบวิเคราะห์และบันทึกระดับขั้นความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราว

1. คำชี้แจง

1.1 เครื่องมือชุดนี้ประกอบด้วย

- 1) เกณฑ์ในการวิเคราะห์ระดับขั้นความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราวประกอบด้วย
ขั้นย่อย 8 ขั้น
- 2) แบบบันทึกระดับขั้นความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราว

1.2 การเรียบเรียงเรื่องราวเน้นที่การสื่อความหมายของเรื่องราวโดยรวมซึ่งอาจสื่อความหมาย โดยใช้การวาดภาพหรือการเขียน โดยยังไม่สนใจในลักษณะการเขียนหรือความถูกต้องใน การสะกดคำ

2. ข้อปฏิบัติในการวิเคราะห์และบันทึกข้อมูล

2.1 ศึกษาเกณฑ์ในการวิเคราะห์จากเกณฑ์และตัวอย่างในการวิเคราะห์

2.2 บันทึกข้อมูลที่จำเป็นลงในผลงานนักเรียนแต่ละชิ้น ได้แก่

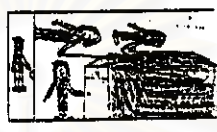

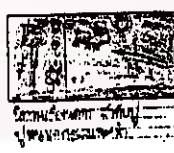
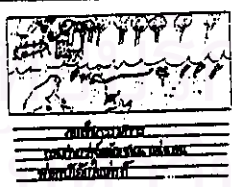
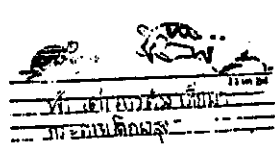
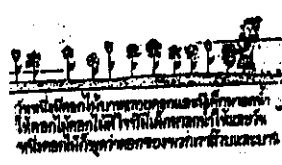
- 1) วัน เดือน ปี ที่นักเรียนผลิตผลงานเขียน
- 2) กรณีที่นักเรียนลงคิดสะกิดคำเอง อาจให้นักเรียนอ่านให้ฟัง แล้วบันทึกด้วยดินสอ
คำที่เขียนถูกต้องกำกับไว้
- 3) อาจมีการบันทึกข้อสังเกตอื่น ๆ ขณะที่นักเรียนเขียนเรียบเรียงเรื่องราวไว้ด้วย
การบันทึกข้อมูลดังกล่าวเพื่อประโยชน์ในการประกอบการวิเคราะห์ข้อมูลในภายหลัง

2.3 นำผลงานเขียนของนักเรียนมาวิเคราะห์ว่ามีระดับขั้นความสามารถในการเรียบเรียง เรื่องราวอยู่ในระดับใด กรอกลงในแบบบันทึกระดับขั้นความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราว ตลอดการทดลองใช้โปรแกรมฯ โดยทำเครื่องหมาย / ในช่องระดับขั้นความสามารถใน การเรียบเรียงเรื่องราวทุกระดับที่ปรากฏจากข้อมูลงานเขียนของนักเรียน ถ้าผลงานเขียนปรากฏ ระดับความถี่มากกว่า 1 ขั้น ให้เลือกบันทึกระดับขั้นที่สูงที่สุด

2.4 นำผลงานเขียนในวันต่อไป มาวิเคราะห์ตามวิธีการข้อ 2.3 ทำจนครบ 1 สัปดาห์ จึงสรุป ความถี่ของระดับขั้นความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราว โดยใช้เกณฑ์ระดับขั้นที่มีความถี่สูงสุด ในแต่ละสัปดาห์ ถ้าผลงานเขียนปรากฏระดับความถี่มากกว่า 1 ขั้น ให้เลือกบันทึกระดับขั้นที่สูง ที่สุด

2.5 การวิเคราะห์ข้อมูลในสัปดาห์ถัดมาแต่ละสัปดาห์ใช้วิธีการเดียวกับข้อ 2.2 - 2.4

3. เกณฑ์และตัวอย่างในการวิเคราะห์ระดับขั้นความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราว

ระดับ ขั้น	ความสามารถใน การเรียบเรียงเรื่องราว	ตัวอย่างผลงานเขียน ของนักเรียน	คำอธิบาย
1	วาดเฉพาะรูปหรือเล่าเรื่องที่ ขัดแย้งกับภาพ		เด็กชายอิสระวาดรูป และเล่าให้ ครูฟังว่า "เต่าคลานออกหน้า กระต่าย ไปถึงเส้นชัยแล้ว"
2	วาดรูปตามที่ต้องการและพูดเล่า ประกอบได้		เด็กชายศรัณยู วาดรูปและเล่า ให้ครูฟังว่า "นางฟ้าเหาะมา แต่ เข้าบ้านไม่ได้"
3	วาดรูปและเขียนเป็นคำๆ ประกอบภาพ		เด็กหญิงแก้วดาววาดรูป ให้ครู เขียนคำว่า ตีไป อีราฟ ต้นไม้ ให้ดูแล้วลอกตาม
4	วาดรูปและเขียนข้อความ 1 ประโยค ประกอบภาพ		เด็กหญิงนิตา วาดรูปและเขียน ข้อความ อ่านให้ครูฟังว่า "ฉันเห็นนางฟ้า"
5	วาดรูปและเขียนข้อความ 2-4 ประโยคประกอบภาพ		เด็กหญิงป๊อพิ้งนิทานเรื่อง นกกระต่า กับปู แล้ววาดภาพและเขียนบรรยาย ภาพ บรรทัดแรกลอกตามบน กระดาษ บรรทัดต่อมาเขียนเป็น ประโยค มีคำ "และ" เชื่อมคำ
6	แต่งเรื่องและเขียนเล่าเรื่องแต่ ความยังไม่สัมพันธ์กัน		เด็กหญิงสุพาเขียนเรื่อง โดยให้ครู เขียนคำว่า กรรมกร ให้ดูแล้วลอก ตาม เขียนเป็นประโยคที่ยังไม่ สัมพันธ์กัน
7	เขียนเรื่องที่มีความต่อเนื่อง แต่ ขอบอย่างหัวๆเรื่อง ไม่สมบูรณ์		เด็กชายประกาศคิดเขียนเล่าเรื่อง กระต่ายกับเต่า ว่า "ฟ้า เต่า คลาน ข้ามเตี้ยม กระต่ายกระโดดลง" เรื่องขอบอย่างหัวๆ ยังไม่สมบูรณ์
8	เขียนเรื่องที่มีความต่อเนื่อง และมีความสมบูรณ์ในเรื่อง		เด็กหญิงบุษบา วาดภาพและเขียน เรื่องประกอบภาพ แม่เขียนคำบางคำ ยังไม่ถูกต้อง แต่เรื่องโดยรวมมี ความต่อเนื่องและมีความสมบูรณ์

4. แบบบันทึกระดับขั้นความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราว

คำชี้แจง

1. แบบบันทึกระดับขั้นความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราว ใช้บันทึกข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์งานเขียนของนักเรียน โดยบันทึกระดับขั้นความสามารถทุกระดับลงในแบบบันทึกนี้
2. เมื่อสิ้นสุดแต่ละสัปดาห์ให้สรุประดับขั้นความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราวลงในช่องสรุป โดยชี้ระดับขั้นที่มีความดีที่สุดในสัปดาห์นั้น

ชื่อ-นามสกุล..... ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ระดับขั้นความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราว	ความดีของระดับขั้นความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราวในแต่ละสัปดาห์					
	1	2	3	4	5	6
ขั้นที่ 1 วาดเฉพาะรูปหรือเล่าเรื่องที่ขัดแย้งกับภาพ						
ขั้นที่ 2 วาดรูปตามที่ต้องการและพูดเล่าประกอบได้						
ขั้นที่ 3 วาดรูปและเขียนเป็นคำๆประกอบภาพ						
ขั้นที่ 4 วาดรูปและเขียนข้อความ 1 ประโยคประกอบภาพ						
ขั้นที่ 5 วาดรูปและเขียนข้อความ 2-4 ประโยคประกอบภาพ						
ขั้นที่ 6 แต่งเรื่อง เขียนเล่าเป็นเรื่องแต่ความยังไม่สัมพันธ์กัน						
ขั้นที่ 7 เขียนเรื่องที่มีความต่อเนื่อง แต่จบอย่างห้วนๆ เรื่องไม่สมบูรณ์						
ขั้นที่ 8 เขียนเรื่องที่มีความต่อเนื่องและมีความสมบูรณ์ในเรื่อง						
สรุประดับขั้นความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราว						

แบบวิเคราะห์ระดับขั้นความพึงพอใจในการอ่าน

1. คำชี้แจง

1.1 เครื่องมือชุดนี้ประกอบด้วย

- 1) เกณฑ์ในการวิเคราะห์ระดับขั้นความพึงพอใจในการอ่านประกอบด้วยชั้นย่อย 7 ชั้น
- 2) แบบบันทึกระดับขั้นความพึงพอใจในการอ่าน

1.2 ความพึงพอใจในการอ่าน เน้นที่ลักษณะนิสัยที่ดีในการอ่าน ได้แก่ นักเรียนสามารถอ่านได้ด้วยตนเองในเวลาที่ว่างโดยไม่ต้องมีคนสั่งหรือมอบหมายให้ทำ ทั้งนี้ นักเรียนสามารถอ่านเรื่องจากภาพหรือจากคิ้วหนังสือ และอ่านในใจหรืออ่านออกเสียงก็ได้

2. ข้อปฏิบัติในการวิเคราะห์และบันทึกข้อมูล

2.1 ศึกษาเกณฑ์ในการวิเคราะห์จากเกณฑ์และตัวอย่างในการวิเคราะห์

2.2 บันทึกข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรมกรรมการอ่านดังนี้

- 1) สังเกตพฤติกรรมกรรมการอ่านของนักเรียนในช่วงกิจกรรมการอ่านอิสระ หรือในช่วงกิจกรรมอื่นๆ ที่สังเกตพบว่านักเรียนพฤติกรรมที่แสดงถึงระดับขั้นความพึงพอใจในการอ่าน
- 2) วิเคราะห์และตีความพฤติกรรมดังกล่าวว่าอยู่ในระดับขั้นความพึงพอใจในการอ่านในขั้นใด กรอกลงในแบบบันทึกระดับขั้นความพึงพอใจในการอ่านตลอดการทดลองใช้โปรแกรมฯ โดยทำเครื่องหมาย / ในช่องระดับขั้นความพึงพอใจในการอ่านทุกระดับขั้นที่ปรากฏจากข้อมูลที่สังเกตได้ในแต่ละวัน ถ้าผลการสังเกตพบระดับความถี่มากกว่า 1 ชั้น ให้เลือกบันทึกระดับขั้นที่สูงที่สุด
- 3) สังเกตพฤติกรรมกรรมการอ่าน วิเคราะห์และบันทึกตามวิธีการข้อ 2) ทำจนครบ 1 สัปดาห์ จึงสรุปความถี่ของระดับขั้นความพึงพอใจในการอ่าน โดยใช้เกณฑ์ระดับขั้นที่มีความถี่สูงสุดในแต่ละสัปดาห์ ถ้าผลสรุปปรากฏระดับความถี่มากกว่า 1 ชั้น ให้เลือกบันทึกระดับขั้นที่สูงที่สุด
- 4) การวิเคราะห์ข้อมูลในสัปดาห์ถัดมาแต่ละสัปดาห์ใช้วิธีการเดียวกับข้อ 1) - 3)

8. เกณฑ์และคำอธิบายในการวิเคราะห์ระดับขั้นความพึงพอใจในการอ่าน

ระดับขั้น	ความพึงพอใจในการอ่าน	คำอธิบาย
1	ไม่สนใจการอ่านเมื่อบอกให้อ่าน จะปฏิเสธ ไม่ยอมอ่าน	นักเรียนมีลักษณะไม่สนใจหนังสือ และต่อต้าน การอ่านหนังสือ ไม่ยอมมีปฏิสัมพันธ์กับ หนังสือเลย
2	ไม่อ่านเอง แต่ฟังผู้อื่นอ่าน	นักเรียนสนใจเฉพาะฟังคนอื่นได้แก่ เพื่อหรือครู อ่านให้ฟัง เท่านั้น ยังคงไม่หยิบหนังสือหรือ มีปฏิสัมพันธ์อื่นๆกับหนังสือ
3	อ่านเฉพาะเมื่อครูสั่ง เลิกอ่านเมื่อ มีโอกา	นักเรียนยอมหยิบหนังสือเมื่อครูสั่งเท่านั้น อาจ อ่านบ้างหรือไม่อ่านเลย และยุติการอ่านทันทีที่มี โอกาส
4	หยิบอ่านเองนานๆครั้ง หรือเมื่อ เพื่อนอ่านก็จะทำตาม	นักเรียนเริ่มหยิบหนังสือมาเปิดดูภาพหรืออ่าน เองบ้างเป็นครั้งคราว ไม่สม่ำเสมอหรือทำตาม เพื่อนๆ
5	หยิบอ่านเองเมื่อมีเวลาว่าง แต่เปิด ดูภาพผ่านๆ	นักเรียนเลือกหยิบหนังสือมาอ่านเองในเวลาว่าง แต่เป็นการเปิดดูภาพ เปิดผ่านๆหรือเปิดข้าม ทีละ 2-3 หน้า โดยเปิดจนหมดเล่ม
6	หยิบอ่านเองเมื่อมีเวลาว่าง หยุดอ่านบางตอน บางหน้า	นักเรียนหยิบหนังสืออ่านเองในเวลาว่าง การอ่านเป็นการอ่านจากภาพหรือการอ่านจาก ความจำที่คนอื่นอ่านให้ฟัง แต่อ่านข้ามบางหน้า
7	หยิบอ่านเองเมื่อมีเวลาว่าง เปิด อ่านแต่ละหน้าจนจบ	นักเรียนหยิบหนังสืออ่านเอง เปิดอ่านทีละหน้า จนจบ การอ่านเป็นการอ่านเรื่องจากภาพ หรือ จากความจำที่คนอื่นเคยอ่านให้ฟัง

4. แบบบันทึกระดับขั้นความพึงพอใจในการอ่าน

คำชี้แจง

1. แบบบันทึกระดับขั้นความพึงพอใจในการอ่าน ใช้บันทึกข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์พฤติกรรมการอ่านของนักเรียนตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยบันทึกระดับขั้นความพึงพอใจในการอ่านทุกระดับที่สังเกตพบลงในแบบบันทึกนี้

2. เมื่อสิ้นสุดแต่ละสัปดาห์ให้สรุประดับขั้นความพึงพอใจในการอ่านลงในช่องสรุปโดยยึดระดับขั้นที่มีความดีสูงสุดในสัปดาห์นั้น

ชื่อ-นามสกุล..... ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ระดับขั้นความพึงพอใจในการอ่าน	ความดีของระดับขั้นความพึงพอใจในการอ่านในแต่ละสัปดาห์					
	1	2	3	4	5	6
ขั้นที่ 1 ไม่สนใจการอ่าน เมื่อบอกให้อ่านจะปฏิเสธ ไม่ยอมอ่าน						
ขั้นที่ 2 ไม่อ่านเอง แต่ฟังผู้อื่นอ่าน						
ขั้นที่ 3 อ่านเองเฉพาะเมื่อครูสั่ง เลิกอ่านเมื่อมีโอกาส						
ขั้นที่ 4 หิบบอ่านเองนานๆครั้ง หรือเมื่อเพื่อนอ่านก็จะทำตาม						
ขั้นที่ 5 หิบบอ่านเองเมื่อมีเวลาว่าง แต่มีคุณภาพผ่านๆ						
ขั้นที่ 6 หิบบอ่านเองเมื่อมีเวลาว่าง หุุดอ่านบางคอบางหน้า						
ขั้นที่ 7 หิบบอ่านเองเมื่อมีเวลาว่าง เปิดอ่านแต่ละหน้าจนจบ						
สรุประดับขั้นความพึงพอใจในการอ่าน						

เกณฑ์การวัดและบันทึกระดับความพึงพอใจในการเขียน

1. คำชี้แจง

1.1 เครื่องมือชุดนี้ประกอบด้วย

- 1) เกณฑ์ในการวิเคราะห์ระดับชั้นความพึงพอใจในการเขียนประกอบด้วยชั้นย่อย 7 ชั้น
- 2) แบบบันทึกระดับชั้นความพึงพอใจในการเขียน

1.2 ความพึงพอใจในการอ่าน เน้นที่ลักษณะนิสัยที่คิดในการเขียน ได้แก่ นักเรียนสามารถเขียน แสดงมีความพอใจในการเขียนโดยไม่ต้องมีใครมาสั่งหรือมอบหมายให้เขียน ความพึงพอใจในการเขียนให้ความสำคัญแก่ปริมาณเนื้อหาที่เขียน โดยยังไม่คำนึงถึงความถูกต้องของคำหรือประโยคที่เขียน และนักเรียนสามารถลองวิธีการเขียนในรูปแบบต่างๆ ได้ เช่น การคัดลอกจากหนังสือ การลอกจากที่คนอื่นเขียนให้ดู หรือการลองคิดสะกศคำด้วยตนเอง

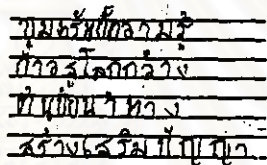

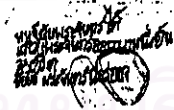
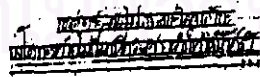

2. ข้อปฏิบัติในการวิเคราะห์และบันทึกข้อมูล

2.1 ศึกษาเกณฑ์ในการวิเคราะห์จากเกณฑ์และตัวอย่างในการวิเคราะห์

2.2 บันทึกข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรมกรรมการเขียนดังนี้

- 1) สังเกตพฤติกรรมกรรมการอ่านของนักเรียนในช่วงกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรม หรือในช่วงกิจกรรมอื่นๆ ที่สังเกตพบว่านักเรียนพฤติกรรมที่แสดงถึงระดับชั้นความพึงพอใจในการเขียน
 - 2) การวิเคราะห์อาจใช้ผลงานเขียนของนักเรียนประกอบการวิเคราะห์ได้ด้วย ดังนี้
 - 2.1) บันทึก วัน เดือน ปี ที่นักเรียนเขียนผลงานชิ้นนั้น
 - 2.2) บันทึกกระบวนการเขียนที่สังเกตได้กำกับไว้บนชิ้นงาน ได้แก่ ถอดตามตัวอย่างในหนังสือ ถอดตามที่เพื่อนหรือครูเขียนให้ดู ให้คนอื่นเขียนให้ ลองคิดสะกศคำเพื่อเขียนเอง
 - 3) วิเคราะห์และตีความพฤติกรรมดังกล่าวว่าอยู่ในระดับชั้นความพึงพอใจในการเขียนในชั้นใด กรอกลงในแบบบันทึกระดับชั้นความพึงพอใจในการเขียนตลอดการทดลองใช้โปรแกรมฯ โดยทำเครื่องหมาย / ในช่องระดับชั้นความพึงพอใจในการเขียนทุกระดับชั้นที่ปรากฏจากข้อมูลที่สังเกตได้ในแต่ละวัน หากมีความดีเท่ากันหลายระดับให้บันทึกระดับชั้นที่สูงที่สุด
 - 4) สังเกตพฤติกรรมกรรมการอ่าน วิเคราะห์และบันทึกตามวิธีการข้อ 2) ทำจนครบ 1 สัปดาห์ จึงสรุปความดีของระดับชั้นความพึงพอใจในการเขียน โดยใช้เกณฑ์ระดับชั้นที่มีความดีสูงสุดในแต่ละสัปดาห์ หากมีความดีเท่ากันหลายระดับให้บันทึกระดับชั้นที่สูงที่สุด
 - 5) การวิเคราะห์ข้อมูลในสัปดาห์ถัดมาแต่ละสัปดาห์ใช้วิธีการเดียวกับข้อ 1) - 4)

8. เกณฑ์และตัวอย่างในการวิเคราะห์ระดับชั้นความพึงพอใจในการเขียน

ระดับ ชั้น	ความพึงพอใจในการเขียน	ตัวอย่างผลงานเขียน ของนักเรียน	คำอธิบาย
1	ไม่สนใจการเขียน เมื่อบอกให้เขียนจะปฏิเสธไม่ยอมทำ		
2	ไม่ยอมเขียนด้วยตนเอง แต่ขอให้ครูหรือเพื่อเขียนข้อความที่ต้องการให้		
3	ลอกคำหรือข้อความตามตัวอย่างที่อยู่ในหนังสือหรือที่คนอื่นเขียนให้ดูตามที่ได้รับมอบหมาย		เด็กชายรุ่งตอกข้อความจากหนังสือเรื่อง "ฟ้าจำลอง" ย้าย
4	เขียนเป็นคำๆ หรือ 1 ประโยคเมื่อครูมอบหมาย		เด็กชายหนึ่งห้องพยายามเขียนสะกดคำเอง มีลักษณะเป็นคำๆ
5	เขียน 2-3 ประโยคเมื่อครูมอบหมาย		เด็กหญิงมณีเขียนเรื่องจากความจำในหนังสือเรียน
6	แต่งหรือเขียนเป็นเรื่องราวเมื่อครูมอบหมาย		เด็กชายเก้าเขียนเรื่อง "พระจันทร์ร้อชไหม" เมื่อครูมอบหมายให้เขียน
7	ลอกเรื่องราว แต่งหรือเขียนเป็นเรื่องราวในเวลาที่ว่างด้วยตนเอง		เด็กชายอิสระเขียนเล่าเรื่อง "กระต่ายกับเต่า" โดยจำจากที่ครูเคยอ่านให้ฟัง โดยเขียนด้วยตนเองในเวลาว่าง

4. แบบบันทึกระดับชั้นความพึงพอใจในการเขียน

คำชี้แจง

1. แบบบันทึกระดับชั้นความพึงพอใจในการเขียน ใช้บันทึกข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์พฤติกรรมการอ่านของนักเรียนตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยบันทึกระดับชั้นความพึงพอใจในการเขียนทุกระดับที่สังเกตพบลงในแบบบันทึกนี้
2. เมื่อสิ้นสุดแต่ละสัปดาห์ให้ครูระดับชั้นความพึงพอใจในการเขียนลงในช่องสรุปโดยยึดระดับชั้นที่มีความดีสูงสุดในสัปดาห์นั้น

ชื่อ-นามสกุล..... ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ระดับชั้นความพึงพอใจในการเขียน	ความดีของระดับชั้นความพึงพอใจในการเขียนในแต่ละสัปดาห์					
	1	2	3	4	5	6
ขั้นที่ 1 ไม่สนใจการเขียน เมื่อบอกให้เขียนจะปฏิเสธ ไม่ยอมทำ						
ขั้นที่ 2 ไม่ยอมเขียนด้วยตนเอง แต่ขอให้ครูหรือเพื่อนเขียนข้อความที่ต้องการให้						
ขั้นที่ 3 ถกตามตัวอย่างข้อความที่อยู่ในหนังสือหรือที่คนอื่น เขียนให้ดู						
ขั้นที่ 4 เขียนเป็นคำๆ หรือ 1 ประโยคเมื่อครูมอบหมาย						
ขั้นที่ 5 เขียน 2-3 ประโยคเมื่อครูมอบหมาย						
ขั้นที่ 6 แต่งหรือเขียนเป็นเรื่องราวเมื่อครูมอบหมาย						
ขั้นที่ 7 แต่งหรือเขียนเป็นเรื่องราวในเวลาว่างด้วยตนเอง						
สรุประดับชั้นความพึงพอใจในการเขียน						

**แบบสรุปผลการประเมินระดับขั้นความสามารถทางภาษาของ
นักเรียนเป็นรายบุคคล (Individual Profile)**

คำชี้แจง

1. แบบสรุปผลการประเมินระดับขั้นความสามารถทางภาษาของนักเรียนเป็นรายบุคคลนี้ ประกอบด้วย

1.1 บันทึกสรุประดับขั้นความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราวของนักเรียนเป็นรายบุคคล

1.2 บันทึกสรุประดับขั้นความพึงพอใจในการอ่านของนักเรียนเป็นรายบุคคล

1.3 บันทึกสรุประดับขั้นความพึงพอใจในการเขียนของนักเรียนเป็นรายบุคคล

ข้อมูลจากแบบบันทึกดังกล่าว ใช้เป็นข้อมูลในการให้ความช่วยเหลือหรือพัฒนาระดับขั้นความสามารถทางภาษาของนักเรียนเป็นรายบุคคลต่อไป

2. วิธีการบันทึก มีวิธีการดังนี้

2.1 นำผลสรุประดับขั้นความสามารถทางภาษาในแต่ละสัปดาห์ จากแบบบันทึกระดับขั้นความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราว แบบบันทึกระดับขั้นความพึงพอใจในการอ่าน และแบบบันทึกความพึงพอใจในการเขียนมาบันทึกลงในช่องสรุประดับขั้นความสามารถทางภาษาของนักเรียนในแบบบันทึกนี้

2.2 คำเนิมนการเช่นข้อ 2.1 เป็นประจำทุกสัปดาห์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**แบบสรุปผลการประเมินระดับขั้นความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราว
ของนักเรียนเป็นรายบุคคล**

ชื่อ- สกุล..... ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ระดับขั้นความสามารถทางภาษา	สรุประดับขั้นความสามารถทางภาษาในแต่ละสัปดาห์					
	1	2	3	4	5	6
ระดับขั้นความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราว						

เกณฑ์ :

- ขั้นที่ 1 วาดเฉพาะรูปหรือเล่าเรื่องที่ขัดแย้งกับภาพ
- ขั้นที่ 2 วาดรูปตามที่ต้องการและพูดเล่าประกอบได้
- ขั้นที่ 3 วาดรูปและเขียนเป็นคำๆประกอบภาพ
- ขั้นที่ 4 วาดรูปและเขียนข้อความ 1 ประโยคประกอบภาพ
- ขั้นที่ 5 วาดรูปและเขียนข้อความ 2-4 ประโยคประกอบภาพ
- ขั้นที่ 6 แต่งเรื่อง เขียนเล่าเป็นเรื่องแต่ความยังไม่สัมพันธ์กัน
- ขั้นที่ 7 เขียนเรื่องที่มีความต่อเนื่อง แต่จบอย่างห้วนๆ เรื่องไม่สมบูรณ์
- ขั้นที่ 8 เขียนเรื่องที่มีความต่อเนื่อง และมีความสมบูรณ์ในเรื่อง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสรุปผลการประเมินระดับขั้นความพึงพอใจในการอ่านของนักเรียนเป็นรายบุคคล

ชื่อ-สกุล..... ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ระดับขั้นความสามารถทางภาษา	สรุประดับขั้นความสามารถทางภาษาในแต่ละสัปดาห์					
	1	2	3	4	5	6
ระดับขั้นความพึงพอใจในการอ่าน						

เกณฑ์ :

- ขั้นที่ 1 ไม่สนใจการอ่าน เมื่อบอกให้อ่านจะปฏิเสธ ไม่ยอมอ่าน
- ขั้นที่ 2 ไม่อ่านเอง แต่ฟังผู้อื่นอ่าน
- ขั้นที่ 3 อ่านเฉพาะเมื่อครูสั่ง เลิกอ่านเมื่อมีโอกาส
- ขั้นที่ 4 หิบบอ่านเองนานๆครั้ง หรือเมื่อเพื่อนอ่านก็จะทำตาม
- ขั้นที่ 5 หิบบอ่านเองเมื่อมีเวลาว่าง แต่เปิดดูภาพผ่านๆ
- ขั้นที่ 6 หิบบอ่านเองเมื่อมีเวลาว่าง หุคอ่านบางตอนบางหน้า
- ขั้นที่ 7 หิบบอ่านเองเมื่อมีเวลาว่าง เปิดอ่านแต่ละหน้าจนจบ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสรุปผลการประเมินระดับขั้นความพึงพอใจในการเขียนของนักเรียนเป็นรายบุคคล

ชื่อ- สกุล..... ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ระดับขั้นความสามารถทางภาษา	สรุประดับขั้นความสามารถทางภาษาในแต่ละสัปดาห์					
	1	2	3	4	5	6
ระดับขั้นความพึงพอใจในการเขียน						

เกณฑ์ :

- ขั้นที่ 1 ไม่สนใจการเขียน เมื่อบอกให้เขียนจะปฏิเสธไม่ยอมทำ
- ขั้นที่ 2 ไม่ยอมเขียนด้วยตนเอง แต่ขอให้ครูหรือเพื่อนเขียนข้อความที่ต้องการให้
- ขั้นที่ 3 ถลอกคำหรือข้อความตามตัวอย่างในหนังสือหรือที่คนอื่นเขียนให้ดู ตามที่ได้
รับมอบหมาย
- ขั้นที่ 4 เขียนเป็นคำๆ หรือ 1 ประโยคเมื่อครูมอบหมาย
- ขั้นที่ 5 เขียน 2-3 ประโยค เมื่อครูมอบหมาย
- ขั้นที่ 6 แต่งหรือเขียนเป็นเรื่องราวเมื่อครูมอบหมาย
- ขั้นที่ 7 ถลอกเรื่องราว แต่งหรือเขียนเป็นเรื่องราวในเวลาว่างด้วยตนเอง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**แบบสรุปการประเมินระดับขั้นความสามารถทางภาษา
ของนักเรียนในชั้นเรียน (Group Profile)**

คำชี้แจง

1. แบบสรุปผลการประเมินระดับขั้นความสามารถทางภาษาของนักเรียนในชั้นเรียน ประกอบด้วย

1.1 บันทึกสรุประดับขั้นความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราวของนักเรียน
ในชั้นเรียน

1.2 บันทึกสรุประดับขั้นความพึงพอใจในการอ่านของนักเรียนในชั้นเรียน

1.3 บันทึกสรุประดับขั้นความพึงพอใจในการเขียนของนักเรียนในชั้นเรียน

ข้อมูลจากแบบบันทึกดังกล่าว ใช้เป็นข้อมูลในการจัดกลุ่มนักเรียน และใช้ในการส่งเสริมหรือช่วยเหลือกลุ่มนักเรียนที่มีความต้องการที่คล้ายกัน

2. วิธีการบันทึก มีวิธีการดังนี้

2.1 นำผลสรุประดับขั้นความสามารถทางภาษาในแต่ละสัปดาห์ จากแบบบันทึกระดับขั้นความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราวเป็นรายบุคคล แบบบันทึกระดับขั้นความพึงพอใจในการอ่านเป็นรายบุคคล และแบบบันทึกความพึงพอใจในการเขียนเป็นรายบุคคลมาบันทึกลงในช่องสรุประดับขั้นความสามารถทางภาษาของนักเรียนในชั้นเรียนในแบบบันทึกนี้

2.2 ดำเนินการเช่นข้อ 2.1 เป็นประจำทุกสัปดาห์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสรุปการประเมินระดับขั้นทางภาษาของนักเรียนในชั้นเรียน(Group Profile)

- วิธีการบันทึก : 1. นำระดับขั้นความสามารถทางภาษาของนักเรียนแต่ละคนจากแบบสรุปผล
การประเมินระดับขั้นความสามารถทางภาษาของนักเรียนเป็นรายบุคคล
(Individual Profile) มาบันทึกลงในแบบบันทึกนี้ ดังนี้
เรื่อง หมายถึง ระดับขั้นความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราว
อ่าน หมายถึง ระดับขั้นความพึงพอใจในการอ่าน
เขียน หมายถึง ระดับขั้นความพึงพอใจในการเขียน
2. การบันทึกในแต่ละช่องใช้สีแตกต่างกันเพื่อความสะดวกในการอ่านข้อมูล

ดังนี้

เรื่อง ใช้ สีแดง
อ่าน ใช้ สีดำ
เขียน ใช้ สีน้ำเงิน

ตัวอย่างการบันทึก

ชื่อ-สกุล		สัปดาห์ที่						หมายเหตุ
		1	2	3	4	5	6	
1. เด็กชายรุ่งสุริษา	เรื่อง	1	1	2	2	5	6	
	อ่าน	1	2	3	3	3	4	
	เขียน	1	2	4	5	7	7	

โปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

โรงเรียน.....

ภาคเรียน..... ปีการศึกษา.....

ชื่อ-สกุล		สัปดาห์ที่						หมายเหตุ
		1	2	3	4	5	6	
1.	เรื่อง							
	อ่าน							
	เขียน							
2.	เรื่อง							
	อ่าน							
	เขียน							
3.	เรื่อง							
	อ่าน							
	เขียน							
4.	เรื่อง							
	อ่าน							
	เขียน							
5.	เรื่อง							
	อ่าน							
	เขียน							
6.	เรื่อง							
	อ่าน							
	เขียน							
7.	เรื่อง							
	อ่าน							
	เขียน							

แบบประเมินวรรณกรรมสำหรับเด็ก
เพื่อใช้เป็นฐานในการสร้างแผนกิจกรรมการเรียนการสอน

ชื่อวรรณกรรม.....

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในระดับความเหมาะสมที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

เกณฑ์การประเมินวรรณกรรม	ระดับความเหมาะสม		
	3 เหมาะสมมาก	2 เหมาะสม ปานกลาง	1 เหมาะสม น้อย
1. โครงเรื่องง่าย ไม่ซับซ้อนเป็นเรื่องราวต่อเนื่อง			
2. ลักษณะของเรื่องง่ายแก่การคาดคะเนเรื่องราว			
3. ตัวอักษรชัดเจน มีขนาดใหญ่ จำนวนข้อความ แต่ละหน้าไม่มากนัก			
4. เนื้อหากระตุ้นความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ			
5. เหมาะสมกับวัยและความสนใจของนักเรียน			
6. ภาพมีความสัมพันธ์กับเนื้อเรื่องเป็นสิ่งที่แนะ (cue) เรื่องราวได้			
7. ไม่มีลักษณะการสอนโดยตรงแต่แฝงการส่งเสริม การเรียนรู้โดยนักเรียนไม่รู้ตัว			
8. เนื้อหาสาระและภาพไม่เป็นโทษแก่เด็ก			

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

**แบบประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับโปรแกรมการเรียนภาษาไทย
โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เอกสารและสื่อของโปรแกรมฯ
และเอกสารต้นแบบการประเมิน**

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้เป็นแบบประเมินผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อนำข้อมูลและความคิดเห็นต่างๆมาใช้ในการปรับปรุงโปรแกรม ขอความกรุณาให้ท่านตอบแบบสอบถามทุกข้อ เพราะคำตอบทุกคำตอบมีคุณค่าและมีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาโปรแกรมฯ ให้มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. แบบประเมินประกอบด้วย 2 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 แบบประเมินเกี่ยวกับสาระของโปรแกรม
- ตอนที่ 2 แบบประเมินเกี่ยวกับเอกสารคู่มือของโปรแกรมฯ
- ตอนที่ 3 แบบประเมินเกี่ยวกับแผนการจัดกิจกรรม
- ตอนที่ 4 แบบประเมินเกี่ยวกับต้นแบบเครื่องมือประเมินผล

ขอขอบพระคุณอย่างสูงในความร่วมมือ

(นายเฉลิมชัย พันธุ์เลิศ)

ผู้วิจัย

ตอนที่ 1

ความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระของโปรแกรมฯ

คำชี้แจง จากการทำท่านได้ศึกษาโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แล้ว โปรดตอบคำถามและประเมินรายการต่างๆ ตามความคิดเห็นของท่าน โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงแบบจัดอันดับคุณภาพที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับคือ

- 5 หมายถึง เห็นด้วย/เหมาะสมมากที่สุด
- 4 หมายถึง เห็นด้วย/เหมาะสมมาก
- 3 หมายถึง เห็นด้วย/เหมาะสมปานกลาง
- 2 หมายถึง เห็นด้วย/เหมาะสมน้อย
- 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วย/เหมาะสมน้อยที่สุด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
1. ความเชื่อพื้นฐานและหลักการทั่วไป					
1.1 สอดคล้องกับแนวคิดการเรียนการสอนภาษาแบบธรรมชาติ (Whole Language).....
1.2 เหมาะสมกับสภาพและระดับพัฒนาการของนักเรียน.....
1.3 เลือกระดับที่เสนอภาพรวมของโปรแกรมได้ชัดเจน.....
2. วัตถุประสงค์					
2.1 วัตถุประสงค์ทั่วไป					
2.1.1 สอดคล้องกับความเชื่อพื้นฐานและหลักการทั่วไป.....
2.1.2 เหมาะสมกับระดับพัฒนาการของนักเรียน.....
2.1.3 สามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ได้.....
2.2 วัตถุประสงค์เฉพาะ					
2.2.1 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ทั่วไป.....
2.2.2 วัตถุประสงค์ชัดเจน ง่ายต่อการประเมิน.....
2.2.3 สามารถนำไปใช้ให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้.....
3. องค์ประกอบของโปรแกรม					
3.1 วรรณกรรม					
3.1.1 แบ่งประเภทของวรรณกรรมเหมาะสม.....
3.1.2 อธิบายความหมายได้ถูกต้องเหมาะสม.....
3.2 กิจกรรมการเรียนการสอน					
3.2.1 รูปแบบการเรียนการสอนเหมาะสม.....
3.2.2 การแบ่งประเภทของกิจกรรมหลักเหมาะสม.....
3.2.3 โครงสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสม.....
3.3 บรรยากาศในการส่งเสริมการเรียนรู้					
3.3.1 จำนวนองค์ประกอบเหมาะสม.....
3.3.2 รายละเอียดในแต่ละองค์ประกอบเหมาะสม.....
3.3.3 สามารถนำไปปฏิบัติและส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาได้จริง.....

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
3.4 สภาพแวดล้อมทางกายภาพเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษา					
3.4.1 แนวการจัดสภาพแวดล้อมเหมาะสม.....
3.4.2 เสนอแนะการแบ่งพื้นที่ในชั้นเรียนเหมาะสม.....
3.4.3 สามารถนำไปปฏิบัติและส่งเสริมการเรียนรู้ภาษา ได้จริง.....
4. การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน					
4.1 ความเหมาะสมของวิธีประเมินกับวัตถุประสงค์การสอน.....
4.2 องค์ประกอบของเครื่องมือวัดเหมาะสม.....
4.3 เหมาะสมกับระดับพัฒนาการของนักเรียน.....

โปรดแสดงความคิดเห็นของท่านต่อโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้
วรรณกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในด้าน

1. จุดเด่นของโปรแกรมฯ

.....

.....

.....

.....

2. จุดที่ควรปรับปรุงของโปรแกรมฯ

.....

.....

.....

.....

3. ความคิดเห็นเพิ่มเติม / ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ตอนที่ 2

แบบประเมินเกี่ยวกับเอกสารคู่มือของโปรแกรมฯ

คำชี้แจง จากการทำท่านได้ศึกษาเอกสารโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรม เป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แล้ว โปรดตอบคำถามและประเมินรายการต่างๆ ตามความคิดเห็นของท่าน โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงแบบจัดอันดับคุณภาพที่ตรงกับ ความคิดเห็นของท่าน ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับคือ

- 5 หมายถึง เห็นด้วย/เหมาะสมมากที่สุด
- 4 หมายถึง เห็นด้วย/เหมาะสมมาก
- 3 หมายถึง เห็นด้วย/เหมาะสมปานกลาง
- 2 หมายถึง เห็นด้วย/เหมาะสมน้อย
- 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วย/เหมาะสมน้อยที่สุด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เล่มที่ 3 การสร้างบรรยากาศเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษา

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
1. รูปแบบ การจัดวางรูปเล่ม ภาพประกอบมีความน่าสนใจ.....
2. รูปแบบการนำเสนอเนื้อหาเหมาะสม.....
3. จำนวนหน้าเหมาะสม.....
4. ภาษาที่ใช้เข้าใจง่าย.....
5. เนื้อหาความรู้มีประโยชน์และนำไปประยุกต์ใช้ได้.....
6. ตัวอย่างถูกต้องเหมาะสม.....
7. เนื้อหาช่วยสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการสอนโดยใช้ วรรณกรรมเป็นฐาน.....

ความคิดเห็นเพิ่มเติม/ข้อเสนอแนะ.....
.....

เล่มที่ 4 การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษา

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
1. รูปแบบ การจัดวางรูปเล่ม ภาพประกอบมีความน่าสนใจ.....
2. รูปแบบการนำเสนอเนื้อหาเหมาะสม.....
3. จำนวนหน้าเหมาะสม.....
4. ภาษาที่ใช้เข้าใจง่าย.....
5. เนื้อหาความรู้มีประโยชน์และนำไปประยุกต์ใช้ได้.....
6. ตัวอย่างถูกต้องเหมาะสม.....
7. เนื้อหาช่วยสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการสอนโดยใช้ วรรณกรรมเป็นฐาน.....

ความคิดเห็นเพิ่มเติม/ข้อเสนอแนะ.....
.....

เล่มที่ 5 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
1. รูปแบบ การจัดวางรูปเล่ม ภาพประกอบมีความน่าสนใจ.....
2. รูปแบบการนำเสนอเนื้อหาเหมาะสม.....
3. จำนวนหน้าเหมาะสม.....
4. ภาษาที่ใช้เข้าใจง่าย.....
5. เนื้อหาความรู้มีประโยชน์และนำไปประยุกต์ใช้ได้.....
6. ตัวอย่างถูกต้องเหมาะสม.....
7. เนื้อหาช่วยสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการสอนโดยใช้ วรรณกรรมเป็นฐาน.....

ความคิดเห็นเพิ่มเติม/ข้อเสนอแนะ.....

.....

เล่มที่ 6 การประเมินผล

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
1. รูปแบบ การจัดวางรูปเล่ม ภาพประกอบมีความน่าสนใจ.....
2. รูปแบบการนำเสนอเนื้อหาเหมาะสม.....
3. จำนวนหน้าเหมาะสม.....
4. ภาษาที่ใช้เข้าใจง่าย.....
5. เนื้อหาความรู้มีประโยชน์และนำไปประยุกต์ใช้ได้.....
6. ตัวอย่างถูกต้องเหมาะสม.....
7. เนื้อหาช่วยสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการสอนโดยใช้ วรรณกรรมเป็นฐาน.....

ความคิดเห็นเพิ่มเติม/ข้อเสนอแนะ.....

.....

ตอนที่ 8
แบบประเมินเกี่ยวกับแผนการจัดกิจกรรม

คำชี้แจง จากการศึกษาที่ท่านได้ศึกษาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แล้ว โปรดตอบคำถามและประเมินรายการต่างๆ ตามความคิดเห็นของท่าน โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงแบบจัดอันดับคุณภาพที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับคือ

- 5 หมายถึง เห็นด้วย/เหมาะสมมากที่สุด
- 4 หมายถึง เห็นด้วย/เหมาะสมมาก
- 3 หมายถึง เห็นด้วย/เหมาะสมปานกลาง
- 2 หมายถึง เห็นด้วย/เหมาะสมน้อย
- 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วย/เหมาะสมน้อยที่สุด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
1. รูปเล่มแผนการจัดกิจกรรม					
1.1 ออกแบบรูปเล่มสะดวกในการนำไปใช้.....
1.2 แบ่งองค์ประกอบแผนการจัดกิจกรรมเหมาะสม.....
1.3 วิเคราะห์วรรณกรรมเพื่อใช้ในการเรียนการสอน ได้เหมาะสม.....
1.4 ออกแบบโครงสร้างแผนการจัดกิจกรรมเหมาะสม.....
1.5 สื่อการเรียนการสอนและแบบบันทึกเพื่อเป็นหลักฐาน ประกอบการประเมินสามารถนำไปใช้ได้จริง.....
1.6 ความรู้สำหรับครูเพื่อจัดกิจกรรมประสบการณ์พื้นฐาน ที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรมเหมาะสม.....
2. กิจกรรมการเรียนการสอน					
2.1 เหมาะสมกับระดับพัฒนาการของนักเรียน.....
2.2 เหมาะสมกับลักษณะของเนื้อเรื่องในวรรณกรรม.....
2.3 กิจกรรมตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลของ นักเรียน.....
2.4 กิจกรรมกระตุ้นให้นักเรียนได้มีโอกาสพูดและแสดง ความคิดเห็น.....
2.5 กิจกรรมมีความหลากหลาย ตอบสนองวัตถุประสงค์ อย่างสมดุล.....
2.6 นักเรียนได้พัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน.....
2.7 เวลาในแต่ละกิจกรรมมีความเหมาะสม.....
2.8 สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตจริงได้.....

ความคิดเห็นเพิ่มเติม/ข้อเสนอแนะ.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 4

แบบประเมินเกี่ยวกับเอกสารต้นแบบเครื่องมือประเมิน

คำชี้แจง จากการทำท่านได้ศึกษาเอกสารต้นแบบเครื่องมือประเมินการสอนภาษาไทยโดยใช้
วรรณกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แล้ว โปรดตอบคำถามและประเมิน
รายการต่างๆ ตามความคิดเห็นของท่าน โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงแบบจัดอันดับคุณภาพที่ตรง
กับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับคือ

- 5 หมายถึง เห็นด้วย/พึงพอใจมากที่สุด
- 4 หมายถึง เห็นด้วย/พึงพอใจมาก
- 3 หมายถึง เห็นด้วย/พึงพอใจปานกลาง
- 2 หมายถึง เห็นด้วย/พึงพอใจน้อย
- 1 หมายถึง เห็นด้วย/พึงพอใจน้อยที่สุด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
1. เครื่องมือสอดคล้องกับลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน.....					
2. คอบสนองวัตถุประสงค์ในการสอนได้.....					
3. เครื่องมือที่ใช้สะดวกในการวัด.....					
4. เกณฑ์การประเมินชัดเจน.....					
5. องค์ประกอบของเครื่องมือเหมาะสม.....					
6. สามารถใช้ประเมินพัฒนาการทางภาษาได้.....					

ความคิดเห็นเพิ่มเติม/ข้อเสนอแนะ.....

.....

.....

.....

.....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ง

ตัวอย่างเอกสารและชื่อของโปรแกรม

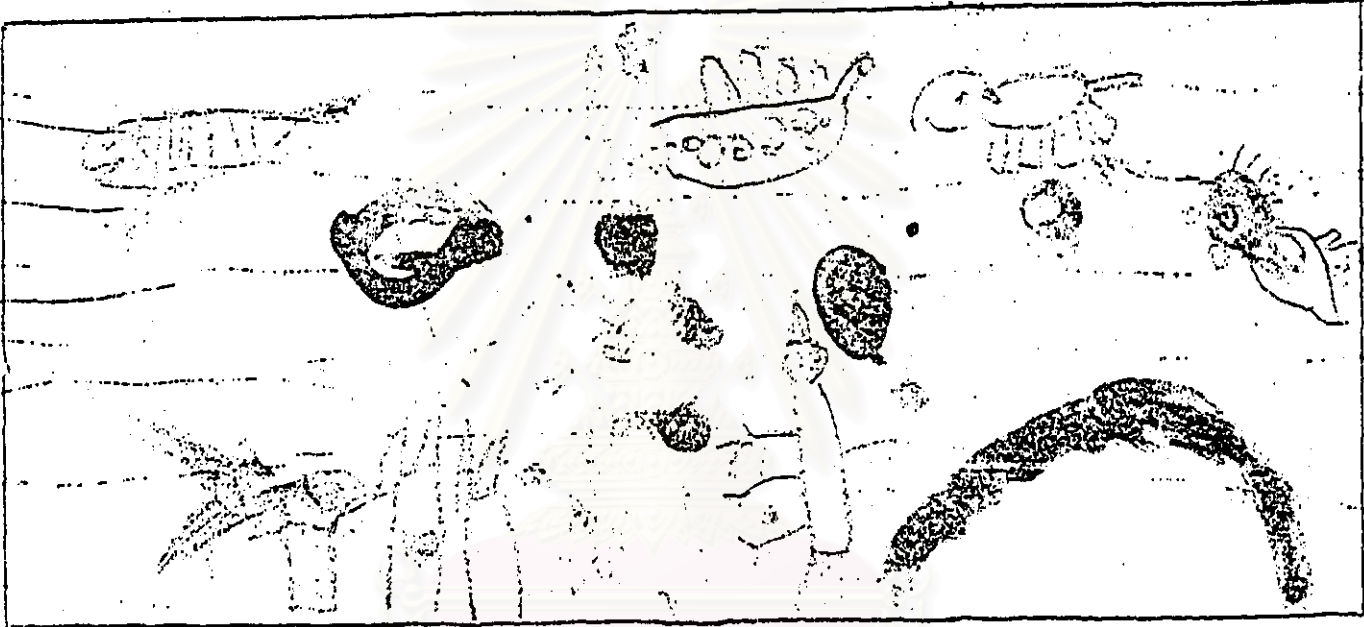
1. เอกสารคู่มือการใช้โปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 : เอกสารแนะนำโปรแกรม
2. แผนการจัดกิจกรรมในโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรม
เป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 : วรรณกรรมเรื่อง อนุบาลช้างเอม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คู่มือ

การใช้โปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทย
โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

เล่ม ๑

เอกสารแนะนำโปรแกรม

เอกสารนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิทยานิพนธ์เรื่อง
การพัฒนาโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

ผู้วิจัย นายเจสันชัย พันธุ์เลิศ
ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**เอกสารและชื่อของโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1**

โปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ประกอบด้วยเอกสารและสื่อต่างๆ ดังนี้

1. คู่มือการใช้โปรแกรม จำนวน 6 เล่ม ได้แก่
 - เล่ม 1 เอกสารแนะนำโปรแกรม
 - เล่ม 2 วรรณกรรมและการเลือกวรรณกรรม
 - เล่ม 3 การสร้างบรรยากาศเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษา
 - เล่ม 4 การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษา
 - เล่ม 5 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
 - เล่ม 6 การประเมินผล
2. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จำนวน 8 ชุด

ขอขอบคุณเจ้าของลิขสิทธิ์เอกสารอ้างอิง

1. บุญบง ตันติวงศ์. นวัตกรรมภาษาไทยกับธรรมชาติในการอ่านเขียนของเด็ก. ใน
รวมสมร อนุสถาพร(บรรณาธิการ), เทคนิคและวิธีการสอนในระดับประถมศึกษา. หน้า 141-151.
กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
2. Coody, B. Using literature with young children. 5th ed. Madison : Brown & Benchmark,
1997.
3. Bromly, K. Language arts : Exploring connections. Boston : Allyn and Bacon, 1988.

คำนำ

เอกสารฉบับนี้เป็นเอกสารคู่มือประกอบการใช้โปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน ซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นอันเป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์เรื่อง

การพัฒนาโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

เอกสารฉบับนี้เป็นเล่มที่ 1 เอกสารแนะนำโปรแกรม ประกอบด้วยเนื้อหากว้างๆ เกี่ยวกับโปรแกรมฯ อันประกอบด้วยแนวคิดการสอนภาษาแบบธรรมชาติและการสอนโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน วัตถุประสงค์ แนวคิดพื้นฐาน องค์ประกอบ หลักการจัดกิจกรรมในโปรแกรม และแนวการใช้โปรแกรม

เนื้อหาฉบับนี้เหมาะสำหรับผู้ที่สนใจและต้องการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นทั่วไปเกี่ยวกับโปรแกรมฯ นอกสารฉบับนี้ผู้ที่สนใจในรายละเอียดในเรื่องอื่นๆของโปรแกรมสามารถศึกษาเพิ่มเติมได้จากเอกสารเล่มอื่น ได้แก่

- เล่ม 2 วรรณกรรมและการเลือกวรรณกรรม
- เล่ม 3 การสร้างบรรยากาศเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษา
- เล่ม 4 การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษา
- เล่ม 5 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- เล่ม 6 การประเมินผล

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า เอกสารฉบับนี้คงเกิดประโยชน์แก่ครูผู้สอน ผู้สนใจใฝ่รู้ในการเรียนการสอนโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน และเกิดประโยชน์อย่างยิ่งแก่นักเรียนผู้ได้สัมผัสความงดงามของวรรณกรรมพร้อมกับเติบโตองงามด้านภาษาไปพร้อมกันด้วย

เฉลิมชัย พันธุ์เลิศ

เนื้อหาในเล่ม

1. เรื่องจากโรงเรียนบ้านคอนสมบูรณ์ ตอน คุณครูคนใหม่
2. แนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ(Whole Language)เกิดขึ้นได้อย่างไร
3. แนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ(Whole Language)คืออะไร
4. วรรณกรรมเป็นฐาน เกี่ยวข้องอย่างไรกับแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ
5. โปรแกรมการเรียนการสอนโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
 - 5.1 จุดมุ่งหมายทั่วไป และ วัตถุประสงค์เฉพาะ
 - 5.2 แนวคิดพื้นฐาน
 - 5.3 องค์ประกอบของโปรแกรม
 - 5.4 ลักษณะของโปรแกรม
 - 5.5 คุณสมบัติของผู้ใช้โปรแกรม
 - 5.6 การดำเนินการใช้โปรแกรม
 - 5.7 การประเมินโปรแกรม
 - 5.8 เอกสารและสื่อประกอบการใช้โปรแกรม
6. หลักการจัดกิจกรรม
7. รายการประเมินการเรียนการสอนโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เรื่องจากโรงเรียนบ้านคอนสมบูรณ์

ตอน คุณครูคนใหม่

ครูสมศรี จบการศึกษาปริญญาตรีจากสถาบันราชภัฏแห่งหนึ่ง เธอได้บรรจุเป็นครูที่โรงเรียนบ้านคอนสมบูรณ์แห่งนี้ในภาคเรียนที่ 2 และได้รับมอบหมายจากอาจารย์ใหญ่ให้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แทนครูคนเดิมที่ย้ายติดตามสามีไปจังหวัดอื่น

ครูสมศรีจัดได้ว่าเป็นครูที่มีความตั้งใจในการทำงานสูงมาก เธออยากเป็นครูดังแต่เด็ก เธอรักเด็ก ๆ มากแม้ว่าพวกเขาออกจะมอมแมมบ้าง บางครั้งก็มีกลิ่นสาบเหมือนลูกเปิดโชยมาเพราะเล่นกันเหนื่อไหลโคลย้อย และบางคนมีขี้มูกแห้งเกรอะกรังก็ตามที ครูสมศรีตั้งใจว่าจะอบรมสั่งสอนให้ศิษย์รักของเธอได้มีความรู้ เจริญเติบโตในทุกๆด้าน เธอมีความสุขมากที่ได้เห็นเด็กๆ ได้เรียนรู้เหมือนชาวสวนที่เฝ้าชื่นชมกับขอดีไม้ที่ค่อยๆ ผลิยอดอ่อน

“หนูเขียนชื่อตัวเองได้แล้วนะ ทีนี้ครูก็รู้แล้วว่าสมุดเล่มไหนเป็นของหนูเพราะอ่านจากชื่อที่หนูเขียนไว้ที่ปกสมุด” เด็กชายบวบหอมฉีกยิ้มกว้างจนแก้มแทบปริ

วันหยุด เสาร์-อาทิตย์นี้ หลังจากซักเสื้อผ้าและปิดกวาดบ้านพักแล้ว พอมิเวลาว่างเล็กน้อย ครูสมศรีจึงนั่งทำสื่อการสอนที่ผ้าหืนอ่อนหน้าบ้านพัก เธอทำบัตรคำจากการคัดแต่งงานและบัตรเชิญต่างๆ ที่เก็บสะสมไว้ เป็นสื่อง่ายๆ และราคาถูกตามหลักการสอนที่เคยมารู้เรียนมา นอกจากบรรจุเรียงคำอย่างสวยงามเพื่อเป็นแบบอย่างในการเขียนให้แก่นักเรียนแล้ว เธอไม่ลืมวาดรูปประกอบคำศัพท์ด้วยเพื่อช่วยให้นักเรียนจำคำศัพท์ได้ง่ายขึ้น

วันจันทร์ภาคเช้าเป็นการสอนกลุ่มทักษะภาษาไทย เรื่อง การสะกดคำและอ่านสระเอ็ยและสระเอือ การสอนของครูสมศรีมีขั้นตอน ดังนี้

ครูเขียนรูปสระเอ็ยและสระเอือบนกระดานคำ ให้นักเรียนอ่านและออกเสียงจนจำรูปสระเอ็ยและสระเอือได้

ครูบัตรคำ เป็ย เม็ย เต็ย เร็ย เสือ ให้นักเรียนอ่านสะกดคำจนคล่องและสังเกตรูปคำ จากนั้นให้นักเรียนคัดคำลงในสมุดและนำคำที่เรียนไปแต่งเป็นประโยคลงในสมุดแบบฝึกหัด

หลังจากสอนซ้ำๆ เช่นนี้อยู่หลายวัน โดยใช้ทั้งเกมและเพลงประกอบเพื่อให้นักเรียนสนุกสนานในการเรียน ครูสมศรีก็ทบทวนจากการตรวจแบบฝึกหัดว่ามีนักเรียนเพียงครั้งเดียวที่เขียนและทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้อง นักเรียนหลายคนทำได้ไม่คึกคัก บางคนไม่ยอมเขียนเลยโดยเฉพา**บวบหอมและแดงน้อย** ครูสมศรีรู้สึกแปลกใจระคนคิดหวังว่าทำไมถึงเป็นเช่นนี้ในเมื่อ ทุกครั้งเธอก็เตรียมการมาอย่างดีและตั้งใจสอนอย่างสุดกำลังความสามารถแล้ว

คำถาม การสอนของครูสมศรีมีจุดบกพร่องตรงที่ใด จึงทำให้ผลการสอนไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร...

คำตอบ มีครูหลายคนที่ยกยอใช้เทคนิคการสอนต่างๆเพื่อรูสการเรียนการสอน ให้นักเรียนจดจำรูปสระและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวกับหลักภาษาด้วยวิธีการต่างๆ ได้แก่

☞ การเล่นเกม เช่น เกมจับคู่พยัญชนะกับสระแล้วให้นักเรียนอ่าน

☞ การเล่านิทาน เช่น ให้นักเรียนจำคำที่ประสมด้วยสระ อะ(-ะ)และมีตัวสะกดโดยเล่านิทานว่า ก กับ สระอะ(-ะ) ไปเที่ยวด้วยกัน บ เห็นนำตบูกเลขขอมตามไปด้วย แคร่รถยนต์คันเล็กมาก บ เถยนั่งเบียดกับสระอะ(-ะ) จนสระอะ(-ะ)ตัวลืบเหลือเป็นไม้หันอากาศอยู่บนตัว ก ดังนั้นจึงเขียนว่า ก-ะ-บ กับ

☞ การร้องเพลง เช่น เพลงสระอา(-า) เพื่อให้จำรูปสระและคำบางคำที่ใช้สระอาได้ ดังนี้

ก สระอา อ่านว่า กา อ่านว่า กา

กาไผ่ผินบินมาร้องกา กา เสียงร้องกา กา

เทคนิคการสอนต่างๆเหล่านี้เป็นเทคนิคที่ดี ทำให้การเรียนการสอนมีสีสัน นักเรียนสนุก และจดจำคำศัพท์หรือกฎเกณฑ์ทางหลักภาษาได้ หากแต่มีนักเรียนเพียงกลุ่มหนึ่งที่จำได้และทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้อง นักเรียนกลุ่มนี้จึงคือนักเรียนที่โชคดีที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบใดก็สามารถประสบความสำเร็จได้ ในขณะที่เดียวกันด้วยวิธีการสอนและเทคนิคการสอนเดียวกันนี้ จะมีนักเรียนอีกกลุ่มที่จำไม่ได้ ปัญหาอยู่ที่ใด...

ปัญหาประการหนึ่ง ไม่ได้เกิดจากเทคนิคหรือวิธีสอน หากแต่อยู่ที่ประเด็นหลักของการสอนคือ **เนื้อหาที่สอน** เรื่องของคำศัพท์และกฎเกณฑ์ทางภาษาต่างๆที่ใช้สอนเป็นสิ่งที่มีความหมายจริง หากแต่ไกลเกินที่นักเรียนจะเข้าใจได้ นักเรียนจะเกิดคำถามขึ้นในใจว่า "มันคืออะไร" "เรียนและจดจำไปทำไม" การเรียนภาษาจึงกลายเป็น "ซาหมือใหญ่" ไป สิ่งที่นักเรียนสนใจและอยากเรียนคือสิ่งที่มีคุณค่า มีความหมาย เห็นประโยชน์ที่เข้าใจได้ง่ายและอยู่ในชีวิตจริงของนักเรียน เช่น ต้องฝึกอ่านเพื่อจะได้อ่านนิทานสนุกได้ ต้องหัดเขียนเพื่อใช้เขียนจดหมายถึงที่สาวที่ต่างจังหวัด

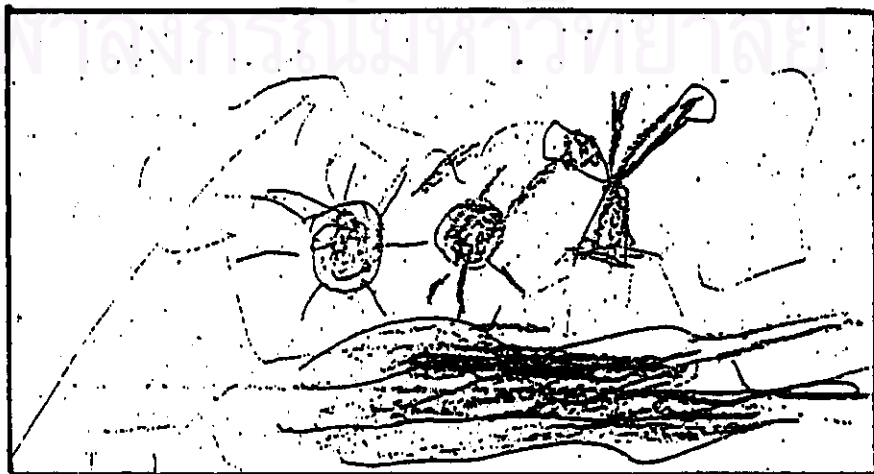
การสอนภาษาจากสิ่งแวดล้อมและชีวิตจริงของเด็กเป็นแนวการสอนภาษาแบบหนึ่งที่เรียกว่า **แนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ(Whole Language)**

ภาษาเขียนเป็นภาษาที่คนพูดไม่ได้เขียนได้

ภาพเขียนสีอายุนับพันปีที่เพิงผาหินริมแม่น้ำโขง อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี เป็นภาพเขียนที่บอกเล่าให้เห็นการดำเนินชีวิตประจำวันของคนในยุคนั้น ได้แก่ การทำนา เลี้ยงสัตว์ จับสัตว์น้ำโดยใช้เครื่องมือที่เรียกว่า "คู่ม" และภาพปลาน้ำจืดขนาดใหญ่ที่สุดในโลกคือ ปลาปาก เชื่อกันว่า คนในยุคนั้นเขียนภาพนี้ขณะที่หยุดพักระหว่างการจับสัตว์น้ำ

ภาพ จักเป็นจุดเริ่มต้นของภาษาเขียน ที่ผาแต้มแห่งนี้ใช้วิธีการบอกเล่าเรื่องราวโดยใช้ภาพ มีการประทับฝ่ามือแทนการลงชื่อ ตักขณะการสื่อความหมายดังกล่าวแม้เวลาผ่านมานับพันปี แต่คนก็ยังมิตักขณะการสื่อความหมายที่ไม่แตกต่างกันเลย ดังตัวอย่างงานเขียนของนักเรียนบนผนังโรงเรียน ขวนให้นึกถึงธรรมชาติของการสื่อความหมายของมนุษย์ที่ต้องการสื่อความหมาย และพยายามสื่อความคิดออกมาในรูปของวิธีการต่างๆ

การสอนภาษามีการสอนและถ่ายทอดคติต่อกันมาตั้งแต่มนุษย์เราเริ่มมีภาษาขึ้นมา มีแนวการสอนภาษามากมายที่นำมาใช้กัน โดยมีจุดประสงค์เดียวกันคือเพื่อถ่ายทอดภาษานี้จากคนรุ่นหนึ่งไปยังคนอีกรุ่นหนึ่งแต่ใช้วิธีการที่แตกต่างกันไป

ในยุคแรกๆการสอนภาษาเป็นการสอนโดยครูเป็นผู้อ่านแบบเรียนให้ฟัง แล้วให้นักเรียนอ่านพร้อมๆกันตามครู เน้นการฝึกประสมคำและแจกลูก ปัญหาที่ครูพบในการใช้วิธีการสอนแบบนี้ คือ นักเรียนไม่สนใจ ไม่ตั้งใจเรียนเท่าที่ควร ต้องมีการบังคับ แบบเรียนไม่สามารถจูงใจให้นักเรียนได้เรียนอ่านเขียน อีกทั้งการสะกดคำตามหลักภาษานั้นก็ลำบากแก่การจดจำของนักเรียน เพราะหลักภาษามีข้อยกเว้น รายละเอียดมากมาย

ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาที่ครูจำนวนไม่น้อยทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศประสบอยู่เหมือนกัน มีความพยายามหาวิธีการสอนแบบอื่นเพื่อมาแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งวิธีการสอนที่เป็นแบบลองผิดลองถูกและวิธีการสอนที่พัฒนามาจากหลักวิทยาการใหม่ๆที่ค้นพบ การหาวิธีการสอนแบบลองผิดลองถูกเป็นเรื่องที่ค่อนข้างอันตรายเพราะนักเรียนไม่ใช่สัตว์ทดลอง หากผิดพลาดขึ้นมา ก็เหมือนผิดพลาดไปตลอดชีวิตของเด็กเลยทีเดียว ดังนั้นการคิดหาวิธีการสอนภาษาจึงเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อน มีการศึกษาวิจัยเป็นเวลานานเพื่อให้ได้แนวการสอนที่ดีมีคุณภาพที่สุด

มีนักการศึกษาที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเพื่อศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาของเด็กพบว่า ความจริงแล้วเด็กมีการเรียนรู้ภาษาโดยธรรมชาติติดตัวมาแต่กำเนิดแล้ว เด็กเรียนรู้โดยการเลียนแบบผู้ใหญ่ มีการผิดพลาดบ้างในระยะแรกจนใช้ภาษาได้คล่องแคล่วในที่สุด ดังนั้นเราจะสังเกตเห็นได้ว่าเด็กสามารถพูดได้เองโดยไม่ต้องมานั่งเรียนกัน นักการศึกษาจึงเชื่อว่าการอ่านและการเขียนของเด็กก็น่าจะมีวิธีการเรียนรู้ได้ในลักษณะเดียวกัน การจัดการเรียนการสอนภาษาที่สอดคล้องกับลักษณะทางธรรมชาติที่มีในตัวของผู้เรียนอยู่แล้วย่อมส่งผลให้นักเรียนได้เรียนรู้ได้ดีขึ้น เปรียบเหมือนการพายเรือตามกระแสน้ำซึ่งเป็นเรื่องง่ายและทำให้เรือพุ่งไปได้เร็วขึ้น จากข้อค้นพบเกี่ยวกับธรรมชาติการเรียนรู้ภาษาของวัยเด็กได้เกิดเป็นแนวคิดการสอนภาษาแบบธรรมชาติ(Whole Language)ขึ้น

แนวคิดการสอนภาษาแบบธรรมชาติ(Whole Language)นี้อยู่บนความเชื่อในเรื่องการสอนแบบเด็กเป็นศูนย์กลาง(Child Centered)กล่าวคือ สิ่งที่เด็กได้เลือกทำด้วยความสนใจของตนเองย่อมมีความหมายและเกิดประโยชน์สำหรับตัวเขามากที่สุด

จากข้อค้นพบของนักการศึกษาเหล่านี้จึงได้มีการพัฒนาแนวคิดในการสอนภาษาแบบใหม่ซึ่งเรียกกันว่า Whole Language มีการนำเข้ามาใช้ในประเทศไทยโดยกลุ่มของโรงเรียนนานาชาติ และโรงเรียนเอกชนบางแห่ง ชื่อในภาษาไทยของการสอนแบบ Whole Language ได้แก่ การสอนภาษาแบบองค์รวม หรือ การสอนภาษาแบบธรรมชาติ

ทฤษฎีการสอนภาษาแบบธรรมชาติ(Whole Language) คือ

การสอนภาษาแบบธรรมชาติ(Whole Language)เป็นการสอนภาษาที่สอดคล้องกับข้อค้นพบของนักภาษาศาสตร์ นักจิตวิทยาพัฒนาการ นักวิจัยการเกิดของภาษา เป็นทัศนะของการสอนภาษาที่พยายามใช้ภาษาเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ การสื่อสารและความคิด โดยไม่พยายามแยกภาษาออกเป็นทักษะย่อยๆแต่เป็นการมองภาษาโดยรวม นำประโยชน์จากการมีโอกาสในการใช้การอ่านและการเขียนอยู่เสมอในสิ่งแวดล้อมหรือสถานการณ์จริงมาช่วยให้ภาษานั้นง่ายต่อการเรียนรู้ ไม่ว่าจะเป็นการฟัง พูด อ่าน เขียน เพราะถ้าเป็นสิ่งที่มีความหมาย มีประโยชน์หรือเป็นสิ่งที่เด็กสนใจและต้องการแล้วจะกลายเป็นสิ่งที่ง่ายสำหรับเด็กในการเรียนภาษา

ทฤษฎีการสอนภาษาแบบธรรมชาติ

การสอนภาษาแบบธรรมชาติ(Whole Language)มีพื้นฐานจากกลุ่มทฤษฎีหลัก 3 กลุ่มซึ่งมีสาระสำคัญ ดังนี้

1. ทฤษฎีที่ว่าด้วยระบบของภาษา

ภาษาประกอบด้วยระบบ 3 ระบบ คือ ระบบความหมาย ระบบไวยากรณ์ และระบบเสียง ระบบความหมายเป็นหัวใจของภาษา ส่วนไวยากรณ์และเสียงเป็นเพียงส่วนประกอบ และสถานการณ์จะช่วยกำหนดคำที่มีความหมายในการสื่อสารอีกทีหนึ่ง เด็กจะไม่พยายามอ่านและเขียนด้วยการสะกดคำไปที่ละตัว แต่จะคิดคำที่สื่อความหมายได้เหมาะสมที่สุดในสถานการณ์นั้น เด็กไม่จำเป็นต้องรู้จักเสียงของตัวอักษรก่อนจึงจะสามารถสื่อความหมายโดยการอ่านเขียนได้ ด้วยเหตุนี้การสอนอ่านเขียนสำหรับเด็กจึงยังไม่ควรแยกออกจากวิชาอื่นๆ กล่าวคือไม่ควรแยกการอ่านเขียนออกเป็นทักษะเดี่ยวๆหลายทักษะ แต่ควรให้เด็กได้สำรวจสิ่งต่างๆรอบตัว และใช้กระบวนการอ่านเขียนเพื่อศึกษาสิ่งที่สำรวจ

2. ทฤษฎีที่ว่าด้วยภาษา ความคิด และสัญลักษณ์สื่อสาร

ทฤษฎีนี้เชื่อว่าภาษาเขียนเป็นสัญลักษณ์สื่อสารที่ไม่สามารถถ่ายทอดความคิดทุกเรื่องได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นสัญลักษณ์ที่ใช้จึงต้องเหมาะสมกับเรื่องที่ต้องการสื่อสาร เนื่องจากเด็กไม่สามารถสื่อความคิดออกมาโดยตรงได้ เด็กจึงต้องคิดสัญลักษณ์เพื่อสื่อความคิด และถ่ายทอดประสบการณ์ต่างๆ โดยใช้สัญลักษณ์หลายแบบผสมผสานหรือสลับกันไป ด้วยเหตุนี้การจัดประสบการณ์อ่านเขียนตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ จึงรวมเอาศิลปะ ดนตรี และบทบาทสมมติเป็นส่วนสำคัญในการเรียนการสอน เพราะสิ่งเหล่านี้จะกระตุ้นให้เด็กค้นหาสัญลักษณ์ที่เหมาะสมสำหรับสื่อความคิดในแต่ละเรื่อง

3. ทฤษฎีว่าด้วยการอ่านเขียนในระบบภาษา

การอ่านเขียนเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ใช้เวลา และต้องอาศัยการสะสมประสบการณ์ โดยปกติคนทุกคนต้องสะสมประสบการณ์ทางภาษาไว้เป็นข้อมูลสำหรับภาษาพูด ความก้าวหน้าในการใช้ภาษาไม่ว่าด้านใดต้องอาศัยองค์ประกอบของภาษาหลายด้าน เนื่องจากการอ่านเขียนเป็นกิจกรรมที่ต้องสื่อความหมายกับผู้อื่น การพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านและเขียนจะช่วยให้เด็กเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่านมากขึ้น การตีความซึ่งเป็นประสบการณ์จากการอ่านช่วยในการสื่อความหมายเมื่อเด็กเขียน และการสื่อความหมายซึ่งเป็นประสบการณ์จากการเขียนจะช่วยในการตีความเมื่อเด็กอ่าน จะเห็นได้ว่าการอ่านและการเขียนเป็นระบบที่พึ่งพาซึ่งกันและกัน

แนวคิดและหลักการสอนภาษาแบบธรรมชาติ มีดังนี้

☺ ภาษาที่ใช้สอนต้องมีความหมายสมบูรณ์ มีใจความครบถ้วนและเน้นความสัมพันธ์ของการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน

คำอธิบาย การสื่อสารโดยธรรมชาติแล้ว เราไม่สามารถแบ่งแยกเป็นทักษะย่อยๆได้แก่ การฟัง การพูด การอ่านหรือการเขียน หากแต่ใช้ทักษะต่างๆเหล่านี้อย่างมีความสัมพันธ์กลมกลืนกันตามสถานการณ์ต่างๆที่ใช้ในการสื่อสาร ดังนั้นการสอนภาษาจึงใช้รูปแบบของภาษาที่ใช้ในชีวิตจริง เน้นที่การสื่อความหมาย สื่อความคิดของคนให้ผู้อื่นเข้าใจ

☺ การเรียนทักษะย่อยของภาษา เช่น การฝึกสะกดคำ การคัดลายมือควรจะทำต่อเมื่อเด็กต้องการ และการเรียนทักษะย่อยนั้นสามารถช่วยให้เด็กสื่อความหมายที่เขาต้องการถ่ายทอดออกมานั้นได้สมบูรณ์ขึ้น

คำอธิบาย การคัดลายมือหรือการเรียนหลักภาษาที่เป็นทักษะย่อยเมื่อนำมาแยกเรียนต่างหากจะกลายเป็นสิ่งที่ไม่มีความหมายสำหรับนักเรียน เขาย่อมไม่เข้าใจว่าต้องเรียนไปทำไม แต่ถ้าหากเขาได้เห็นความสำคัญว่าถ้าฉันเรียนสิ่งเหล่านี้แล้วจะทำให้การสื่อความหมายกับผู้อื่นสมบูรณ์ขึ้นนั้นย่อมทำให้ทักษะเหล่านั้นมีความหมายสำหรับเด็ก และเขาจะเรียนรู้สิ่งเหล่านั้นได้ง่ายขึ้น เช่น หากเด็กได้ลองเขียนจดหมายถึงกัน แล้วทดลองส่งไปรษณีย์จริงๆ เขาจะเห็นความสำคัญของการอ่านหน้าซองจดหมายให้ชัดเจน การเขียนให้สวยงามและการสะกดคำให้ถูกต้องได้ดีกว่าการฝึกคัดลายมือในสมุดแบบฝึกและการฝึกสะกดคำเป็นคำๆที่ไม่สัมพันธ์กับชีวิตของคน

☺ เนื้อหาในการเรียนภาษาสำหรับเด็ก คือประสบการณ์จริงที่เด็กจะได้ฝึกกระบวนการคิดในการใช้ภาษาอย่างมีจุดหมายในสถานการณ์ที่หลากหลาย

คำอธิบาย การเรียนภาษามีจุดมุ่งหมายสูงสุดคือ การใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ สื่อสารแล้วผู้อื่นเข้าใจ ในชีวิตประจำวันของเด็กจะพบเห็นรูปแบบการสื่อสารต่างๆ เช่น การเขียนจดหมาย ประกาศ การเขียนบันทึกช่วยจำ โฆษณา เป็นต้น ซึ่งนักเรียนควรได้ฝึกในรูปแบบต่างๆ เป็นการเรียนที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในชีวิตประจำวัน

☺ การเรียนภาษาสามารถเรียนได้จากการใช้ภาษาในการเรียนทุกวิชา

คำอธิบาย ครูบางคนเข้าใจว่านักเรียนเรียนภาษาในวิชาภาษาไทยเท่านั้น ความเป็นจริงแล้วในวิชาต่างๆนักเรียนต้องใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการเรียน เช่น กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ต่างต้องใช้ภาษาทั้งสิ้น การเรียนจึงสามารถเรียนได้แบบบูรณาการไปด้วยกันได้และการเรียนแบบบูรณาการจะช่วยให้นักเรียนเห็นถึงความสำคัญของภาษาได้ชัดเจนขึ้นด้วย

☺ การสอนภาษาต้องให้ความสำคัญแก่กิจกรรมที่เด็กริเริ่มขึ้นเอง โดยครูมีบทบาทช่วยเหลือในการทำกิจกรรมนั้น

คำอธิบาย การสอนแบบเด็กเป็นศูนย์กลาง (Child centered) ควรยอมรับในความคิดของนักเรียน กิจกรรมบางกิจกรรมอาจดูไม่ดีนักในความคิดของผู้ใหญ่ แต่หากเกิดจากความคิดริเริ่มของนักเรียนเองก็ควรให้นักเรียนได้ลองทำ ได้มีโอกาสเรียนรู้เองว่ากิจกรรมนั้นดีหรือไม่คืออย่างไร ให้ค้นพบด้วยตนเอง จะช่วยให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการตัดสินใจ ประเมินคุณค่าและปรับปรุงแก้ไขงานของตนเองให้ดีขึ้น ได้มากกว่าการทำตามที่ครูบอกให้โดยไม่ได้ฝึกคิดและแก้ปัญหาด้วยตนเอง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

☺ การสอนภาษาอยู่บนพื้นฐานของการทำกิจกรรมภาษาร่วมกันระหว่างครูกับเด็ก โดยครูควรมองข้อผิดพลาดของเด็กกว่าคือ ส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้และสนับสนุนให้เด็กกล้าพูด กล้าทำ เพื่อให้เรียนรู้เพิ่มขึ้น

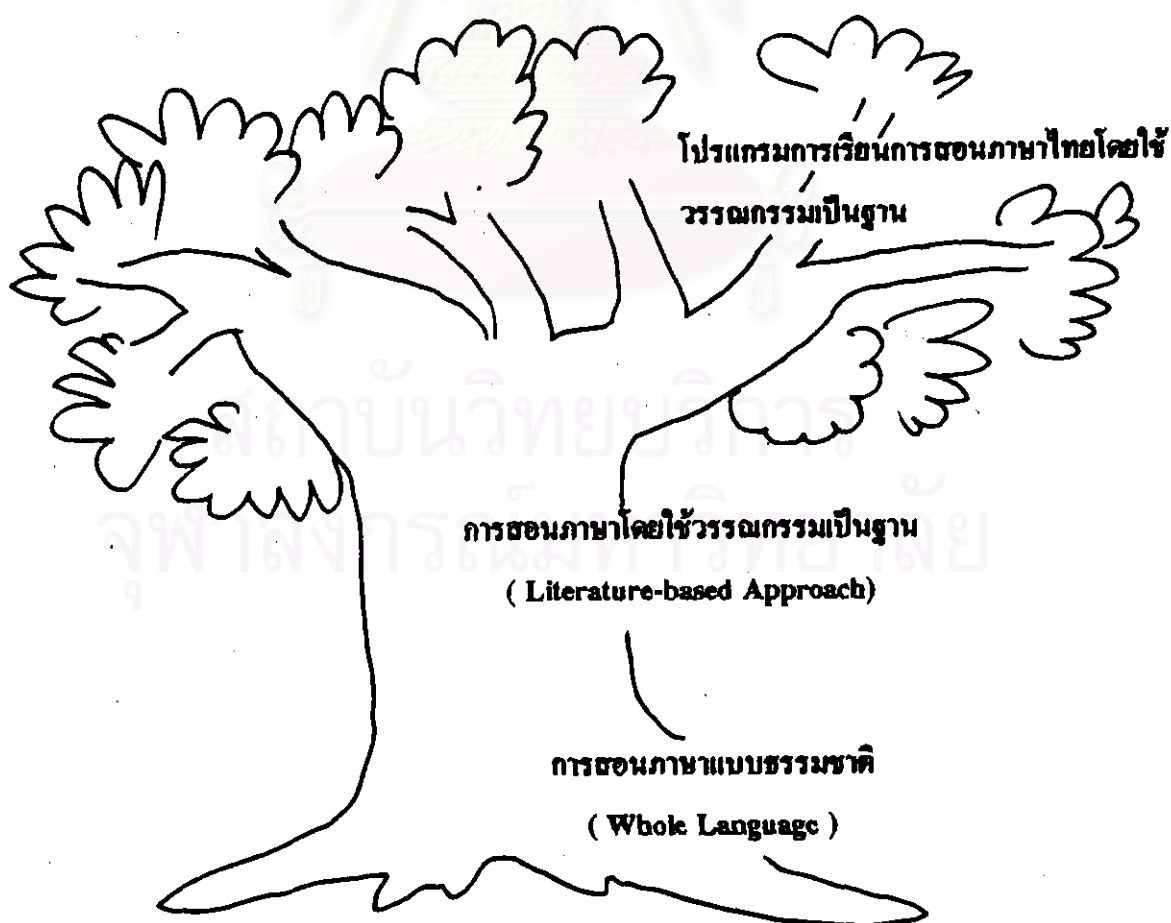
คำอธิบาย การใช้ภาษาเป็นทักษะที่ต้องการเวลาในการฝึกฝน เช่นเดียวกับการหัดขึ้นเดินหรือการขี่จักรยาน การที่ครูพยายามบอกหรือบังคับให้นักเรียนทำสิ่งที่ยังทำไม่ได้ ย่อมไม่ต่างจากคนที่พยายามบังคับให้เด็กที่ยังคลานไม่คล่อง หัดยืน หรือให้คนที่ขี่จักรยานไม่คล่อง หัดขี่แบบภาคไหนให้ได้ แทนที่จะทำเช่นนั้น ครูควรพิจารณาว่าเด็กกำลังพัฒนาไปถึงขั้นใด และช่วยส่งเสริมเด็กให้ก้าวจากขั้นนั้นไปอย่างมั่นคง เช่น ในระยะแรกที่เด็กที่ยังไม่มีความมั่นใจในตนเอง เมื่อเด็กสามารถเขียนชื่อความคิดของคนออกมาได้ชัดเจน แต่สะกดผิดและแบ่งวรรคตอนไม่ถูกต้อง ครูควรมุ่งส่งเสริมการถ่ายทอดความคิดของเด็กให้พัฒนาได้เต็มที่ก่อน โดยยังไม่ติเตียนเรื่องการสะกดคำผิด หรือการแบ่งวรรคตอนไม่เหมาะสม เมื่อเด็กมีความมั่นใจในการเขียนถ่ายทอดความคิดของคนได้อย่างเต็มที่แล้ว ครูจึงค่อยพัฒนาเด็กไปสู่ขั้นต่อไปคือ การสะกดให้ถูกต้อง เป็นต้น

การที่ครูเพียงถามนักเรียนว่า “ดีแล้ว พยายามเขียนอีกนะ” แม้ว่างานเขียนของนักเรียนอาจยังไม่ถูกใจครูนักก็ตาม นักเรียนคนนั้นย่อมมีกำลังใจสร้างสรรค์งานออกมาอีก นักเรียนจะเริ่มปรับปรุงงานของตนเองถ้านักเรียนเริ่มไว้อใจครู ขอมรับคำแนะนำของครู ในที่สุดนักเรียนจะสามารถเขียนงานเขียนได้สมบูรณ์และถูกต้องตามหลักภาษาดังที่ครูต้องการ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วรรณกรรมเป็นฐาน (Literature-based Approach) เพื่อพัฒนาภาษาไทย
 แนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ (Whole Language)

ด้วยความเชื่อตามแนวการสอนแบบธรรมชาติ(Whole Language)จึงเกิดเป็นแนวการสอนแบบต่างๆที่อยู่บนพื้นฐานความเชื่อร่วมกัน มีนักการศึกษาจำนวนหนึ่งได้พยายามนำวรรณกรรมสำหรับเด็กอันเป็นที่เด็กชื่นชอบและเป็นแม่แบบของภาษาเขียนที่มีคุณภาพมาใช้ในการเรียนการสอนภาษา เกิดเป็นวิธีการสอนแบบใหม่บนฐานความเชื่อการสอนภาษาแบบธรรมชาติ เรียกว่า การสอนภาษาโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน(Literature-based Approach) ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดการสอนภาษาโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานนี้และพัฒนาเป็น โปรแกรมการสอนภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ หากเปรียบแนวคิดการสอนภาษาแบบธรรมชาติ(Whole Language)เหมือนรากของต้นไม้ ได้มีการพัฒนาเป็นแนวการสอนที่แตกสาขาไปมากมายเหมือนลำต้น กิ่ง ก้านของต้นไม้ โปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานนี้จึงเปรียบเสมือนกิ่ง ไม้กิ่งหนึ่งของต้นไม้ นั่นเอง

โปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

จุดมุ่งหมายทั่วไป

เพื่อพัฒนาคุณสมบัติ ความสามารถในระยะยาวทางภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาความตระหนักในความหมายของวรรณกรรม ให้มีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับลักษณะของวรรณกรรมและองค์ประกอบต่างๆ ได้แก่ ปก ชื่อผู้แต่ง ภาพประกอบ ฯลฯ
2. เพื่อพัฒนาความตระหนักในภาษาของวรรณกรรม ให้ซึมซับรูปแบบของภาษาเขียนของวรรณกรรมอันมีรูปแบบที่หลากหลาย
3. เพื่อพัฒนานิสัยและกตวีธีในการอ่านและการเขียน
4. เพื่อพัฒนาส่งเสริมให้นักเรียนได้มีประสบการณ์ชีวิตที่กว้างขวางและหลากหลายจากเรื่องราวในวรรณกรรม

วัตถุประสงค์เฉพาะ

1. เพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อความหมายโดยอาศัยทักษะทางภาษาอันได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน
2. เพื่อพัฒนานิสัยในการอ่าน โดยเริ่มจากนิสัยในการอ่านวรรณกรรมสำหรับเด็ก
3. เพื่อพัฒนานิสัยในการเขียนเพื่อสื่อความหมาย

แนวคิดพื้นฐาน

1. ภาษาประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ด้านใหญ่ๆ คือ
 - ระบบไวยากรณ์ ได้แก่ หลักภาษา เครื่องหมายวรรคตอน และกฎเกณฑ์การประพันธ์ร้อยแก้วและร้อยกรองต่างๆ
 - ระบบเสียง ได้แก่ เสียงพยัญชนะ สระ ตัวสะกด และวรรณยุกต์ ตลอดจนการแจกกฎประสมคำ
 - ระบบความหมาย ได้แก่ การสื่อสารเพื่อบอกความต้องการ ความนึกคิด

อย่างไรก็ตามความหมายเป็นหัวใจของภาษา ขณะที่ไวยากรณ์และเสียงเป็นเพียงส่วนประกอบที่ช่วยให้การสื่อความหมายสมบูรณ์ยิ่งขึ้น การเรียนรู้ภาษาจึงต้องมุ่งที่การเรียนรู้การสื่อความหมายและรับรู้ความหมายผ่านทางภาษาเป็นอันดับแรกและจัดให้สำคัญที่สุดเสมอ ด้วยเหตุนี้ นักเรียนจึงสามารถเรียนรู้ภาษาทั้งการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนได้โดยไม่จำเป็นต้องมีพื้นฐานทางเสียงและไวยากรณ์มาก่อน

2. วรรณกรรมสำหรับเด็กเป็นงานเขียนที่มีโครงสร้างภาษาที่เป็นธรรมชาติและเป็นแหล่งข้อมูลสำหรับการทำความเข้าใจภาษา ตลอดจนโครงสร้างและแบบแผนของภาษา อีกทั้งยังเป็นแหล่งประสบการณ์ที่กว้างขวางซึ่งจำเป็นต่อการพัฒนาการทางภาษา โดยมีลักษณะที่สอดคล้องกับธรรมชาติของเด็ก จึงควรมีการใช้วรรณกรรมเป็นพื้นฐานในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษา หรือการจัดการเรียนการสอนภาษาให้แก่นักเรียน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

องค์ประกอบของโปรแกรม

ความสำเร็จของโปรแกรมขึ้นอยู่กับคุณภาพขององค์ประกอบต่างๆของโปรแกรม ดังนี้

1. วรรณกรรม

2. กิจกรรมการเรียนการสอน

3. บรรยากาศในการส่งเสริมการเรียนรู้

4. สภาพแวดล้อมทางกายภาพเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษา

ลักษณะของโปรแกรม

เป็นโปรแกรมการเรียนการสอนนอกเวลาเรียนปกติ เวลา 14.30 - 16.30 น.
ของวันจันทร์ถึงวันศุกร์ เป็นระยะเวลาประมาณ 8 สัปดาห์

การดำเนินการใช้โปรแกรม

โปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีขั้นตอนการดำเนินการใช้ ดังนี้

- ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสารคู่มือการใช้โปรแกรม 6 เล่ม และดำเนินการตามคำแนะนำ
ในคู่มือ
- ขั้นตอนที่ 2 เตรียมการดำเนินการใช้โปรแกรมฯ ได้แก่ การคัดเลือกวรรณกรรม
การจัดเตรียมชั้นเรียน และการเตรียมเกี่ยวกับผู้ปกครอง
- ขั้นตอนที่ 3 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตาม โครงสร้างและข้อเสนอแนะใน
แผนการจัดกิจกรรมทั้ง 8 แผน
- ขั้นตอนที่ 4 สรุปการใช้โปรแกรมเพื่อประมาณเป็นแนวทางในการใช้โปรแกรมครั้งต่อไป

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การประเมินโปรแกรม

การประเมินโปรแกรมและประเมินการเรียนการสอนให้เพิ่มผลงานนักเรียน(Portfolio) ซึ่งสามารถศึกษารายละเอียดในการประเมินได้ในเอกสารคู่มือการใช้โปรแกรมเล่มที่ 6 การประเมิน

เอกสารและสื่อประกอบการใช้โปรแกรม

เอกสารและสื่อของโปรแกรมการเรียนการสอนโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ประกอบด้วยคู่มือการใช้โปรแกรมจำนวน 6 เล่ม และ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจำนวน 8 ชุด ดังนี้

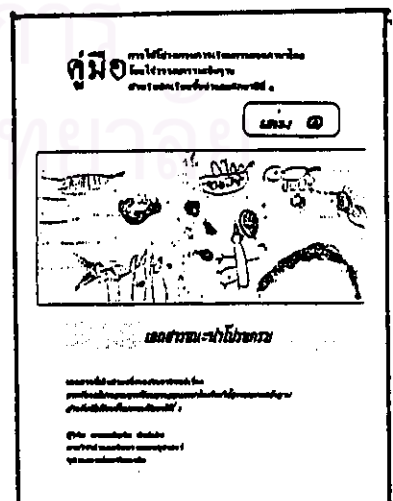
1. คู่มือการใช้โปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

เพื่อให้การใช้โปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เกิดประสิทธิภาพอย่างสูงสุด ผู้ใช้โปรแกรมควรศึกษาจากเอกสารคู่มือการใช้โปรแกรมทั้ง 6 เล่ม และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือ ซึ่งคู่มือประกอบด้วย

เล่ม 1 เอกสารแนะนำโปรแกรม

เนื้อหาสังเขป :

1. พื้นฐานแนวคิดการสอนภาษาแบบธรรมชาติและการสอนโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน
2. วัตถุประสงค์ แนวคิดพื้นฐาน องค์ประกอบแนวการใช้โปรแกรมและหลักการจัดกิจกรรม

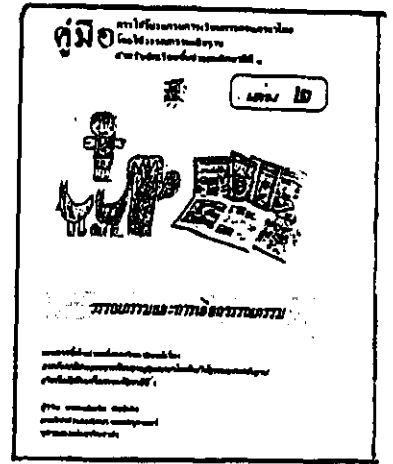

เล่ม 2 วรรณกรรมและการเลือกวรรณกรรม

เนื้อหาสังเขป:

1. ความหมาย คุณค่าและประเภทของวรรณกรรม
2. การรวบรวมและจัดระบบวรรณกรรมในชั้นเรียน
3. การวิเคราะห์วรรณกรรมเพื่อใช้ในการจัด

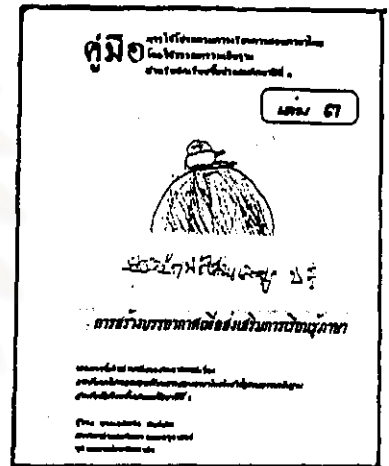
กิจกรรมการเรียนการสอน

เล่ม 8 การสร้างบรรยากาศเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษา

เนื้อหาสังเขป:

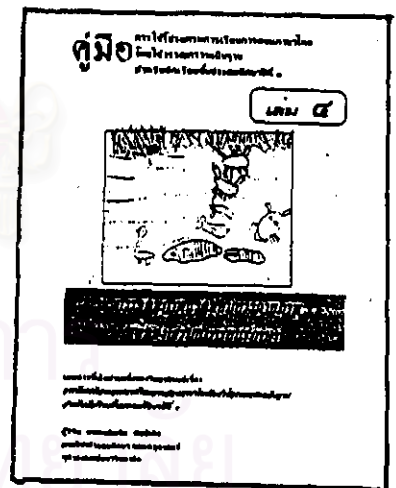
1. บทบาทของครูผู้สอน
2. บทบาทของนักเรียน
3. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน

เล่ม 4 การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษา

เนื้อหาสังเขป :

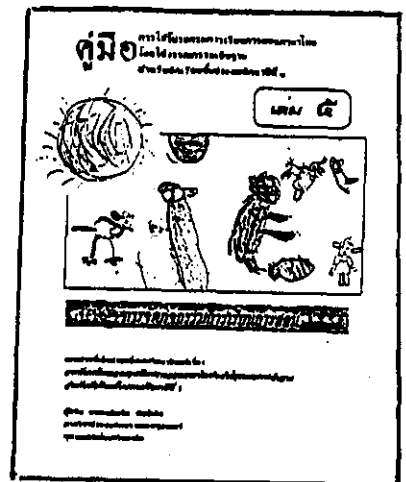
1. แนวการจัดสภาพแวดล้อม
2. การจัดมุมหนังสือ
3. สื่อ อุปกรณ์และการจัดเก็บรักษา

เล่ม 6 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

เนื้อหาสังเขป:

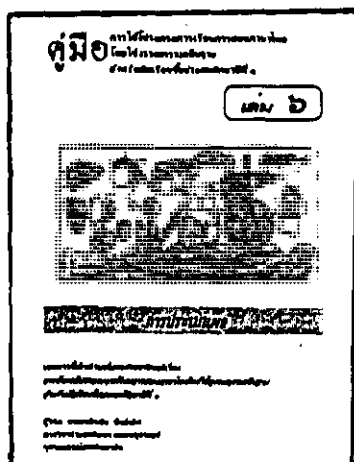
1. หลักการจัดกิจกรรม
2. โครงสร้างของกิจกรรม
3. ตัวอย่างการจัดกิจกรรม

เล่ม 6 การประเมินผล

เนื้อหาสังเขป:

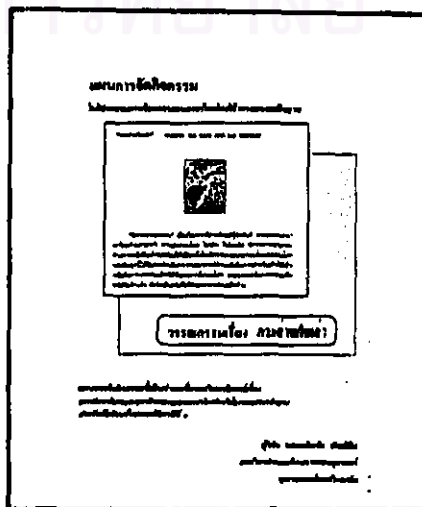
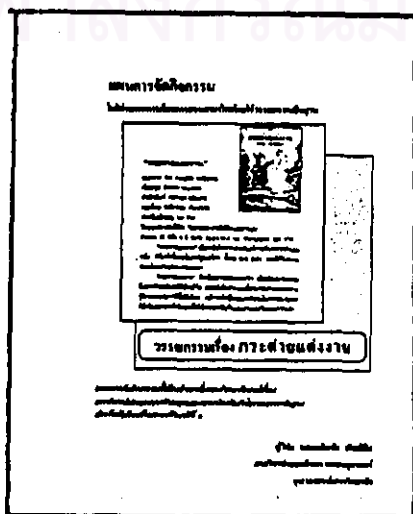
1. การย่อยงาน (Task Analysis)
2. การวิเคราะห์งานเขียน
3. ระบบแฟ้มผลงานของนักเรียน (Portfolio and Profile)

2. แผนการจัดกิจกรรมในโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

แผนการจัดกิจกรรมในโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีขั้นตอนในการเขียนจากผู้ที่ทรงคุณวุฒิด้านวรรณกรรม สำหรับเด็กคัดเลือกวรรณกรรมสำหรับเด็ก แล้วนำมาออกแบบกิจกรรมให้สอดคล้องกับลักษณะของเรื่องราวในวรรณกรรม ประกอบด้วยแผนการจัดกิจกรรมทั้งหมด 8 ชุด ดังนี้

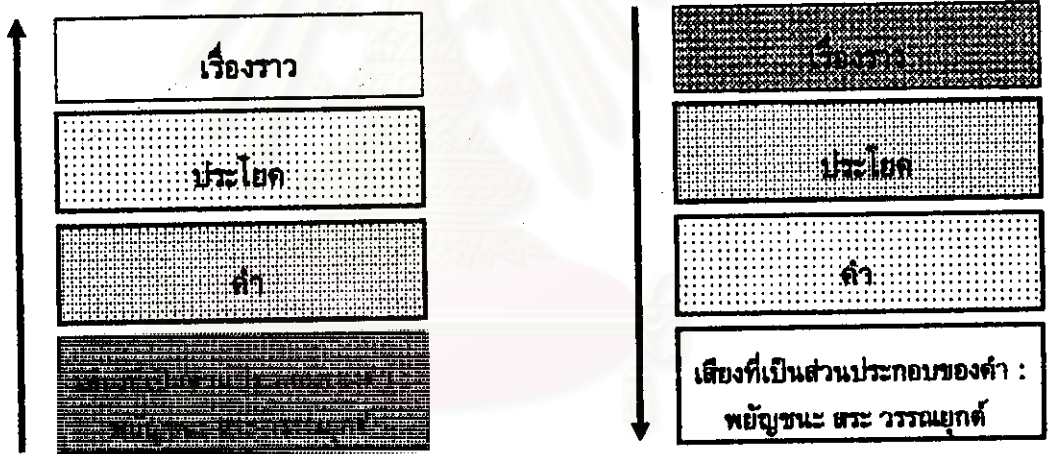
- 1) แผนการจัดกิจกรรมโดยใช้วรรณกรรมเรื่อง อนุบาลช้างเบ็ม
- 2) แผนการจัดกิจกรรมโดยใช้วรรณกรรมเรื่อง ฟ้าจำลองอ่าร้อง
- 3) แผนการจัดกิจกรรมโดยใช้วรรณกรรมเรื่อง พระจันทร์ร่อยไหม
- 4) แผนการจัดกิจกรรมโดยใช้วรรณกรรมเรื่อง กระต่ายกับเต่า
- 5) แผนการจัดกิจกรรมโดยใช้วรรณกรรมเรื่อง กระต่ายแต่งงาน
- 6) แผนการจัดกิจกรรมโดยใช้วรรณกรรมเรื่อง แพะสามตัว
- 7) แผนการจัดกิจกรรมโดยใช้วรรณกรรมเรื่อง กระดูกกระดูกกระดูกกระดูก
- 8) แผนการจัดกิจกรรมโดยใช้วรรณกรรมเรื่อง ความลับในกระสอบ

หลักการจากกิจกรรม

1. กิจกรรมการเขียนการสอนเป็นให้นักเรียน ได้สัมผัสกับความหลากหลายของวรรณกรรมและใช้เรื่องราวในวรรณกรรมเป็นแนวทางในการเขียนเพื่อถอความคิดของตนเอง โดยให้ความสำคัญแก่ความหมายของเรื่องคือ อารมณ์ความรู้สึก ส่วนความถูกต้องของคำศัพท์ รูปแบบประโยคหรือหลักภาษาให้ความสำคัญเป็นอันดับรอง

หลักข้อนี้มีความต่างจากการเรียนการสอนภาษาตามแนวคิดอื่นๆ ซึ่งอาจเปรียบเทียบเป็นแผนภาพได้ดังนี้

การเรียนการสอนภาษาโดยทั่วไป (Bottom-up)

การเรียนการสอนภาษาแบบวรรณกรรมเป็นฐาน (Top-down)

การเรียนการสอนภาษาโดยทั่วไปพยายามให้นักเรียนฝึกเขียนคำและส่วนประกอบของคำ เช่น พยัญชนะ สระ ซึ่งไม่มีความหมายสำหรับนักเรียนเลย จากนั้นจึงสอนให้นักเรียนเขียนเรื่องราวในขั้นที่สูงขึ้น เช่น เขียนจดหมาย เรียงความ เป็นต้น ซึ่งกว่าจะถึงขั้นสุดท้ายนักเรียนก็เหน็ดเหนื่อยจากการเรียนระบบไวยากรณ์ การประสมคำซึ่งมีมากมายเหลือเกิน จนเมื่อให้เขียนเรื่องราวต่างๆนักเรียนอาจหมดสนุกกับการเขียนและพาดถกถลึงการเรียนภาษาไปเลยเพราะเห็นว่าเป็นเรื่องยาก

การเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน นักเรียนจะ
 ได้รับรูปแบบภาษาเขียนจากวรรณกรรมไปเป็นแม่แบบในการเขียนเรื่องราวของตนเอง เหตุที่
 วรรณกรรมเป็นที่ชื่นชอบของนักเรียนอยู่แล้วจึงง่ายต่อการซึมซับเรื่องราวและสุนทรียภาพจาก
 วรรณกรรม ในระยะแรกสิ่งที่มุ่งหวังคือให้เด็กได้สื่อความหมาย เขียนแสดงถึงที่ตนเองคิด
 ออกมาโดยไม่ต้องกังวลกับการเขียนถูกหรือผิด การที่นักเรียนกังวลกับการเขียนให้ถูกต้องเป็นสิ่ง
 ที่สกัดกั้นความคิดตามธรรมชาติของเด็กเสียหมด เมื่อเด็กเขียนเรื่องราวได้แล้วจึงเริ่มให้
 ความสนใจกับการสะกดคำบางคำ รูปแบบประโยค และระบบไวยากรณ์บางอย่างที่ปรากฏในเรื่อง
 ที่ตนเองเขียน เด็กจะพยายามปรับปรุงงานเขียนของตนให้สมบูรณ์ถ้าครูให้โอกาส ดังนั้นจึงจะ
 เห็นว่าในช่วงท้ายเป็นการเรียนองค์ประกอบของภาษาอย่างมีความหมายเพราะนักเรียนต้องการรู้
 เมื่อรู้แล้วมีประโยชน์เพราะนำไปปรับปรุงงานเขียนของตนเองได้

พ่อ พ่อ ชน ไป กอละ หักไป
 กอละ ไป พ่อ ชน ไป กอละ หักไป
 ไป กอละ ชน หัก หัก มี พวง ล้อ

ครูเคยไปเที่ยวทะเล 6 ชม 24 นาที
 ใจช่วยหน้า ก่อกองทราย
 มีคราบน้ำจืดจาง

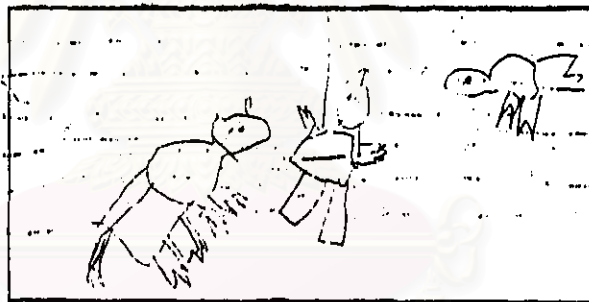
งานเขียนนี้เป็นงานเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ครูให้เขียนเล่าประสบการณ์
 ตอนปิดภาคเรียน จะสังเกตเห็นว่านักเรียนเขียนคำว่า "ทะเล" และ "ความสุข"
 ไม่ถูกต้อง ครูอาจเขียนคำที่ถูกต้อง ให้ดูหรือให้ลองเทียบกับคำในบัตรคำ โดยไม่ตำหนิ และตอบ
 สนองเด็กโดยแบ่งปันประสบการณ์ของตนที่สัมพันธ์กับสิ่งที่นักเรียนเขียน เพื่อให้เด็กรับรู้ว่าการ
 ของตนสามารถสื่อความคิดของตนและมีความหมายสำหรับผู้อื่น เช่น "ครูก็ชอบไปทะเล เขาไว้
 กราวหน้า หูเขียนเล่าให้ครูอ่านบ้างสิครับว่า เวลาไปทะเล หูทำอะไรบ้าง"

2. กิจกรรมการเรียนรู้การตอนต้องประสมประสานการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนไปด้วยกันและมีความสมดุลระหว่างการใช้ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน

โดยธรรมชาติแล้วเราไม่อาจแยกทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียนออกจากกันได้ เพราะในการสื่อสารการใช้เพียงทักษะใดทักษะหนึ่งบางครั้งอาจทำให้การสื่อสารในครั้งนั้นไม่สมบูรณ์พอ โดยเฉพาะในเด็กเริ่มเรียนการใช้ทักษะทางภาษายังไม่ค่อนัก จึงต้องอาศัยทักษะต่างๆเข้าช่วย เพื่อให้การสื่อสารในครั้งนั้นสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ตัวอย่างเช่น เด็กชายแก้วเขียนเล่าเรื่องมาส่งให้ครูอ่าน ดังนี้

แบบฝึกปฏิบัติวาดภาพและเขียนบรรยายภาพ

ชื่อ - นามสกุล..... วัน/เดือน/ปี.....

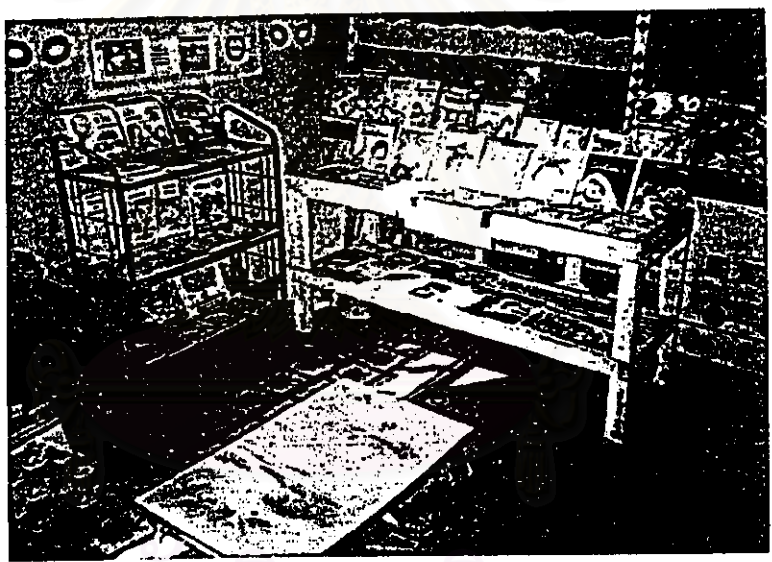

จรรยา ใจดี ขี้กลัว
 2/10/2562

ครูไม่ควรดูเฝ้าว่า “เขียนอะไรมา อ่านก็ไม่รู้เรื่อง” เพราะถ้าจะไม่กล้าเขียนอีก ทางที่ดีควรให้เด็กมาอ่านให้ฟังว่าเขียนว่าอย่างไร เพื่อช่วยให้งานเขียนสมบูรณ์ขึ้นเพราะเขายังสะกดคำตามหลักการของตนเอง(ซึ่งเป็นการพยายามเขาแต่ยังไม่ตรงกับหลักภาษาไทยที่เป็นที่ยอมรับกัน)อยู่ ครูต้องให้โอกาสพูดออกไปเรื่อยๆหลายครั้งพูดจะค่อยๆจับหลักการ ได้มากขึ้นจากการได้ฟังและอ่านวรรณกรรมเด็กที่เป็นแม่แบบ ทำให้เขียนได้ถูกต้องมากขึ้นเรื่อยๆจนสมบูรณ์ได้ในที่สุด

3. กิจกรรมการเรียนรู้การสอนต้องอยู่ในบรรยากาศที่ผ่อนคลาย อบอุ่นสบาย ฝึกผู้เรียนเป็น
ศูนย์กลาง (Child centered) ให้ผู้ฝึกทดลองฝึกในการทดลองลงมือจนสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องใน
ที่สุด

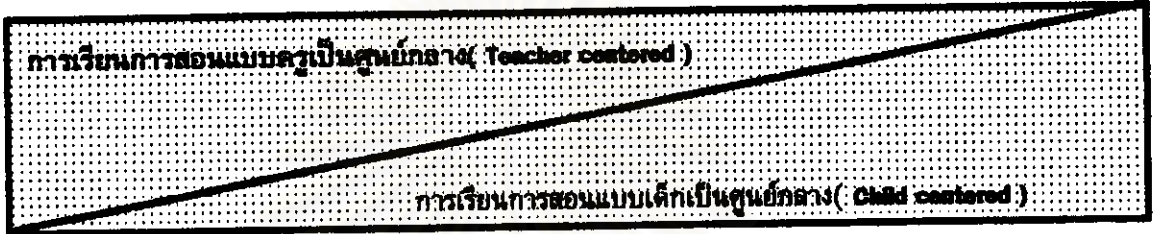
หลักการจัดกิจกรรมข้อนี้สะท้อนให้เห็นว่า ครูต้องจัดบรรยากาศทางกายภาพของ
ชั้นเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้อันหลากหลายของนักเรียน เช่น การจัดชั้นเรียนดังนี้

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หากครูฝึกเรื่องการปฏิบัติคนในชั้นเรียนของนักเรียนเป็นอย่างดีแล้ว นักเรียนย่อมสามารถ
เลือกทำกิจกรรมได้ตามความสนใจของตนเอง เช่น ในช่วงกิจกรรมการเขียนเรื่อง วิชิตกับจิตร
อาจนั่งเขียนนิทานที่ช่วยกันคิดขึ้น ขณะที่ตีคอาจนั่งวาดภาพนิทานและเขียนบรรยายภาพเงียบๆ
คนเดียว ซึ่งจะเห็นว่านักเรียนทุกคนได้เขียนเหมือนกัน แต่เขียนต่างรูปแบบกันตามความสนใจ
ของตนเอง

การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง(Child centered)คือการให้นักเรียนได้มีส่วนคิดริเริ่มและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนให้มากที่สุด โดยครูค่อยๆลดบทบาทของตนเองลง ชั้นเรียนจึงจะมีบรรยากาศการเรียนรู้ที่กระตือรือร้น(Active Learning) ไม่ใช่บรรยากาศการเรียนรู้ที่เฉื่อยชา (Passive Learning) การเปลี่ยนจากครูเป็นศูนย์กลาง(Teacher centered)ไปสู่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Child centered)มีลักษณะดังตัวอย่างต่อไปนี้

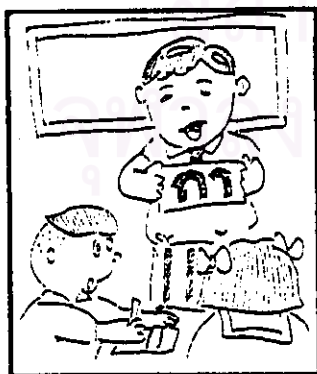
ครูคิดกิจกรรมเองทั้งหมด
ทำให้นักเรียนดู หรือสั่งให้
นักเรียนทำ

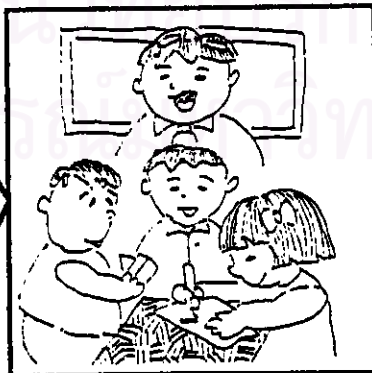
ครูคิดกิจกรรมหลายๆแบบให้
นักเรียนมีโอกาสเลือกกิจกรรมที่
ตนถนัดและชอบ

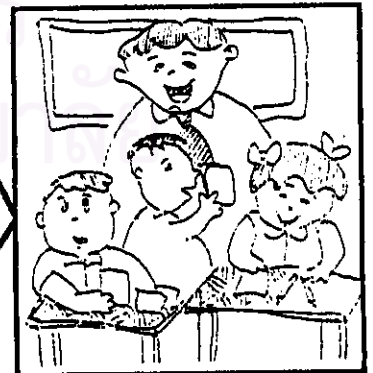
นักเรียนเสนอและทำกิจกรรมโดย
ครูช่วยแนะป้าช่วยเหลือ

ครูใช้สื่อเพียงคนเดียว

ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม
และใช้สื่อร่วมกัน

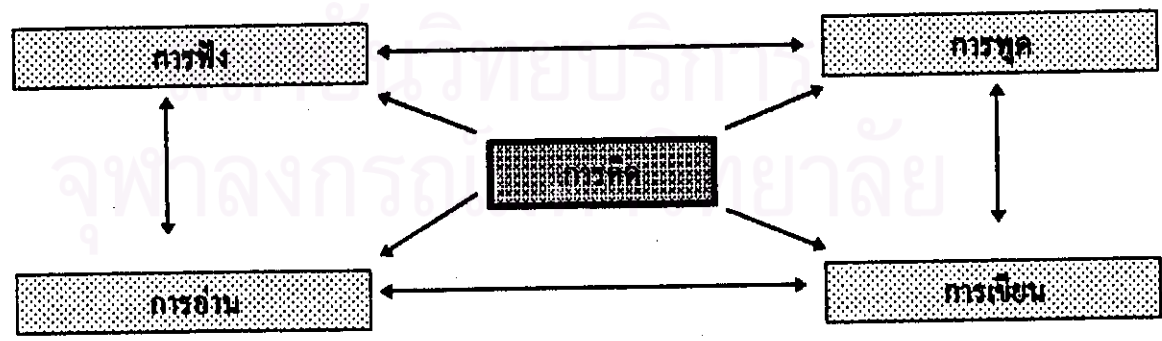
นักเรียนทุกคนมีสื่อของตนเองและ
ทำกิจกรรมอย่างเต็มที่โดยอาจทำ
เป็นกลุ่มย่อยหรือเป็นงานเดี่ยว

ไม่ใช่เรื่องยากเลยหากครูจะลองให้นักเรียนได้คิด ได้ตัดสินใจเกี่ยวกับการเรียนของตนเอง แรกๆนักเรียนอาจไม่กล้า ครูต้องใช้เวลาแก่เขาบ้าง ทำให้เขาเชื่อใจ ไว้ใจครู กิจกรรมที่นักเรียนคิดได้ ทำขึ้นอาจดูไม่สวยงามนัก แต่มีคุณค่ามหาศาลสำหรับตัวเขาเอง

บัตรคำที่นักเรียนเขียนเอง ด้วยลายมือใช้ยี่ ตัดกระดาษไม่ตรงขอบเหมือนพื้นเลื่อย แต่ขอให้เชื่อเถิดว่าบัตรคำนั้นนักเรียนได้ประโยชน์มากกว่าบัตรคำอันสวยหรูที่ครูบรรจงเสียเวลาเขียนมาเกือบก่อนกิน

กิจกรรมที่นักเรียนได้คิดและลงมือกระทำเองเป็นประเด็นสำคัญที่ควรพิจารณา หากนักเรียนได้ทำในสิ่งที่ตนเองสนใจแล้ว นักเรียนจะจดจ่ออยู่กับงานเป็นเวลานาน และเรียนรู้สิ่งต่างได้มากกว่าสิ่งที่ครูบอกสอนหรือสั่งให้ทำแต่เพียงฝ่ายเดียว

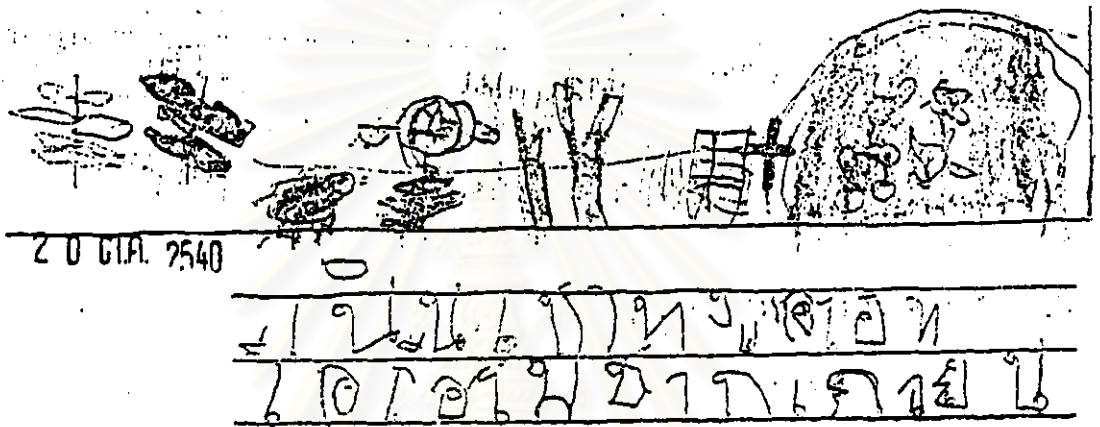
การลองผิดลองถูกจนสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้อง เป็นเรื่องสำคัญมากเพราะเมื่อเราทราบกันดีว่าการเรียนรู้เกิดจากการลองผิดลองถูกซ้ำแล้วซ้ำเล่า มีการปรับปรุงจนเกิดเป็นการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ ดังนั้นครูจึงต้องอดทนเพื่อให้เด็กได้มีโอกาสลองโดยไม่เข้าไปสกัดกั้น ครูส่วนมากมักหวังดีและใจร้อนเกินไปจึงบอก สอน แก้อใจให้เมื่อนักเรียนทำผิด หรือคำหั้นด้วยใจเมตตาอยากให้นักเรียนทำได้ แต่ครูก็มักลืมไปว่า การทำเช่นนั้นผู้ที่ได้รับความรู้กลับเป็นตัวครูเอง ไม่ใช่ให้นักเรียน เพราะสิ่งที่ครูบอกหรือสอนนั้นนักเรียนไม่ได้คิดเอง เรื่องนี้สำคัญมาก การเรียนภาษาทั้ง การฟัง พูด อ่านและเขียน เกิดผลคืออย่างที่สุดเมื่อนักเรียนได้คิดและลงมือกระทำเอง เพราะจุดสำคัญของการเรียนรู้ภาษาคือกระบวนการทางสมอง นักเรียนต้องได้รับการพัฒนาด้านกระบวนการคิดควบคู่ไปกับการเรียนรู้ภาษาด้วย ดังในแผนภูมิ

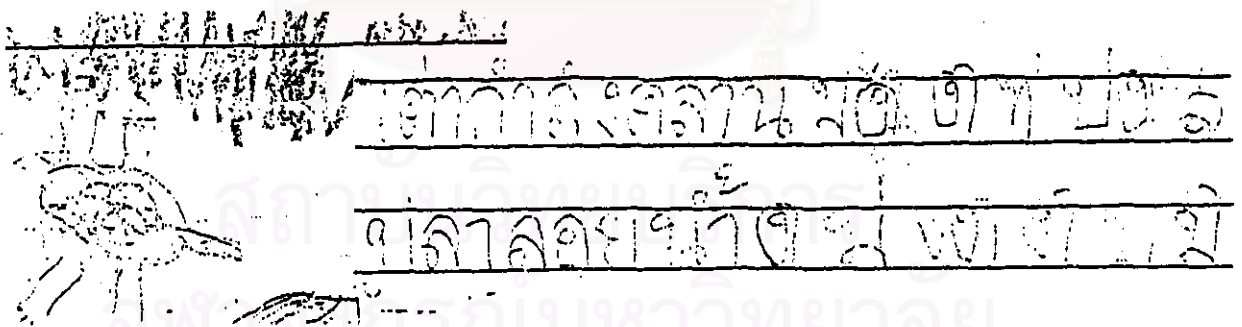
คุณครูทราบหรือไม่ว่า...

คำพูดของครูสำคัญมาก การเรียนรู้ของนักเรียนส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับคำพูดของครูด้วย ลองสำรวจตนเองดูซิว่า ในวันหนึ่งๆครูเคยพูดประโยคเหล่านี้กับนักเรียนบ้างไหม

✘ “วันนี้เก่งขึ้นมากเออนะเขียนได้ดีจัง 2 บรรทัดนะ” (เขาเก่งขึ้นเมื่อเทียบกับตัวเองซึ่งเขียนได้เพียง 2-3 ตัวเมื่อต้นเดือน แม้ขณะนี้เขาก็กังเขียนตัวอักษรในลักษณะเปะปะ ไม่เป็นคำ อ่านไม่รู้เรื่องเลยก็ตาม)

✘ “ไม่อยากเขียนหรือ วาดรูปส่งก็ได้ แล้วเล่าให้ครูฟังด้วยนะ” (จากนั้นครูก็เขียนสิ่งที่นักเรียนเล่าลงในกระดาษได้รูปที่วาดนั้นเป็นแม่แบบให้แก่นักเรียน)

เมื่อนักเรียนได้รับคำพูดในลักษณะอย่างนี้ เขาขอมมองเห็นว่าการเรียนภาษาไม่ใช่เรื่องยากเลย ทำให้มีกำลังใจอยากเรียน มีความเชื่อมั่นในตนเอง ด้วยกำลังใจนี้แม้ภาษาที่เรียนยากเพียงไรก็ตาม นักเรียนยังคงเรียนได้โดยไม่ยากนัก

ตัวครูเองควรให้แรงเสริมกับนักเรียนเป็นระยะทั้งคำพูดยกย่อง ชมเชย การแสดงออกด้วยท่าทาง เช่น การแตะไหล่ เป็นต้น เป็นการสร้างบรรยากาศการเรียนส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาของนักเรียนได้เป็นอย่างดี

รายการประเมินการเรียนการสอนโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน

ปรับจาก คูดี (Coody, 1997)

คำชี้แจง โปรดพิจารณาการเรียนการสอนแล้ววงกลมล้อมรอบตัวเลขแสดงระดับความคิดเห็น
เกี่ยวกับการสอน โดย(1) เป็นระดับคะแนนต่ำสุด และ (5) เป็นระดับคะแนนสูงสุด

1. ได้รวบรวมหนังสือสำหรับชั้นเรียนอย่างหลากหลาย.....	1	2	3	4	5
2. มีช่วงเวลาให้นักเรียนได้อ่านอิสระทุกวัน.....	1	2	3	4	5
3. มีช่วงเวลาพูดคุยกับนักเรียนเป็นการส่วนตัวเกี่ยวกับการเลือก หนังสืออ่าน.....	1	2	3	4	5
4. ได้เตรียมระบบการบันทึกการอ่านของนักเรียนเป็นรายบุคคล.....	1	2	3	4	5
5. นักเรียนได้มีโอกาสสร้างสรรค์รูปแบบการรายงานเกี่ยวกับ หนังสือที่อ่าน.....	1	2	3	4	5
6. ได้เชิญผู้แต่งหรือบุคคลภายนอกมาพูดคุยเกี่ยวกับวรรณกรรม.....	1	2	3	4	5
7. นักเรียนได้ใช้หุ่นประเภทต่างๆเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เกี่ยวกับ วรรณกรรม.....	1	2	3	4	5
8. ได้อ่านวรรณกรรม(Read Aloud)ให้นักเรียนฟังอย่างสม่ำเสมอ.....	1	2	3	4	5
9. ได้เล่านิทาน(Storytelling)ให้นักเรียนฟังอย่างสม่ำเสมอ.....	1	2	3	4	5
10. ครูได้ศึกษาและอ่านวรรณกรรมสำหรับเด็กเป็นประจำ.....	1	2	3	4	5
11. นักเรียนมีโอกาสเขียนและตกแต่งหนังสือของตนเอง.....	1	2	3	4	5
12. ได้มีการพูดคุยกับนักเรียนเกี่ยวกับส่วนต่างๆของหนังสือและ คนที่ทำงานเกี่ยวกับการผลิตหนังสือ.....	1	2	3	4	5
13. ได้วางแผนให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม.....	1	2	3	4	5
14. ครูมีส่วนช่วยในการเลือกหนังสือสำหรับห้องสมุดโรงเรียนและ มีส่วนร่วมตัดสินใจในระดับนโยบายของห้องสมุด.....	1	2	3	4	5
15. นักเรียนได้อ่านหนังสือหลายประเภทและมีความสุขใน การสอนโดยใช้วรรณกรรม.....	1	2	3	4	5
	รวม.....คะแนน				

การตีความคะแนน

ต่ำกว่า 50 คะแนน ต้องปรับปรุงการเรียนการสอน

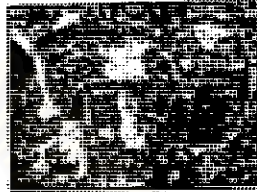
ระหว่าง 50-65 คะแนน เป็นการเรียนการสอนอยู่ในระดับปกติ

ระหว่าง 65-75 คะแนน เป็นการเรียนการสอนที่ดีเยี่ยม

แผนการจัดกิจกรรม

ในโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน

“อนุบาลข้างเบ็ม”

แปลจาก GURUMPA'S KINDERGARTEN

เรื่อง MINAMI NISHIUCHI รูป SHICHI HORIUCHI

สำนักพิมพ์ FUKUINKAN SHOTEN แปลโดย พรอนงค์ นิยมคำ

สำหรับเด็กอายุ 3-8 ขวบ วิทยอนุบาล-อ่านให้ฟัง วิทยประถมต้น-อ่านเอง

จำนวน 28 หน้า 4 สี ขนาด 27x20 ซม. ราคาเล่มละ 120 บาท

“อนุบาลข้างเบ็ม” เป็นเรื่องของลูกข้างป่า ซึ่งที่ประชุมข้างส่งไปหา
งานทำในเมือง ข้างเบ็มประสบความล้มเหลวหลายครั้ง แต่ในที่สุดก็หา
งานที่เหมาะสมกับตนเองได้สำเร็จ และทำให้เด็กทุกคนมีความสุขด้วย
หนังสือเล่มนี้อยู่ในบัญชีหนังสือเลือกสรรโดยคณะกรรมการห้องสมุด
โรงเรียนและคณะกรรมการสวัสดิการเด็ก กระทรวงสาธารณสุข ประเทศ
ญี่ปุ่น ตีพิมพ์แล้ว 64 ครั้ง มีแปลเป็นภาษาอังกฤษและภาษาเดนมาร์ก

วรรณกรรมเรื่อง อนุบาลข้างเบ็ม

แผนการจัดกิจกรรมนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์เรื่อง

การพัฒนาโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน

สำหรับโรงเรียนเตรียมประถมศึกษาปีที่ ๑

ผู้วิจัย นายเฉลิมชัย ทันชัยเลิศ

ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำนำ

เอกสารฉบับนี้เป็นแผนการจัดกิจกรรมในโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้นำวรรณกรรมสำหรับเด็กที่ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านวรรณกรรมสำหรับเด็กแล้ว นำมาออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนตามโครงสร้างแนวการสอนตามแนวคิดการสอนโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน (Literature-based Approach)

การสอนโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน(Literature-based Approach)มีความเชื่อพื้นฐานเรื่อง การเรียนการสอนโดยนักเรียนเป็นศูนย์กลาง(Child Centered) แผนการจัดกิจกรรมจำเป็นต้องมีความยืดหยุ่นสูง ปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับความสนใจและความสามารถของผู้เรียน ดังนั้น แผนการจัดกิจกรรมนี้จึงเป็นเพียงตัวอย่างการจัดกิจกรรมในระยะเริ่มแรกเท่านั้น เมื่อนักเรียนมีความคุ้นเคยกับลักษณะการเรียนการสอนนี้แล้ว นักเรียนสามารถคิดและทำกิจกรรมได้ตามความสนใจโดยมีครูเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือ

แผนการจัดกิจกรรมที่ผู้วิจัยได้ออกแบบไว้นี้ ประกอบด้วยกิจกรรมหลัก 2 กิจกรรม คือ

1. กิจกรรมการอ่านวรรณกรรม
 - 1.1 กิจกรรมการฟังครูอ่านวรรณกรรม
 - 1.2 กิจกรรมการอ่านอิสระ
2. กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรม

ดังนั้นการนำแผนการจัดกิจกรรมนี้ไปใช้ สามารถปรับเปลี่ยนกิจกรรมให้เหมาะสมกับลักษณะธรรมชาติของผู้เรียนได้ โดยอยู่ในกรอบของกิจกรรมหลัก 2 กิจกรรมดังกล่าว

อนึ่งผู้สอนควรศึกษาเอกสารคู่มือของโปรแกรมฯจำนวน 6 เล่มที่ผู้วิจัยผลิตขึ้นเพื่อให้เกิดการจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

เจติมชัย พันธุ์เลิศ

โครงสร้างเนื้อหา

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน

แบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์วรรณกรรมเพื่อใช้ในการเรียนการสอน

ตอนที่ 2 การกิจกรรมการเรียนการสอน

โครงสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

กิจกรรมวันที่ 1

กิจกรรมวันที่ 2

กิจกรรมวันที่ 3

กิจกรรมวันที่ 4

กิจกรรมวันที่ 5

ตอนที่ 3 สื่อการเรียนการสอนและหลักฐานประกอบการประเมิน

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก ความรู้สำหรับครูเพื่อจัดกิจกรรมประสบการณ์พื้นฐาน
ที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรม

ภาคผนวก ข เครื่องมือประกอบการประเมิน

ภาคผนวก ค วรรณกรรมเสนอแนะในช่วงกิจกรรมอ่านหนังสืออิสระ

จุดประสงค์ 1. การวิเคราะห์วรรณกรรมเพื่อประโยชน์การเรียนการสอน

1. วรรณกรรม(Literature) ในที่นี้หมายถึง “หนังสือสำหรับเด็ก” ได้แก่ หนังสือภาพสำหรับเด็กที่วางจำหน่ายทั่วไป หรือเป็นหนังสือที่ครูเขียนขึ้น ทั้งที่เป็นประเภทบันเทิงคดี สารคดี หรือบทร้อยกรอง โดยมีเนื้อหาเหมาะสมกับระดับพัฒนาการของผู้เรียน

2. การวิเคราะห์วรรณกรรม เพื่อนำองค์ประกอบต่างๆ ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้นักเรียนเกิดความคิดรวบยอดในเรื่ององค์ประกอบต่างๆของวรรณกรรม

วรรณกรรมสามารถวิเคราะห์ได้ 4 องค์ประกอบ คือ

1. ชื่อวรรณกรรม
2. องค์ประกอบของเรื่อง (Literary Element)
3. คำศัพท์และไวยากรณ์
4. ความรู้อื่นๆที่เกี่ยวข้อง

(ศึกษาเพิ่มเติมได้จากเอกสารคู่มือโปรแกรมเล่มที่ 2 วรรณกรรมและการเลือกวรรณกรรม)

1. ชื่อวรรณกรรม

อนุบาลช่างเบ็ม

เรื่อง มินามิ นิชิอุจิ รูป เซอิจิ โฮริอุจิ
แปล พรอนงค์ นิยมค้า

สถาบันวิจัยประชากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. องค์ประกอบของเรื่อง (Literary Elements)

2.1 แกนของเรื่อง (theme) การเลือกทำงานที่ตนเองมีความสุขและเหมาะสมกับความสามารถของตนเอง ทำให้คลายเหงาและงานสำเร็จดูดีด้วยดี

2.2 โครงเรื่อง (Plot) เป็นเรื่องที่มีเหตุการณ์ซ้ำๆกันเป็นกันหอย (Cumulative)

การเริ่มเรื่อง ช้างเบิ้มรู้สึกเหงามาก บรรดาช้างป่าทั้งหลายจึงส่งช้างเบิ้มไปทำงานในเมือง

การดำเนินเรื่อง ช้างเบิ้มไปทำงานในร้านขนมปังกรอบ ร้านทำงานร้านทำรองเท้า ร้านทำเปียโน โรงงานทำรถยนต์ แต่เขาทำแต่สิ่งของที่มีขนาดใหญ่โตมากจนต้องไปหางานใหม่ทำ ช้างเบิ้มเศร้าใจมาก

การจบเรื่อง แม่ซึ่งมีลูกสิบสองคนได้ขอร้องให้ช้างเบิ้มช่วยเหลือซึ่งถูกให้ในที่สุดช้างเบิ้มจึงได้เปิดอนุบาลช้างเบิ้มขึ้นมา โดยนำสิ่งของขนาดใหญ่ที่ได้จากร้านและโรงงานที่เคยทำมาจัดเป็นโรงเรียนอนุบาล

2.3 ตัวละคร (Characters)

ตัวเอก ช้างเบิ้ม

ตัวประกอบ ช้างป่าทั้งหลาย คุณปิง คุณจาน คุณรอง คุณเปีย คุณยนต์ แม่และลูกสิบสองคน เด็กๆในชั้นอนุบาล

2.4 ฉาก (Setting)

สถานที่ ป่า ร้านขนมปัง ร้านทำงาน ร้านทำรองเท้า ร้านทำเปียโน โรงงานรถยนต์ บ้านของแม่และลูกสิบสองคน โรงเรียนอนุบาลช้างเบิ้ม

เวลา เหตุการณ์เกิดขึ้นใช้เวลาหลายวัน

2.5 รูปแบบ (Style) เป็นบทร้อยแก้ว

2.6 มุมมอง (Point of View) ผู้แต่งเป็นผู้เล่าเรื่อง

2.7 รูปแบบ (Format) มีรูปเล่มขนาด 10 × 7 นิ้ว

ตัวอักษรขนาดใหญ่ เรื่องและภาพแบ่งกันชัดเจน ภาพประกอบใช้เทคนิคสีน้ำ

8. คำศัพท์และไวยากรณ์

(นักเรียนไม่จำเป็นต้องอ่าน-เขียนให้ได้ทั้งหมด แต่ควรรู้ว่ามีความหมายว่าอย่างไร โดยอาจสื่อความหมายด้วยการทำท่าทาง วาดรูป หรือเขียนเป็นคำก็ได้)

8.1 คำศัพท์

- ข้างเบิ้ม : ชื่อข้างตัวเอกในเรื่อง เบิ้ม หมายถึง มีขนาดใหญ่
- ขนมปังกรอบ : ขนมปังชนิดหนึ่ง แข็งและกรอบกว่าขนมปังธรรมดา อาจมีการทาเนยหรือโรยน้ำตาลให้มีรสชาติอร่อยขึ้น
- จาน : สิ่งของแบนๆ ใช้ใส่สิ่งของ เช่น อาหาร ผลไม้
- รองเท้า : เครื่องแต่งกาย ใช้สวมเท้า
- เปียโน : เครื่องดนตรีประเภทตีคคชนิดหนึ่ง
- รถยนต์ : รถที่เคลื่อนที่ด้วยเครื่องยนต์
- สระว่ายน้ำ : สระที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการว่ายน้ำ

8.2 ไวยากรณ์

เครื่องหมาย	หน้าที่
1) เครื่องหมายอัญประกาศ("...")	ช่วยให้รู้ว่าข้อความนั้นๆเป็นคำพูด
2) เครื่องหมายอัศเจรีย์ (!)	ช่วยให้รู้ว่าตัวละครประหลาดใจหรือตกใจ
3) ไม้มยมก (ๆ)	ช่วยให้รู้ว่าต้องอ่านซ้ำคำหรือข้อความ
4) เครื่องหมายวงเล็บ [(...)]	ช่วยให้รู้ว่าข้อความในวงเล็บเป็นข้อความที่อธิบายเพิ่มเติมข้อความข้างหน้าวงเล็บ

4. ความรู้อื่นๆที่เกี่ยวข้อง

- 4.1 ร้านและโรงงานต่างๆตั้งอยู่ในเมืองใหญ่
- 4.2 เปียโน เป็นเครื่องดนตรีของตะวันตก
- 4.3 โรงเรียนอนุบาลมีส่วนช่วยเหลือดูแลเด็กๆแทนผู้ปกครองที่คั่งมีงานทำมากมาย เป็น
การแบ่งเบาภาระผู้ปกครองและเด็กๆได้รับการดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ ๕ กิจกรรมการเรียนการสอนออนไลน์

กิจกรรมการเรียนการสอนนี้เป็นกิจกรรมเสนอแนะ เพื่อเลือกใช้ในการจัดกิจกรรมตาม
โครงสร้างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทั้งนี้สามารถปรับเปลี่ยนหรือลดกิจกรรมต่างๆได้ตาม
ความเหมาะสมและความต้องการของนักเรียน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โครงสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่าน

ปรับจากแนวคิดของนิโคล และโรเบิร์ตส (Nicoll and Roberts, 1993)

การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน วรรณกรรม 1 เล่ม ใช้เวลาจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านประมาณ 5 วัน วันละประมาณ 2 ชั่วโมง ทั้งนี้ครูผู้สอนอาจยืดหยุ่นเพิ่มหรือลดกิจกรรมได้ตามความเหมาะสม โดยคำนึงถึงโครงสร้างที่กำหนดให้ ดังนี้

กิจกรรมการอ่านและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรม (1 ชั่วโมง 45 นาที)			กิจกรรมอ่านอิสระ เป็นรายบุคคล (15 นาที)	
วันที่ 1	กิจกรรมประสบการณ์พื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรม	กิจกรรมการอ่านวรรณกรรม (Read Aloud)	กิจกรรมสนทนา/อภิปรายเกี่ยวกับวรรณกรรม	<ul style="list-style-type: none"> - อ่านหนังสืออิสระ - บันทึกการอ่าน - ชิมหนังสือ
วันที่ 2	กิจกรรมการอ่านร่วมกัน ครั้งที่ 1 (Shared reading)	กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรม	วางแผนและทำงาน	<ul style="list-style-type: none"> - นำเสนอผลงาน - สะท้อนเกี่ยวกับผลงาน <ul style="list-style-type: none"> - อ่านหนังสืออิสระ - บันทึกการอ่าน - ชิมหนังสือ
วันที่ 3	กิจกรรมการอ่านร่วมกัน ครั้งที่ 2 (Shared reading)	กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรม	วางแผนและทำงาน	<ul style="list-style-type: none"> - นำเสนอผลงาน - สะท้อนเกี่ยวกับผลงาน <ul style="list-style-type: none"> - อ่านหนังสืออิสระ - บันทึกการอ่าน - ชิมหนังสือ
วันที่ 4	กิจกรรมการอ่านตามกัน (Echo reading)	กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรม	วางแผนและทำงาน	<ul style="list-style-type: none"> - นำเสนอผลงาน - สะท้อนเกี่ยวกับผลงาน <ul style="list-style-type: none"> - อ่านหนังสืออิสระ - บันทึกการอ่าน - ชิมหนังสือ
วันที่ 5	กิจกรรมการอ่านพร้อมกัน (Choral reading)	กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรม	วางแผนและทำงาน	<ul style="list-style-type: none"> - นำเสนอผลงาน - สะท้อนเกี่ยวกับผลงาน <ul style="list-style-type: none"> - อ่านหนังสืออิสระ - บันทึกการอ่าน - ชิมหนังสือ

ประเภทของกิจกรรม

กิจกรรมบังคับที่ต้องจัดทุกแผน

1. กิจกรรมการอ่านวรรณกรรม (Read aloud) (อย่างน้อย 1 ครั้ง)
2. กิจกรรมการอ่านร่วมกัน (Shared reading, Echo reading หรือ Choral reading) (อย่างน้อย 1 ครั้ง)
3. กิจกรรมหลังการฟังวรรณกรรม (อย่างน้อย 1 ครั้ง)
4. กิจกรรมอ่านหนังสืออิสระ (ควรจัดทุกวัน)

กิจกรรมเลือกที่สถานกรณเพิ่มหรือคัดถอนได้ตามพื้นฐานและความสนใจของผู้เรียน

1. กิจกรรมประสบการณ์พื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรม
2. กิจกรรมสนทนา/อภิปรายเกี่ยวกับวรรณกรรม
3. กิจกรรมการบันทึกการอ่านและการยืมหนังสือ
4. กิจกรรมการอ่านร่วมกัน (เพิ่มหรือลดจำนวนครั้งได้)
5. กิจกรรมหลังการฟังวรรณกรรม (เพิ่มหรือลดจำนวนครั้งได้)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กิจกรรมวันที่ 1

กิจกรรมที่ 1 กิจกรรมประสบการณ์พื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรม (เลือก)

วัตถุประสงค์ เพื่อให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ที่จำเป็นต่อการเข้าใจเรื่องราวได้ง่าย

- กิจกรรม 1. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องช้าง นักเรียนเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับช้าง
2. ไปสังเกตชั้นเรียนอนุบาลหรือสนทนาเกี่ยวกับชั้นเรียนอนุบาล

กิจกรรมที่ 2 กิจกรรมการอ่านวรรณกรรม (Read Aloud) (บังคับ)

- วัตถุประสงค์ 1. เพื่อให้นักเรียนมีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับหนังสือ
2. เพื่อให้นักเรียนเกิดความเพลิดเพลินในอรรถรสของวรรณกรรม
 3. เพื่อให้นักเรียนได้แบบอย่างในการอ่าน

กิจกรรม 1. ครูให้นักเรียนดูภาพปก แล้วถามว่าเป็นภาพอะไร (ช้าง) ครูอ่านชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง ชื่อผู้วาดภาพประกอบ ผู้แปล และอธิบายลักษณะของหนังสือแปลว่า ผู้แปลสามารถอ่านหนังสือภาษาต่างประเทศได้ เมื่อได้อ่านหนังสือที่ศึกษาจึงอยากให้นักเรียนไทยได้อ่านด้วย จึงแปลจากภาษาต่างประเทศมาเป็นภาษาไทย

2. ครูเปิดอ่านหนังสือให้นักเรียนฟังทีละหน้า ให้นักเรียนได้เห็นภาพประกอบ ใช้ไม้ชี้ เพื่อให้นักเรียนได้สังเกตทิศทางของการอ่าน

กิจกรรมที่ 8 กิจกรรมสนทนา/อภิปรายเกี่ยวกับวรรณกรรม (Discussion) (เลือก)

วัตถุประสงค์ เพื่อให้นักเรียนได้คิดและทบทวนเรื่องราวจากวรรณกรรม

กิจกรรม ครูสนทนากับนักเรียนโดยใช้คำถามในระดับต่างๆ ได้แก่

1. คำถามเกี่ยวกับความจำ เช่น
 - เพราะเหตุใดช่างเบิ้มจึงรู้สึกเหงาในตอนแรก
 - ช่างเบิ้มไปทำงานที่ไคบ่าง
 - สิ่งของที่ช่างเบิ้มนำไปทำโรงเรียนอนุบาล ได้แก่อะไรบ้าง
2. คำถามที่เปิดโอกาสให้อภิปราย เช่น
 - ตอนใดในเรื่องนี้ที่นักเรียนชอบมากที่สุด เพราะอะไร
 - มีตอนใดบ้างที่นักเรียนไม่ชอบ เพราะอะไร
3. คำถามที่กระตุ้นให้คิด เช่น
 - เพราะเหตุใด บรรดาช่างต้องอาบน้ำให้ช่างเบิ้มก่อนไปทำงานทำ
 - เพราะเหตุใดช่างเบิ้มจึงทำแค่สิ่งของชิ้นใหญ่ๆ

ศูนย์บริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กิจกรรมที่ 4 กิจกรรมอ่านหนังสืออิสระ (บังคับ)

วัตถุประสงค์ เพื่อให้นักเรียนได้รับประสบการณ์และพัฒนาทักษะนิสัยที่ดีในการอ่าน

กิจกรรม 1. ครูอธิบายระเบียบในช่วงกิจกรรมการอ่านหนังสืออิสระ ดังนี้

1.1 ทุกคนในห้องรวมทั้งครูจะเลือกหนังสือที่ตนเองชื่นชอบและเลือกที่นั่งอ่านในใจ

1.2 จะไม่มีการซักถามหรือพูดคุยขณะที่ย่อ่าน หากมีคำถามหรืออ่านคำใดไม่ได้ให้เขียน

ลงในแผ่นกระดาษเก็บไว้ถามครูหรือเพื่อนเมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมแล้ว

1.3 ช่วงกิจกรรมการอ่านอิสระนี้จะใช้เวลา 5 - 10 นาที เริ่มเมื่อเวลา... น.ถึง เวลา...น.

2. นักเรียนทุกคนเลือกหนังสืออ่านและหยุดเมื่อหมดเวลา นักเรียนใช้ที่คั่นหนังสือคั่นหน้าที่ย่อ่านค้างไว้เพื่อหาเวลากลับมาอ่านอีก

3. นักเรียนบันทึกการอ่านลงในแบบบันทึกการอ่าน อาจเขียนหรือวาดภาพเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ตามต้องการ

4. นักเรียนที่ต้องการยืมหนังสือสามารถเลือกหนังสือเพื่อยืมกลับไปอ่านที่บ้านได้

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กิจกรรมวันที่ ๑

กิจกรรมที่ 1 กิจกรรมการอ่านร่วมกัน (Shared Reading)

(บังคับอย่างน้อย 1 ครั้งและสามารถเพิ่มหรือลดจำนวนครั้งได้)

วัตถุประสงค์ เพื่อทบทวนเรื่องราวและให้นักเรียนมีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการดำเนินเรื่องราว

กิจกรรม ครูจัดกิจกรรมการอ่านร่วมกัน ดังนี้

1. ครูตกลงกับนักเรียนว่าจะเปิดหนังสือให้นักเรียนดู และคาดเดาเหตุการณ์ไปที่หน้าจอนจบโดยไม่มีการพูดคุยกัน จากนั้นครูเปิดหนังสือ ให้นักเรียนดูเงียบๆที่หน้าจอนจบเล่ม
2. ครูอ่านหนังสือให้ฟังที่หน้า ใช้ไม้ชี้ตัวหนังสือ

กิจกรรมที่ 2 กิจกรรมหลังการฟังวรรณกรรม

(บังคับอย่างน้อย 1 ครั้ง และสามารถเพิ่มหรือลดจำนวนครั้งได้)

เขียนเรื่องซ้ำ(Rewriting)

วัตถุประสงค์ เพื่อให้ให้นักเรียนใช้แบบแผนภาษาจากวรรณกรรม ไปสร้างสรรค์งานเขียนของตนเอง

- กิจกรรม
1. ครูสนทนากับนักเรียนว่าหนังสือประกอบด้วยส่วนใดบ้าง ครูเขียนความคิดเห็นของนักเรียนบนกระดานและสรุปให้เห็น ส่วนต่างๆของหนังสือ เช่น หน้าปก เนื้อเรื่อง ปกหลัง
 2. นักเรียนวางแผนว่าถ้าเขียนเรื่องนี้ซ้ำนักเรียนต้องใช้กระดาษกี่แผ่น แต่ละแผ่นจะวาดรูปและเขียนอะไรบ้าง
 3. นักเรียนทำงานตามที่วางแผนไว้
 4. นักเรียนนำผลงานที่เสร็จแล้วใส่ซองพลาสติกและเย็บเป็นเล่ม แลกเปลี่ยนกันอ่านในกลุ่มหรืออ่านให้ครูฟัง อาจแก้ไขเพิ่มเติมถ้านักเรียนต้องการ

กิจกรรมที่ 8 กิจกรรมอ่านหนังสืออิสระ (บังคับ)

วัตถุประสงค์ เพื่อให้นักเรียนได้รับประสบการณ์และพัฒนาลักษณะนิสัยที่ดีในการอ่าน

กิจกรรม 1. ครูอธิบายระเบียบในช่วงกิจกรรมการอ่านหนังสืออิสระ ดังนี้

1.1 ทุกคนในห้องรวมทั้งครูจะเลือกหนังสือที่ตนเองชื่นชอบและเลือกที่นั่งอ่านในใจ

1.2 จะไม่มีการซักถามหรือพูดคุยขณะที่อ่าน หากมีคำถามหรืออ่านคำใดไม่ได้ให้เขียน

ลงในแผ่นกระดาษเก็บไว้ถามครูหรือเพื่อนเมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมแล้ว

1.3 ช่วงกิจกรรมการอ่านอิสระนี้จะใช้เวลา 5 - 10 นาที เริ่มเมื่อเวลา... น. ถึง เวลา...น.

2. นักเรียนทุกคนเลือกหนังสืออ่านและหยุดเมื่อหมดเวลา นักเรียนใช้ที่ค้นหนังสือค้น
หน้าที่อ่านค้างไว้เพื่อหาเวลากลับมาอ่านอีก

3. นักเรียนบันทึกการอ่านลงในแบบบันทึกการอ่าน อาจเขียนหรือวาดภาพเกี่ยวกับเรื่องที่
อ่านได้ตามต้องการ

4. นักเรียนที่ต้องการยืมหนังสือสามารถเลือกหนังสือเพื่อยืมกลับไปอ่านที่บ้านได้(ถ้าทำได้)

กิจกรรมวันที่ 8

กิจกรรมที่ 1 กิจกรรมการอ่านร่วมกัน (Shared Reading)

(บังคับอย่างน้อย 1 ครั้งและสามารถเพิ่มหรือลดจำนวนครั้งได้)

วัตถุประสงค์ เพื่อทบทวนเรื่องราวและให้นักเรียนมีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการดำเนินเรื่องราว

กิจกรรม ครูจัดกิจกรรมการอ่านร่วมกัน ดังนี้

1. ครูตกลงกับนักเรียนว่าจะเปิดหนังสือให้นักเรียนดู และคาดคะเนเหตุการณ์ไปที่หน้าจอนจบโดยไม่มีการพูดคุยกัน จากนั้นครูเปิดหนังสือ ให้นักเรียนดูเงียบๆที่หน้าจอนจบเล่ม
2. ครูอ่านหนังสือให้ฟังที่หน้า ใช้ไม้ชี้ตัวหนังสือ

กิจกรรมที่ 2 กิจกรรมหลังการฟังวรรณกรรม

(บังคับอย่างน้อย 1 ครั้ง และสามารถเพิ่มหรือลดจำนวนครั้งได้)

เขียนประกาศรับสมัครงาน

วัตถุประสงค์ เพื่อให้นักเรียนใช้แบบแผนภาษาจากวรรณกรรมไปสร้างสรรคงานเขียนของตนเอง

กิจกรรม 1. ครูสนทนากับนักเรียนว่า ก่อนเข้าทำงานช่างเบ็มต้องทำอะไรจึงจะรู้ว่าร้านนั้นๆ ต้องการคนงาน หรือเจ้าของร้านต้องการคนงานเพิ่มต้องทำอะไรบ้าง วิธีการหนึ่งที่นิยมทำกันคือ การเขียนประกาศรับสมัครงานคิดไว้ที่หน้าร้าน

2. นักเรียนสมมติตนเองเป็นเจ้าของร้าน เช่น ร้านก๋วยเตี๋ยว ร้านของชำ และเขียนประกาศรับสมัครงานคิดไว้ที่หน้าร้าน ครูถามว่านักเรียนต้องเขียนอะไรบ้างจึงจะได้คนงานตามที่ต้องการ เช่น หน้าที่ของคนงาน อายุ เพศ ระดับการศึกษา ระดับเงินเดือนและสวัสดิการที่ให้ สถานที่หรือเบอร์โทรศัพท์เพื่อสมัครงาน เป็นต้น

3. นักเรียนเขียนประกาศรับสมัครงานของตน อาจต้องมีลิ้นหรือรูปภาพประกอบเพื่อนำอ่านหรือสะกดคำผู้อ่าน แล้วนำไปติดประกาศให้เพื่อนอ่าน

กิจกรรมที่ 8 กิจกรรมอ่านหนังสืออิสระ (บังคับ)

วัตถุประสงค์ เพื่อให้นักเรียนได้ประสบการณ์และพัฒนาทักษะนิสัยที่ดีในการอ่าน

กิจกรรม 1. ครูอธิบายระเบียบในช่วงกิจกรรมการอ่านหนังสืออิสระ ดังนี้

1.1 ทุกคนในห้องรวมทั้งครูจะเลือกหนังสือที่ตนเองชื่นชอบและเลือกที่นั่งอ่านในใจ

1.2 จะไม่มีการซักถามหรือพูดคุยขณะที่ย่าน หากมีคำถามหรืออ่านคำใดไม่ได้ให้เขียน

ลงในแผ่นกระดาษเก็บไว้ถามครูหรือเพื่อนเมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมแล้ว

1.3 ช่วงกิจกรรมการอ่านอิสระนี้จะใช้เวลา 5 - 10 นาที เริ่มเมื่อเวลา... น.ถึง เวลา...น.

2. นักเรียนทุกคนเลือกหนังสืออ่านและหยุดเมื่อหมดเวลา นักเรียนใช้ที่ค้นหนังสือค้น

หน้าที่อ่านค้างไว้เพื่อหาเวลากลับมาอ่านอีก

3. นักเรียนบันทึกการอ่านลงในแบบบันทึกการอ่าน อาจเขียนหรือวาดภาพเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ตามต้องการ

4. นักเรียนที่ต้องการยืมหนังสือสามารถเลือกหนังสือเพื่อยืมกลับไปอ่านที่บ้านได้

กิจกรรมวันที่ 4

กิจกรรมที่ 1 กิจกรรมการอ่านตามกัน (Echo Reading)

(บังคับอย่างน้อย 1 ครั้ง และสามารถเพิ่มหรือลดจำนวนครั้งได้)

วัตถุประสงค์ 1) เพื่อทบทวนเรื่องราว

- 2) เพื่อให้นักเรียนมีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการดำเนินเรื่องราว
- 3) เพื่อให้นักเรียนได้ลงฝึกการอ่าน

กิจกรรม ครูจัดกิจกรรมการอ่านโดยครูอ่านเรื่อง 2-3 ประโยคแล้วให้นักเรียนอ่านตามจนจบเรื่อง

กิจกรรมที่ 2 กิจกรรมหลังการฟังวรรณกรรม

(บังคับอย่างน้อย 1 ครั้ง และสามารถเพิ่มหรือลดจำนวนครั้งได้)

เขียนจดหมายสมัครงาน

วัตถุประสงค์ เพื่อให้ให้นักเรียนใช้แบบแผนภาษาจากวรรณกรรม ไปสร้างสรรค์งานเขียนของตนเอง

กิจกรรม 1. ครูสนทนากับนักเรียนว่าหลังจากอ่านประกาศรับสมัครงานแล้ว นักเรียนอยากสมัครทำงานกับร้านใดบ้าง ครูอธิบายว่าการไปสมัครงานมีหลายวิธี เช่น ทางโทรศัพท์ ทางจดหมาย หรือ การกรอกใบสมัคร ครูชักชวนนักเรียนเขียนจดหมายสมัครงาน

2. นักเรียนแต่ละคนเลือกร้านที่และงานที่ต้องการทำ แล้วเขียนจดหมายไปสมัครงาน
3. ครูนำรูปแบบของจดหมายให้นักเรียนดู ถามนำเพื่อให้เห็นความจำเป็นของการเขียนที่อยู่ของผู้ส่ง วันเดือนปีที่เขียน ชื่อผู้ส่ง แล้วให้นักเรียนเขียนจดหมายสมัครงานของตนเอง
4. นักเรียนส่งจดหมายไปที่ร้านที่ตนเองต้องการเข้าทำงาน นักเรียนที่เป็นเจ้าของร้านอ่านจดหมายที่ส่งมาสมัครงาน และประกาศผลการรับสมัครและเหตุผลในการเลือกรับ

กิจกรรมที่ 8 กิจกรรมอ่านหนังสืออิสระ (บังคับ)

วัตถุประสงค์ เพื่อให้ นักเรียน ได้มีประสบการณ์และพัฒนาทักษะนิสัยที่ดีในการอ่าน

กิจกรรม 1. ครูอธิบายระเบียบในช่วงกิจกรรมการอ่านหนังสืออิสระ ดังนี้

1.1 ทุกคนในห้องรวมทั้งครูจะเลือกหนังสือที่ตนเองชื่นชอบและเลือกที่นั่งอ่านในใจ

1.2 จะไม่มีการซักถามหรือพูดคุยขณะที่ย่าน หากมีคำถามหรืออ่านคำใดไม่ได้ให้เขียนลงในแผ่นกระดาษเก็บไว้ถามครูหรือเพื่อนเมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมแล้ว

1.3 ช่วงกิจกรรมการอ่านอิสระนี้จะใช้เวลา 5 - 10 นาที เริ่มเมื่อเวลา... น. ถึง เวลา... น.

2. นักเรียนทุกคนเลือกหนังสืออ่านและหยุดเมื่อหมดเวลา นักเรียนใช้ที่ค้นหนังสือค้นหาที่อ่านค้างไว้เพื่อหาเวลาถัดมาอ่านอีก

3. นักเรียนบันทึกการอ่านลงในแบบบันทึกการอ่าน อาจเขียนหรือวาดภาพเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ตามต้องการ

4. นักเรียนที่ต้องการยืมหนังสือสามารถเลือกหนังสือเพื่อยืมกลับไปอ่านที่บ้านได้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กิจกรรมวันที่ ๕

กิจกรรมที่ 1 กิจกรรมการอ่านพร้อมกัน(Choral Reading)

(บังคับอย่างน้อย 1 ครั้งและสามารถเพิ่มหรือลดจำนวนครั้งได้)

วัตถุประสงค์ 1. เพื่อทบทวนเรื่องราว

2. เพื่อให้นักเรียนมีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการดำเนินเรื่องราว
3. เพื่อให้นักเรียนได้ลองฝึกการอ่าน

กิจกรรม ครูจัดกิจกรรมการอ่านโดยครูและนักเรียนร่วมกันอ่านเรื่องไปพร้อมๆกันจบเรื่อง

กิจกรรมที่ 2 กิจกรรมหัตถ์การฟังวรรณกรรม

(บังคับอย่างน้อย 1 ครั้ง และสามารถเพิ่มหรือลดจำนวนครั้งได้)

ออกแบบโรงเรียนอนุบาล

วัตถุประสงค์ เพื่อให้ให้นักเรียนใช้แบบแผนภาษาจากวรรณกรรมไปสร้างสรรคงานเขียนของตนเอง

กิจกรรม 1. ครูสนทนากับนักเรียนว่า โรงเรียนอนุบาลของข้างเข็มนเป็นที่ชื่นชอบของเด็กๆมาก ถ้า นักเรียนอยากมีโรงเรียนอนุบาลของตนเอง อยากมีสิ่งใดบ้างในโรงเรียน

2. นักเรียนออกแบบและวาดโรงเรียนอนุบาลของตนเอง นักเรียนสามารถนำสิ่งของที่มีขนาดใหญ่มาเป็นเครื่องเล่นเหมือนในเรื่องได้ นำชื่อของคนไปตั้งชื่อของโรงเรียนอนุบาล เช่น อนุบาลวาริรัตน์ อนุบาลสมศักดิ์

3. นักเรียนเขียนบรรยายลักษณะและสภาพโรงเรียนอนุบาลของตน

กิจกรรมที่ 8 กิจกรรมอ่านหนังสืออิสระ (บังคับ)

วัตถุประสงค์ เพื่อให้นักเรียนได้รับประสบการณ์และพัฒนาทักษะนิสัยที่ดีในการอ่าน

กิจกรรม 1. ครูอธิบายระเบียบในช่วงกิจกรรมการอ่านหนังสืออิสระ ดังนี้

1.1 ทุกคนในห้องรวมทั้งครูจะเลือกหนังสือที่ตนเองชื่นชอบและเลือกที่นั่งอ่านในใจ

1.2 จะไม่มีการซักถามหรือพูดคุยขณะที่อ่าน หากมีคำถามหรืออ่านคำใดไม่ได้ให้เขียนลงในแผ่นกระดาษเก็บไว้ถามครูหรือเพื่อนเมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมแล้ว

1.3 ช่วงกิจกรรมการอ่านอิสระนี้จะใช้เวลา 5 - 10 นาที เริ่มเมื่อเวลา... น.ถึง เวลา...น.

2. นักเรียนทุกคนเลือกหนังสืออ่านและหยุดเมื่อหมดเวลา นักเรียนใช้ที่ค้นหนังสือค้นหาที่อ่านค้างไว้เพื่อหาเวลาดับมาอ่านอีก

3. นักเรียนบันทึกการอ่านลงในแบบบันทึกการอ่าน อาจเขียนหรือวาดภาพเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ตามต้องการ

4. นักเรียนที่ต้องการยืมหนังสือสามารถเลือกหนังสือเพื่อยืมกลับไปอ่านที่บ้านได้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 ข้อควรเรียนการสอนและหลักฐานประกอบการประเมิน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการต่อไปนี้เป็นสื่อและแบบบันทึกเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการประเมิน ดังที่ปรากฏในกิจกรรมการเรียนการสอนเสนอแนะ ดังนี้

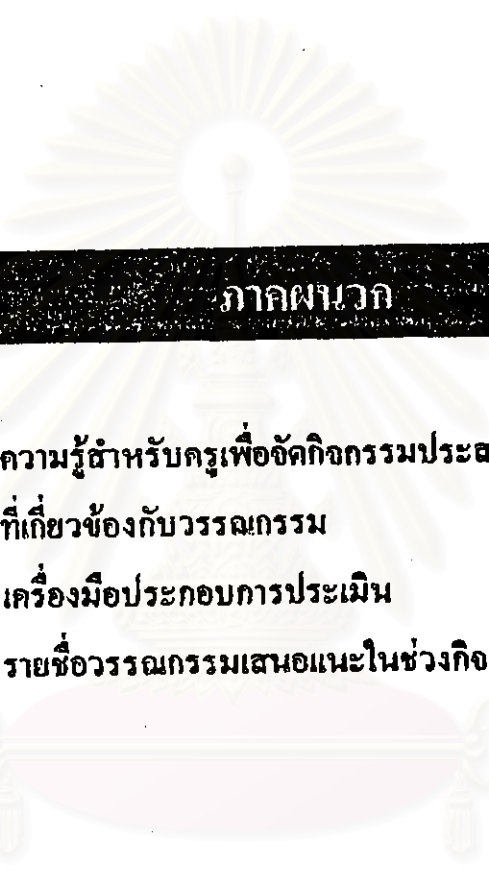
1. สื่อการเรียนการสอน (แบบมาให้ต่างหากจากแผนการจัดกิจกรรมฯ)

- 1.1 หนังสือวรรณกรรมเรื่อง “อนุบาลช้างเบ็มี”
- 1.2 บัตรคำที่นักเรียนเขียนขึ้นเอง

2. แบบบันทึกและงานเพื่อเป็นหลักฐานประกอบการประเมิน

(จัดทำต้นแบบเพื่อให้ใช้อัดสำเนาไว้ในภาคผนวก ข)

- 2.1 แบบฝึกปฏิบัติวาดภาพและเขียนบรรยายภาพ
- 2.2 บันทึกการสังเกตพฤติกรรมกรรมการอ่าน/เขียนของนักเรียนรายครั้ง
- 2.3 บันทึกการสังเกตพฤติกรรมกรรมการอ่าน/เขียนของนักเรียนรายสัปดาห์/เดือน
- 2.4 บันทึกการอ่านหนังสือในกิจกรรมการอ่านอิสระ

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก ความรู้สำหรับครูเพื่อจัดกิจกรรมประสบการณ์พื้นฐาน
ที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรม

ภาคผนวก ข เครื่องมือประกอบการประเมิน

ภาคผนวก ค รายชื่อวรรณกรรมเสนอแนะในช่วงกิจกรรมอ่านหนังสืออิสระ

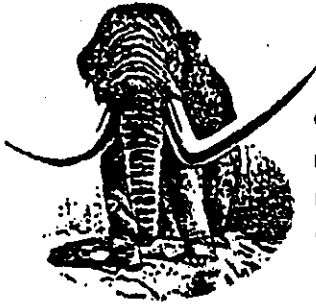

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ภาคผนวก ก
ความรู้สำหรับครูเพื่อจัดการเรียนการสอนที่เกี่ยวกับวรรณกรรม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ช้าง *

ช้างแมมมอทขนปุย
ช้างแมมมอทในยุคก่อนประวัติศาสตร์
สูญพันธุ์ไปเมื่อประมาณ 10,000 ปีก่อน
จากเขตรึงของมันพบในอะแลสกา
และไซบีเรีย

ด้วยขาขนาดใหญ่ โบกกว้าง
และวงที่ทรงพลังทำให้ช้าง
เป็นสัตว์ที่สง่างามที่สุด
ชนิดหนึ่งในโลก ช้าง
ยังเป็นสัตว์บกเลี้ยงลูก
ด้วยนม (ที่ยังมีชีวิต
อยู่) ที่มีขนาดใหญ่
ที่สุด และมีประวัติ
ความเป็นมายาวนาน

ที่สุด มันมีความแข็งแรงและเฉลียวฉลาดอย่างยิ่ง
ถูกมนุษย์นำมาฝึกหัดเพื่อใช้งานนานนับพันๆ ปีมาแล้ว
มีช้างอยู่ 2 ชนิด คือ ช้างแอฟริกาและช้างเอเชีย
(ช้างอินเดีย) ช้างแอฟริกามีขนาดใหญ่กว่าช้างเอเชีย
เล็กน้อยแต่มีโบทูกกว้างกว่ามาก ช้างหลายแอฟริกา
ขนาดใหญ่มีความสูงที่ไหล่กว่า 3 เมตร และมีน้ำหนัก
กว่า 5.4 ตัน ช้างใช้วงยื่นลงไปหาอาหารตามพื้นดิน
และชูสูงขึ้นบนต้นไม้เพื่อหาอาหาร มันยังใช้วง
ในการดื่ม น้ำ ตมกลืน ทักทายช้างตัวอื่นๆ ในโขลง
และใช้เหมือนท่อหายใจเหนือน้ำเวลา
อยู่ในน้ำลึกอีกด้วย

งวงช้าง

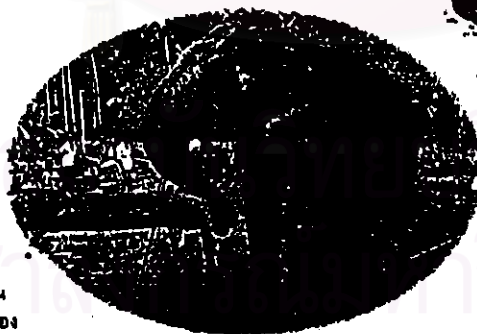
งวงก่อรูปมาจากกระดูกและริมฝีปากบน มีความไวมาก
ต่อการสัมผัสและอุณหภูมิ ช้างใช้วงจับหญ้า ผลไม้
และหน่อไม้ส่งเข้าปาก เมื่อจะดื่มน้ำ ช้างจะพ่นน้ำ
จากงวงเข้าปากเพราะไม่สามารถดื่มน้ำผ่านทางงวงได้

งวงช้าง
ยึดตายงวง

ช้างเอเชีย

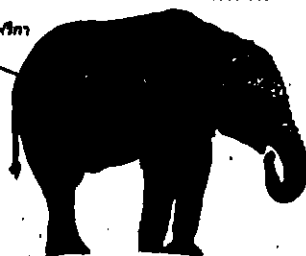
คาดว่าช้างเอเชียเหลืออยู่
ในป่าไม่ถึง 50,000 ตัว
ตามบริเวณป่าที่ห่างไกล
ของประเทศอินเดีย จีนและ
แถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
ช้างถูกฝึกให้เชื่องได้ง่าย
ในช่วงอายุระหว่าง 10 - 20 ปี
มีการจับช้างมาเลี้ยงไว้ใช้งาน
ป่าไม้และลากขง ในงานฉลอง
และขบวนแห่ต่างๆ ช้างเอเชีย
มักได้รับการตกแต่งประดับประดา
ให้สวยงามเพื่อเข้าร่วมในพิธี

การขยายพันธุ์

ลูกช้างเกิดใหม่มีน้ำหนักประมาณ 100 - 120 กก. มันดูดนมแม่จากเต้านม
ที่อยู่ระหว่างขาหน้าห่างจากงวงประมาณ 4 ปี ลูกช้างอยู่กับแม่ในช่วง 10 ปีแรก
เมื่ออายุได้ 8 ปีมีน้ำหนักประมาณ 1 ตัน และพร้อมที่จะสืบพันธุ์ได้เมื่อมีอายุราว 15 ปี

ช้างแอฟริกา
อายุ 8 ปี

ในขณะนอนช้างจะพ่นน้ำ
ดำช้างขึ้นงวงโดยอากาศ
ความชื้นออกไป

ส่วนราชการไทรมีขนาดใหญ่กว่า มีฟันเป็นซี่กว้าง สำหรับ
บดเคี้ยวอาหารต่างๆ ของพืชที่เป็นอาหาร

เวลาอาบน้ำ
ช้างใช้วงดูดน้ำแล้วฉีดไปทั่วตัว

งาที่คดงอขึ้นที่บริเวณโคนงา
ภายในเป็นเนื้องา (Ivory) ใช้งวง
เปลือกไม้จากลำต้นและขุดรากไม้จากดิน

รากที่กว้างแบน มีฝ่าตีนหุ้มจะงอยที่
งวงของงวงเพื่อไถบนพื้นดินเคบ

ช้างแอฟริกา

ในตอนปลายทศวรรษ 1970

มีช้างเหลืออยู่ประมาณ 1.3 ล้านตัว

ในทวีปแอฟริกา ปัจจุบันเหลืออยู่เพียงครึ่งหนึ่งของ

ของจำนวนดังกล่าว มีพวกที่คอยลักลอบล่าช้างเพื่อเอางา

และมีการทำพื้นที่เกษตรกรรมขึ้นในบริเวณถิ่นที่อยู่อาศัยของช้าง

จำนวนช้างแอฟริกาจึงลดลง ในเขตสงวนพันธุ์สัตว์ ช้างได้รับการ

การคุ้มครองจึงมีจำนวนเพิ่มขึ้นมาก ด้วยเหตุนี้จึงต้องมีการห้ามล่าช้างไปบ้าง

เพื่อควบคุมให้มีจำนวนเหลืออยู่อย่างเหมาะสม บังคับไม่ให้ช้างทำลาย

แหล่งที่อยู่ของตนในชนบท ทุกวันนี้ช้างจัดอยู่ในบัญชีสัตว์ใกล้สูญพันธุ์

การค้าช้างและงาช้างถูกควบคุมโดยข้อตกลงระหว่างชาติ

(international agreement)

ห้ามเพิ่มนม
การอนุรักษ์
พรรคอนุรักษ์นิยม
สัตว์
สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม
แอฟริกา, สิงคโปร์

* ฤภาวดี หาญเมธี และคณะ(บรรณาธิการ). สารานุกรมภาพสำหรับเด็ก(Children's Illustrated Encyclopedia). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์, 2537

ภาคผนวก ๑ เครื่องมือประกอบการประเมิน

1. แบบฝึกปฏิบัติวาดภาพและเขียนบรรยายภาพ (จำนวนเท่าผู้เรียน)

แบบฝึกปฏิบัติวาดภาพและเขียนบรรยายภาพ

ชื่อ - นามสกุล..... วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

สถาบันวิจัยประชากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมกรรมการอ่าน/เขียนของนักเรียนรายครั้ง

แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมกรรมการอ่าน/เขียน

คำชี้แจง

1. เขียนชื่อนักเรียนลงในช่อง ช่องละ 1 คน
2. บันทึกพฤติกรรมที่สังเกตได้
3. เมื่อสิ้นสุดการสังเกตใน 1 สัปดาห์ หรือ 1 เดือน คัดแบ่งไปคิดไว้ในแบบบันทึก รายสัปดาห์หรือรายเดือน

ชื่อ..... วัน/เดือน/ปี.....	ชื่อ..... วัน/เดือน/ปี.....	ชื่อ..... วัน/เดือน/ปี.....	ชื่อ..... วัน/เดือน/ปี.....
ชื่อ..... วัน/เดือน/ปี.....	ชื่อ..... วัน/เดือน/ปี.....	ชื่อ..... วัน/เดือน/ปี.....	ชื่อ..... วัน/เดือน/ปี.....
ชื่อ..... วัน/เดือน/ปี.....	ชื่อ..... วัน/เดือน/ปี.....	ชื่อ..... วัน/เดือน/ปี.....	ชื่อ..... วัน/เดือน/ปี.....
ชื่อ..... วัน/เดือน/ปี.....	ชื่อ..... วัน/เดือน/ปี.....	ชื่อ..... วัน/เดือน/ปี.....	ชื่อ..... วัน/เดือน/ปี.....

8. แบบสรุปบันทึกการสังเกตพฤติกรรมกรรมการอ่าน/เขียนของนักเรียนรายสัปดาห์/เดือน

แบบสรุปบันทึกการสังเกตพฤติกรรมกรรมการอ่าน/เขียนของนักเรียนรายเดือน คำชี้แจง ตักรายการบันทึกจากบันทึกการสังเกตพฤติกรรมกรรมการอ่าน/เขียน มาคิดไว้	
ชื่อ - นามสกุล.....	
สิงหาคม	
กันยายน	
ตุลาคม	
พฤศจิกายน	
ธันวาคม	

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4. แบบบันทึกการอ่านหนังสือในกิจกรรมการอ่านอิสระ (จำนวนเท่าผู้เรียน)

บันทึกการอ่าน

วันเดือนปี

ชื่อเรื่อง

ชื่อผู้แต่ง

ชื่อผู้วาดภาพประกอบ

นี่คือภาพที่ฉันชอบมากที่สุด

ฉันคิดว่าหนังสือเล่มนี้

😊 ดีมาก 😊 ดี 😊 ไม่ค่อยดี

เพราะ

สมุดบันทึกการอ่าน

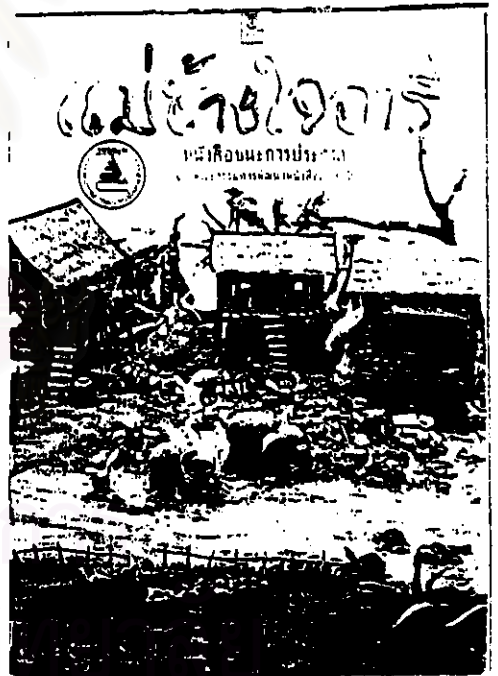
ชื่อ.....

ชื่อต้น.....

ภาคผนวก ค รายชื่อวรรณกรรมที่เสนอแนะในช่วงกิจกรรมอ่านหนังสืออิสระ

พายุถล่ม
เรื่อง วิริยะ สิริสิงห
ภาพ ประสพโชค นวพันธุ์ทิพย์

แม่ช้างใจอารี
เรื่อง มาฆพ ดนอมศรี
ภาพ จิระศักดิ์ ตังแสงขจร

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก จ

วรรณกรรมที่ใช้เป็นฐานในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. วรรณกรรมเรื่อง อนุบาลช้างเผือก
2. วรรณกรรมเรื่อง พี่จ๋าอย่าร้อง
3. วรรณกรรมเรื่อง พระจันทร์อรทัยไหม
4. วรรณกรรมเรื่อง กระต่ายกับเต่า
5. วรรณกรรมเรื่อง กระต่ายแต่งงาน
6. วรรณกรรมเรื่อง กระตู่กระตักกระต๊อกระต๊าก
7. วรรณกรรมเรื่อง แพะสามตัว
8. วรรณกรรมเรื่อง ความซื่อในกระต๊อบ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อนุบาทข้างเบิ้ม

มินามิ นิชิอุจิ เขียนเรื่อง

เซอิจิ โฮริอุจิ เขียนภาพ

ข้างเบิ้มเป็นช่างตัวใหญ่เบือเริ่มเต็ม ข้างเบิ้มอยู่ตามลำพังมานาน ตัวก็สกปรก
เหม็นก็เหม็น

ข้างเบิ้มรู้สึกโคดเคี้ยว และชอบบ่นว่า “เหงาจังเลย เหงาจริงๆ” ข้างเบิ้มรำพันพลางเอา
ใบหูดูใบหูว่า น้ำตาหยดเบือเริ่มเต็ม โหลรินไปตามวงของข้างเบิ้ม

บรรดาช่างทั้งหลายในป่าพากันล้อมวงประชุมเรื่องข้างเบิ้ม ข้างทุกตัวต้องขูวงชี้ฟ้าเพราะ
ข้างเบิ้มตัวเหม็นมาก

ข้างเล่าเอ่ยว่า “ข้างเบิ้มโศกแล้ว แต่ยังชอบเที่ยวเล่น” ข้างหนุ่มก็เสริมว่า “ข้างเบิ้มโศกแล้ว
แต่ยังชอบบงอแง”

“เราส่งข้างเบิ้มไปทำงานดีกว่า”

“เห็นด้วย! เห็นด้วย!” ข้างทุกตัวเห็นพ้องต้องกันหมด

ดังนั้น ข้างทั้งหลายจึงช่วยกันลากข้างเบิ้มไปยังแม่น้ำ เอาแปรงดูซี่โคดให้ข้างเบิ้ม
แล้วเอางวงพ่นน้ำใส่จนสะอาดทั่วตัว

ข้างเบิ้มยิ้มน้อยยิ้มใหญ่ด้วยความพึงพอใจ แล้วออกเดินทางไป...

ร้านแรกที่ข้างเบิ้มไปขอทำงานคือร้านทำขนมปังกรอบของคุงปัง ข้างเบิ้มตั้งใจทำงาน
มาก ทำขนมออกมาชิ้นใหญ่เบือเริ่มเต็ม(ขนมปังกรอบชิ้นใหญ่พิเศษราคาชิ้นละหนึ่งพันบาท)
ขนมของข้างเบิ้มชิ้นใหญ่เบือเริ่มเต็ม ราคาแพงเกินไป ไม่มีใครซื้อสักคนเคียว คุงปังจึงบอก
ข้างเบิ้มว่า “อย่าทำดีกว่า ไปหางานใหม่” ข้างเบิ้มเศร้าใจ หอบขนมปังชิ้นใหญ่เบือเริ่มเต็มออก
จากร้านไป

ร้านที่สองของข้างเบิ้มคือร้านทำงานของคุงจัน ข้างเบิ้มตั้งใจทำงานมาก ทำงานออกมา
ใบใหญ่เบือเริ่มเต็ม งานใบใหญ่เท่าสวะอย่างนี้ จะเอาอะไรมาใส่ คุงจันจึงบอกข้างเบิ้มว่า
“อย่าทำดีกว่า ไปหางานใหม่” ข้างเบิ้มเศร้าใจ หอบขนมปังชิ้นใหญ่เบือเริ่มเต็ม กับงานใบใหญ่
เบือเริ่มเต็ม ออกจากร้านไป

ร้านที่สามของข้างเบิ้ม คือร้านทำรองเท้าของคุงรอง ข้างเบิ้มตั้งใจทำงานมาก ทำรอง
เท้าออกมาขนาดใหญ่เบือเริ่มเต็ม คุงรองเจ้าของร้านทำรองเท้ายังลงไปอยู่ในรองเท้าของข้างเบิ้ม
ได้ทั้งตัว คุงรองจึงบอกข้างเบิ้มว่า “อย่าทำดีกว่า ไปหางานใหม่” ข้างเบิ้มเศร้าใจ หอบขนมปัง
ชิ้นใหญ่เบือเริ่มเต็ม กับงานใบใหญ่เบือเริ่มเต็ม และรองเท้าข้างใหญ่เบือเริ่มเต็ม ออกจากร้านไป

ร้านที่สี่ของข้างเบิ้ม คือร้านทำเปียโนของคุณเปีย ข้างเบิ้มตั้งใจทำงานมาก ทำเปียโนออกมาดังใหญ่เมื่อเริ่มเท็ม เปียโนใหญ่เกินไป คนคิดไม่ไหว คิดเท่าไรก็ไม่มีเสียง คุณเปียจึงบอกข้างเบิ้มว่า “อย่าทำดีกว่า ไปหางานใหม่” ข้างเบิ้มเศร้าใจ หอบขนมปังชิ้นใหญ่เมื่อเริ่มเท็มกับงานเปียโนใหญ่เมื่อเริ่มเท็ม รองเท้าข้างใหญ่เมื่อเริ่มเท็ม และเปียโนดังใหญ่เมื่อเริ่มเท็มออกจากร้านไป

แห่งสุดท้ายที่ข้างเบิ้มไป คือโรงงานทำรถยนต์ของคุณยนต์ ข้างเบิ้มตั้งใจทำงานมาก ทำรถยนต์ออกมาคันใหญ่เมื่อเริ่มเท็ม รถยนต์คันใหญ่เกินไป คนขับไม่ได้เพราะมองข้างหน้าไม่เห็น คุณยนต์จึงบอกข้างเบิ้มว่า “อย่าทำดีกว่า ไปหางานใหม่”

ข้างเบิ้มเศร้าใจ ผิดหวังเสียใจ หอบขนมปังชิ้นใหญ่เมื่อเริ่มเท็มกับงานเปียโนใหญ่เมื่อเริ่มเท็ม กับรองเท้าข้างใหญ่เมื่อเริ่มเท็ม และเปียโนดังใหญ่เมื่อเริ่มเท็ม ใส่รถยนต์คันใหญ่เมื่อเริ่มเท็ม ออกจากร้านไป ข้างเบิ้มน้ำตาคลอ เกือบจะหอบออกมาอีกแล้ว

ข้างเบิ้มเดินทางต่อไปไม่นาน ก็เห็นแม่ซึ่งมีลูกสิบสองคน กำลังบ่นเสียงดัง “เฮ้อ...งานยุ่งจังเลย ยุ่งจริงๆซักสิบสองคน ดูง่าตั้งยี่สิบสี่ข้าง เหนื่อยจังเลย เหนื่อยจริงๆ” พอเห็นข้างเบิ้ม แม่ก็ขอร้องว่า

“ขอโทษทีเถอะคุณข้าง ช่วยเล่นกับลูกๆฉันหน่อย”

ข้างเบิ้มคิดเปียโนพร้อมกับร้องเพลง

เด็กๆแก้มแดงเหมือนข้าง

มือก็ดำและเทอะเหมือนข้าง

เบิ้มก็ตัวใหญ่เพราะเป็นข้าง

เด็กๆจิตใจได้ฟังเพลงของข้างเบิ้ม เสียงเพลงดังไปไกล เชิญชวนให้เด็กทั้งหลายเข้ามาฟัง เด็กที่เกยเหงาที่เคยอยู่ตามลำพังเหมือนข้างเบิ้ม ก็มาร่วมวงด้วยมากมาย ข้างเบิ้มแบ่งขนมปังชิ้นใหญ่แจกเด็กๆทุกคน

อนุบาลข้างเบิ้มเปิดแล้ว รองเท้าข้างใหญ่กลายเป็นที่เล่นซ่อนหา งานเปียโนกลายเป็นสระว่ายน้ำ ข้างเบิ้มหายเหงาแล้ว ขนมปังชิ้นใหญ่ ยังเหลืออยู่เยอะเลยนะ

ฟ้าจ๋าอย่าร้อง

ส.ท่มสุวรรณ เขียนเรื่อง

บ่ายวันหนึ่ง เด็กชายผมแกะตะ เต็มอยู่คนเดียว ในสวนหลังบ้าน
 ฝนตั้งเค้ามาเสียงร้อง คริน คริน
 ผมแกะตะนึกกลัว แต่อยากรู้ว่าใครทำเสียงนี้ จึงจี้ม้าก้านกล้วย แล้วออกไปดู
 พบกบบริมบึง ผมแกะตะถามว่า กบจ๋าเธอไซ้ไหม ที่ร้อง คริน คริน กบน้อยตอบว่า
 ไม่ใช่ฉันหรอก ฉันร้องฮีบ ฮีบ
 ผมแกะตะพบไก่ ถามไถ่ไปว่า ไก่จ๋าเธอไซ้ไหม ที่ร้อง คริน คริน พ่อไก่ตอบว่า
 ไม่ใช่ฉันหรอก ฉันขัน เอ๊ก เอ๊ก
 จี้ม้าต่อไป พบเป็ดฝูงใหญ่ เป็ดจ๋าเธอไซ้ไหม ที่ร้อง คริน คริน เป็ดตอบว่า
 ไม่ใช่ฉันหรอก ฉันร้องก๊าก ก๊าก
 แมวเดินผ่านมา ผมแกะตะถามว่า แมวจ๋าเธอไซ้ไหม ที่ร้องคริน คริน แมวหง่าวสายหน้า
 ไม่ใช่ฉันหรอก ฉันร้องเหมียว เหมียว
 คว้าม้าก้านกล้วย พบหมาขนสวย หมาจ๋าเธอไซ้ไหม ที่ร้อง คริน คริน หมาตอบว่า
 ไม่ใช่ฉันหรอก ฉันเห่า โอ๊ก โอ๊ก
 ผมแกะตะอยากรู้ ถามหนูตัวใหญ่ หนูจ๋าเธอไซ้ไหมที่ร้อง คริน คริน แม่หนูดุ๊กขึ้นยืนตอบว่า
 ไม่ใช่ฉันหรอก ฉันร้อง อู๊ค อู๊ค
 ผมแกะตะสงสัยยิ่งอยากรู้ใหญ่ วัวจ๋าเธอไซ้ไหม ที่ร้อง คริน คริน วัวตอบว่า
 ไม่ใช่ฉันหรอก ฉันร้อง มอ มอ
 ผมแกะตะถามช้าง ช้างร้องไซ้ไหม ไม่ใช่ฉันหรอก ฉันร้อง ฮูม แปร๊ว แปร๊ว นั่นคือเสียงฟ้า
 ลงไปถามฟ้าดู
 ผมแกะตะรู้แล้ว เสียงร้องคือฟ้า ถามว่าฟ้าจ๋า ร้องให้ทำไม ฟ้าตอบเด็กน้อย
 นำเสียงตะหอย ออกข้าวหลายวัน...
 ผมแกะตะยิ้มว่า ส่งขนมให้ฟ้า ฝูงจ๋าอย่าร้อง เด็กๆเขากลับ
 ฟ้าได้ขนม ขึ้นชมนักหนา บอกผมแกะตะว่า ต่อไปอย่างถั่ว

พระจันทร์อร่อยไหม

ไมเคิล เกรจ์เน็ช เรื่องและรูป

คืนหนึ่งพระจันทร์ลอยขึ้นบนท้องฟ้า ดวงกลมโตส่องสว่างขาวนวลอยู่นั้น พวกสัตว์
ทั้งหลายต่างก็ออกมาแอบดูพระจันทร์กันไปหมด

“ไอ้ไอ ฉันทว่าพระจันทร์ต้องหวานเหมือนอ้อยแน่เลย” ช้างพูดขึ้น

แต่ถึงว่า “พระจันทร์ต้องอร่อยเหมือนกล้วยต่างหาก”

เต่าเถียงว่า “ไม่ใช่ พระจันทร์ต้องอร่อยเหมือนผักกูดสิ”

พอพูดจบเต่าก็กลานตัวมดึ้มๆขึ้นไปบนภูเขา เพื่อไปชิมพระจันทร์ เมื่อไปถึงยอดเขา
เต่าก็เขย่งตัวไปจับพระจันทร์ แต่จับไม่ถึง เต่าจึงเรียกช้างมาช่วย

เมื่อช้างมาถึง จึงเหยียบบนหลังเต่า แล้วเอื้อมวงไปจับพระจันทร์ พระจันทร์คิดว่า
พวกสัตว์จะมาเล่นไล่จับ จึงขยับลอยหนีขึ้นไปจนช้างจับไม่ถึง ช้างจึงเรียกยีราฟมาช่วย

เมื่อยีราฟมาถึง จึงเหยียบบนหลังช้าง ช้างเหยียบบนหลังเต่า แล้วยืดอกไปจับพระจันทร์
พระจันทร์คิดว่า ยีราฟจะมาเล่นไล่จับ จึงขยับลอยหนีขึ้นไปอีก จนยีราฟจับไม่ถึง ยีราฟจึงให้
ม้าลายมาช่วย

เมื่อม้าลายมาถึง จึงเหยียบบนหลังยีราฟ ยีราฟเหยียบบนหลังช้าง ช้างเหยียบบนหลังเต่า
แล้วเอื้อมไปจับพระจันทร์ พระจันทร์คิดว่า ม้าลายจะมาเล่นไล่จับ จึงขยับลอยหนีขึ้นไปอีก จน
ม้าลายจับไม่ถึง ม้าลายจึงเรียกสิงโตมาช่วย

เมื่อสิงโตมาถึง จึงเหยียบบนหลังม้าลาย ม้าลายเหยียบบนหลังยีราฟ ยีราฟเหยียบบน
หลังช้าง ช้างเหยียบบนหลังเต่า แล้วเอื้อมไปจับพระจันทร์ พระจันทร์คิดว่า สิงโตจะมาเล่นไล่
จับ จึงขยับลอยหนีขึ้นไปอีก จนสิงโตจับไม่ถึง สิงโตจึงเรียกหมาจิ้งจอกมาช่วย

เมื่อหมาจิ้งจอกมาถึง จึงเหยียบบนหลังบนสิงโต สิงโตเหยียบบนหลังม้าลาย ม้าลาย
เหยียบบนหลังยีราฟ ยีราฟเหยียบบนหลังช้าง ช้างเหยียบบนหลังเต่า แล้วเอื้อมไปจับพระจันทร์
พระจันทร์คิดว่า หมาจิ้งจอกจะมาเล่นไล่จับ จึงขยับลอยหนีขึ้นไปอีก จนหมาจิ้งจอกจับไม่ถึง
หมาจิ้งจอกจึงเรียกลิงมาช่วย

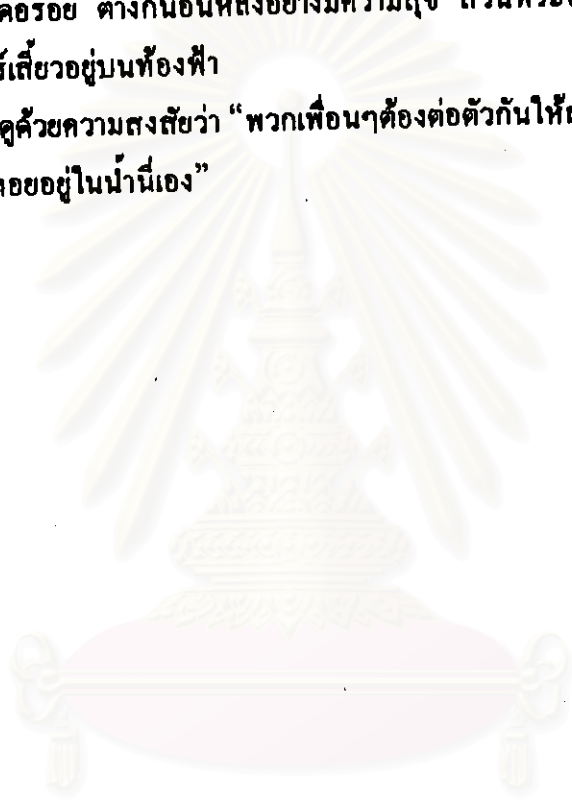
เมื่อลิงมาถึง จึงเหยียบบนหลังหมาจิ้งจอก หมาจิ้งจอกเหยียบบนหลังสิงโต สิงโต
เหยียบบนหลังม้าลาย ม้าลายเหยียบบนหลังยีราฟ ยีราฟเหยียบบนหลังช้าง ช้างเหยียบบนหลัง
เต่า แล้วเอื้อมไปจับพระจันทร์ พระจันทร์คิดว่า ลิงจะมาเล่นไล่จับ จึงขยับลอยหนีขึ้นไปอีก
จนลิงจับไม่ถึง ลิงจึงเรียกหนูมาช่วย

เมื่อหนูมาถึง จึงได้หัดงเพื่อน ๆ ขึ้นไป พระจันทร์เห็นว่า หนูตัวเล็กนิดเดียว และตอนนี้ พระจันทร์ก็ไม่อยากเล่นไล่จับอีกแล้ว จึงไม่ขยับหนีขึ้นไป

หนูจึงจับพระจันทร์ได้ แล้วมีพระจันทร์ออกมาหนึ่งชิ้น ลองชิมดู “อ้อฮือ พระจันทร์นี่ อร่อยจังเลย” หนูร้องขึ้น

เมื่อหนูชิมพระจันทร์แล้ว ก็ส่งพระจันทร์ให้เพื่อน ๆ กิน พวกสัตว์ทั้งหลายได้กิน พระจันทร์อย่างเอร็ดอร่อย ต่างก็นอนหลับอย่างมีความสุข ส่วนพระจันทร์ถูกกินจนแห้ง กลายเป็นพระจันทร์เสี้ยวอยู่บนท้องฟ้า

เจ้าปลาเผ้าดูด้วยความสงสัยว่า “พวกเพื่อน ๆ ต้องต่อสู้กันให้ลำบากทำไม เพราะพระจันทร์ก็ลอยอยู่ในน้ำนี่เอง”

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กระต่ายกับเต่า

ภาพประกอบ ไบรอัน วัตต์ส密斯

แปล อริยา โพทรัพย์

กระต่ายกับเต่าได้เถียงกันว่าใครฉลาดกว่าใคร กระต่ายบอกว่าตนฉลาดกว่า เพราะตนวิ่งเร็วกว่า

เต่าผู้แสนจะเชื่องช้า จำต้องแบกบ้านไว้บนหลังตลอดเวลาจะฉลาดกว่ากระต่ายได้อย่างไร แต่เต่าไม่เห็นด้วยจึงท้าประลองความเร็วกับกระต่าย “เราจะเริ่มต้นกันที่นี่ ข้ามเนินเขาข้ามรั้วไม้ ผ่านทุ่งแครอทและสิ้นสุดที่บริเวณซากเกวียนเก่า” กระต่ายประหลาดใจมาก แต่ก็รับคำท้าทันที “ฉันต้องชนะแน่นอน เรามาตองแข่งกันก็ได้”

ข่าวการประลองความเร็วแพร่สะพัดไปอย่างรวดเร็ว ประดานกและสัตว์ป่าทุกตัว ต่างมาชุมนุมกันเพื่อเฝ้าดูการแข่งขัน

“เต่าแทบจะไม่มีโอกาสชนะเลย” สุนัขจึงจอกพูด

“ฉันว่าเรารอคูดีกว่า” นกฮูกบอก

พอไก่เสนอดัวเป็นกรรมการ ณ จุดเริ่มต้น มีผู้ชมมากมายเฝ้าดูอยู่ตลอดทาง เมื่อทุกอย่างพร้อมแล้ว พอ ไก่จึงยัดตัวขึ้นเพื่อให้สัญญาณ

“เฮ้! ฮี! เฮ้! เฮ้!” กระต่ายกระโดดผลุงออกไปในพริบตา ขณะที่เต่าค่อยๆ เหยียดอย่างอย่างเชื่องช้า

ไม่กี่นาทีต่อมา กระต่ายวิ่งข้ามเนินเขาไปจนถึงรั้วไม้ แล้วมองลงไปเบื้องล่าง เต่ายังไม่ปรากฏแก่สายตา กระต่ายจึงหยุดพัก พลังและเต็มใบไม้อย่างเอร็ดอร่อย

เต่ายังคงมุ่งหน้าเดินต่อไปโดยไม่ย่อท้อ จนกระทั่งถึงเนินเขา สำหรับเต่าแล้ว การปีนเขานับว่าเป็นเรื่องหนักหนาสาหัสทีเดียว

แต่เต่าก็มีนกน้อยนับสิบบินส่งเสียงเป็นกำลังใจให้ตลอดทาง

ฝ่ายกระต่ายนั้นเต่า เมื่อกินใบไม้จนพอใจแล้ว ก็รีบผ่านโคนต้นไม้เห็นเท้าตรงไปยังทุ่งแครอททันที กระต่ายชื่นชมรสชาติของแครอทมาก เมื่อถึงที่นั่นจึงไม่อาจยับยั้งใจให้ผ่านเลยไปได้ง่ายๆ

กระต่ายแหวะกินแครอทอย่างเพลิดเพลินจนกระทั่งอิมท้อง และรู้สึกง่วง จึงเอนตัวลงหวังจะนอนสักงีบ

ขณะเดียวกัน เต่าเพิ่งจะคดานตัวมเดียวมาถึงรั้วไม้

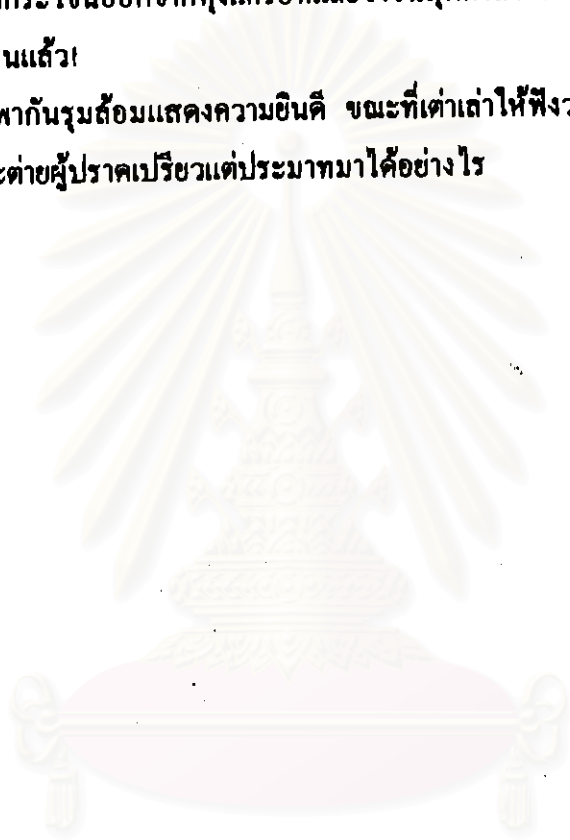
เต่ารู้สึกเหน็ดเหนื่อยจนแทบหมดแรง แต่ยังคงอดทนตีบคดานไปช้าๆ

ในที่สุด เต่าจึงคลานมาถึงทุ่งแครอท และผ่านหน้ากระท้ายซึ่งกำลังหลับไป โดยกระท้าย
ไม่ทันรู้ตัว

ทันใดนั้นเอง เมื่อกระท้ายตกใจตื่นและมองไปที่ซากกเวียนเก่า มันแทบไม่เชื่อสายตา
ตัวเอง เต่าเกือบจะถึงเส้นชัยแล้ว!

กระท้ายรีบกระโจนออกจากทุ่งแครอทและวิ่งจนสุดกำลัง แต่ไม่มีประโยชน์อันใด
เต่าเข้าเส้นชัยไปก่อนแล้ว!

สัตว์ต่างๆพากันรุมล้อมแสดงความยินดี ขณะที่เต่าเต่าให้ฟังว่าเขาใช้ความเชื่องช้าแต่
มั่นคง เอาชนะกระท้ายผู้ปราดเปรียวแต่ประมาทมาได้อย่างไร

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กระต่ายแต่งงาน

เรื่องและรูป การ์ธ วิทเลียมส์

แปล ระพีพรรณ พัฒนาเวช

ในทุ่งกว้างกลางป่าแห่งหนึ่ง มีกระต่ายน้อยสองตัวอาศัยอยู่คือ เจ้ากระต่ายขาว และ เจ้ากระต่ายดำ

ทุกเช้า กระต่ายน้อยทั้งสองจะกระโดดออกจากที่นอนมารับแสงแดดอันอบอุ่น
กระต่ายน้อยทั้งสองชอบเล่นด้วยกันทั้งวัน

“เรามาเล่นแข่ง ก้าว กระโดดกันเถอะ” กระต่ายขาวเอ่ยชวน

“เอาสิ” กระต่ายดำพูดจบก็แข่ง ก้าว กระโดด แล้วก็กระโดดตามหลังกระต่ายขาว
แล้วกระต่ายขาวก็แข่ง ก้าว กระโดด แล้วก็กระโดดข้ามหลังกระต่ายดำบ้าง
หลังจากนั้นไม่นาน กระต่ายดำก็นั่งลงทำหน้าเศร้า

“เธอเป็นอะไรไปจ๊ะ” กระต่ายขาวถาม

“ไม่ได้เป็นอะไรหรอก ฉันมีเรื่องเทคนิคหน่อย” กระต่ายดำตอบ

จากนั้น กระต่ายน้อยทั้งสองก็ชวนกันเล่นซ่อนหา ในคอกอกด้วยเนยตีเหลืองและดอกเคซี่
สีขาว ต่อมากะต่ายขาวก็เปลี่ยนใจ อยากเล่นเก็บลูกโอ๊ก

หลังจากนั้นไม่นาน กระต่ายดำก็นั่งลงทำหน้าเศร้า

“เธอเป็นอะไรไปจ๊ะ” กระต่ายขาวถาม

“ไม่ได้เป็นอะไรหรอก ฉันมีเรื่องเทคนิคหน่อย” กระต่ายดำตอบ

กระต่ายน้อยทั้งสองหันมาวิ่งแข่งรอบๆ ต้นหม่อน จนกระทั่งเหนื่อยและกระหายน้ำ จึง
กระโดดลงไปกินน้ำเย็นใสสะอาดที่แอ่งน้ำข้างทาง
และแล้วกระต่ายดำก็นั่งลงทำหน้าเศร้าอีก

“เธอเป็นอะไรไปจ๊ะ” กระต่ายขาวถาม

“ไม่ได้เป็นอะไรหรอก ฉันมีเรื่องเทคนิคหน่อย” กระต่ายดำตอบ

ต่อมา กระต่ายน้อยทั้งสองก็เล่นกระโดดข้ามคอกเคซี่สีขาว และวิ่งเข้าไปในคอกผักแว่น

“ฉันหิวแล้วละ” กระต่ายขาวบอก ทั้งสองจึงหยุดเล่นแล้วชวนกันไปกินคอกกระคุม

หลังจากนั้นไม่นาน กระต่ายดำก็หยุดกิน แล้วนั่งลงทำหน้าเศร้า

“เธอเป็นอะไรไปจ๊ะ” กระต่ายขาวถาม

“ไม่ไคเป็นอะไรหรอก ฉันมีเรื่องเทคนิคหน่อย” กระต่ายดำตอบ

“เธอมีเรื่องอะไรคิดบ่อยๆหรือจ๊ะ”

“ฉันคิดถึงความหวังของฉันอยู่จ๊ะ”

“เธอหวังว่าจะไรล่ะจ๊ะ”

“ฉันหวังว่าจะได้อยู่กับเธอตลอดไป”

กระต่ายขาวท่าตาโต หูตั้ง และนั่งคิดอยู่นาน ก่อนจะพูดว่า “ถ้าอย่างนั้น เธอต้องคิดและหวังให้มากขึ้นอีก”

คราวนี้กระต่ายคำท่าตาโต หูตั้ง และนั่งคิดอยู่นานก่อนจะพูดว่า “ฉันอยากให้เธออยู่กับฉันตลอดไป”

“เธอต้องการอย่างนั้นจริงๆหรือ” กระต่ายขาวถาม

“จริงๆสิ” กระต่ายคำตอบ

“ถ้าอย่างนั้น ฉันก็จะอยู่กับเธอตลอดไป” กระต่ายขาวพูด

“ตลอดไป นานแสนนานเลยหรือจ๊ะ”

“ใช่ ตลอดไป นานแสนนานเลยจ๊ะ” แล้วกระต่ายขาวก็ยื่นมือนุ่มๆ ให้กระต่ายคำกุมไว้

จากนั้น กระต่ายน้อยทั้งสองก็ช่วยกันเก็บดอกกระศุมแสนสวยมาเทียบที่หูทั้งสองข้าง

เมื่อกระต่ายตัวอื่นๆออกมาเห็นกระต่ายน้อยทั้งสองมีความสุข จึงแสดงความยินดี และพากันเดินระบำไปรอบๆกระต่ายขาวและกระต่ายคำ

สัตว์อื่นๆในป่าออกมาดูกระต่ายเดินระบำ แล้วทั้งหมดก็เดินระบำด้วยกันตลอดคืน ภายได้แสงจันทร์สีนวล

นับตั้งแต่นั้นมา กระต่ายน้อยทั้งสองก็อยู่ด้วยกัน กินดอกกระศุมด้วยกัน กระโดดข้ามคอกเคซี่ด้วยกัน วิ่งเข้าไปในคอกผักแว่น และเล่นเก็บลูกโอ๊กด้วยกัน ในทุ่งกว้างกลางป่าอย่างมีความสุข

จากนั้นมา เจ้ากระต่ายคำก็ไม่เคยนั่งลงทำหน้าที่เสริมอีกเลย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กระดูกกระดูกกระดูกกระดูก

เรื่อง เกริก ยืนพันธ์

ภาพ ปรีดา ปัญญาจันทร์ และ ชีวัน วิสาสะ

ยายเขี้ยวอันใหญ่ เวลาหัว ยายเขี้ยวจะหัวปากกว้าง เวลาหัวเราะก็หัวเราะปากกว้าง
วันหนึ่ง ขณะที่ยายเขี้ยวอยู่นอกชานแล้วอ้าปากหัว ตักแต่นิ้วหนึ่งบินเข้าไปในปาก
ของยายเขี้ยว ยายเขี้ยวรีบพูด พร้อมกับกลืนตักแต่นิ้วลงไปในห้องทตตคิดว่า

“ตักแต่นิ้วต้องตายแน่ๆ”

ยายเขี้ยววิ่งไปเล่าให้เพื่อนฟัง เพื่อนของยายเขี้ยวบอกให้ยายเขี้ยวกลืนนิ้วลงไป
นกกจะได้จิกตักแต่นิ้ว ตักแต่นิ้วจะได้ตาย ยายเขี้ยวจึงเดินไปที่ต้นไม้ จับนกมาตัวหนึ่ง แล้ว
กลืนลงไปในห้อง

แต่นกกไม่จิกตักแต่นิ้ว ตักแต่นิ้วจึงยังไม่ตาย มันคั้นกระดูกกระดูกกระดูกกระดูกอยู่ในห้อง
ของยายเขี้ยว

“ตายแล้ว!” ยายเขี้ยวร้องขึ้น “นกกไม่จิกตักแต่นิ้ว ตักแต่นิ้วก็ยังไม่ตาย ทำอย่างไรดีล่ะ”

ยายเขี้ยววิ่งไปถามเพื่อนอีกคน เพื่อนของยายเขี้ยวให้ยายเขี้ยวกลืนแมลงลงไป แมลงจะได้กัดคนก
นกกจะได้จิกตักแต่นิ้ว ยายเขี้ยวจึงขึ้นไปบนบ้าน จับแมลงมาตัวหนึ่งแล้วกลืนลงไปในห้อง

แต่แมลงไม่กัดคนก นกกไม่จิกตักแต่นิ้ว ตักแต่นิ้วจึงยังไม่ตาย
มันคั้นกระดูกกระดูกกระดูกกระดูกอยู่ในห้องของยายเขี้ยว

“ตายแล้ว!” ยายเขี้ยวร้องขึ้น “แมลงไม่กัดคนก นกกไม่จิกตักแต่นิ้ว ตักแต่นิ้วก็ยังไม่ตาย
ทำอย่างไรดีล่ะ”

ยายเขี้ยววิ่งไปถามเพื่อนอีกคน เพื่อนของยายเขี้ยวบอกให้ยายเขี้ยวกลืนหมาลงไป หมาจะได้
กัดแมลง แมลงจะได้กัดคนก นกกจะได้จิกตักแต่นิ้ว ตักแต่นิ้วจะได้ตาย ยายเขี้ยวจึงเดินไปที่ใต้ถุนบ้าน จับ
หมามาตัวหนึ่ง แล้วกลืนลงไปในห้อง

แต่หมาไม่กัดแมลง แมลงไม่กัดคนก นกกไม่จิกตักแต่นิ้ว ตักแต่นิ้วจึงยังไม่ตาย
มันคั้นกระดูกกระดูกกระดูกกระดูกอยู่ในห้องของยายเขี้ยว

“ตายแล้ว!” ยายเขี้ยวร้องขึ้น “หมาไม่กัดแมลง แมลงไม่กัดคนก นกกไม่จิกตักแต่นิ้ว ตักแต่นิ้วก็ยังไม่
ตาย ทำอย่างไรดีล่ะ”

ยายเขี้ยววิ่งไปถามเพื่อนอีกคน เพื่อนของยายเขี้ยวบอกให้ยายเขี้ยวกลืนเสือลงไป เสือจะได้กัด
หมา หมาจะได้กัดแมลง แมลงจะได้กัดคนก นกกจะได้จิกตักแต่นิ้ว ตักแต่นิ้วจะได้ตาย ยายเขี้ยวจึงเดินเข้า
ไปในป่า จับเสือมาหนึ่งตัว แล้วกลืนลงไปในห้อง

แต่เสือไม่กัดหมา หมาไม่กัดแมว แมวไม่กัดคน นกไม่จิกต๊กแตน ต๊กแตนจึงยังไม่ตาย
มันคั่นกระดูกกระดูกกระดูกกระดูกกระดูกอยู่ในห้องของชายเข้า

“ตายแล้ว!” ชายเข้าร้องขึ้น “เสือไม่กัดหมา หมาไม่กัดแมว แมวไม่กัดคน นกไม่จิก
ต๊กแตน ต๊กแตนก็ยังไม่ตาย ทำอย่างไรดีละ”

ชายเข้าวิ่งไปถามเพื่อนอีกคน เพื่อนของชายเข้าบอกให้ชายเข้าถลกหนังตัวเองไป ฆ่าจะได้
เหยียบ เสือจะได้กัดหมา หมาก็จะได้กัดแมว แมวจะได้กัดคน นกจะได้จิกต๊กแตน ต๊กแตนจะได้ตาย
ชายเข้าจึงเดินเข้าไปในป่าลึก จับช้างมาหนึ่งตัว แล้วถลกหนังไปในห้อง

พอยายเข้าถลกหนังตัวเองไปในห้อง ช้างก็เข้าไปนอนอยู่ในห้องของชายเข้า จนชายเข้าตะอึก
“ตายแน่! ชายเข้าตายแน่! แกต้องตายเพราะตะอึกแน่ๆ”

เพื่อนของชายเข้าบอกให้ชายเข้าดื่มน้ำ

ชายเข้าดื่มน้ำ แก้วที่หนึ่ง
แก้วที่สอง
แก้วที่สาม
แก้วที่สี่
แก้วที่ห้า
แก้วที่หก
แก้วที่เจ็ด
แก้วที่แปด
แก้วที่เก้า
แก้วที่สิบ

น้ำก็ท่วมห้องของชายเข้า

ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา เวลชายเข้าหายใจจะเอามือปิดปาก

เวลชายเข้าหัวเราะก็จะเอามือปิดปาก

เพราะชายเข้ากลัวต๊กแตนจะเข้าไปคั่นกระดูกกระดูกกระดูกกระดูก

อยู่ในห้องของชายเข้า

แพะตามตัว

อัสปิร์นเซน และโม เรื่อง

กาลครั้งหนึ่ง มีแพะครายาวตามตัวพี่น้อง อยากจะขึ้นไปบนเนินเขา ไปกินหญ้าให้ตัวอ้วนพี แพะทั้งสามตัวนี้มีชื่อเหมือนกันว่า “กร้าว”

ระหว่างทางขึ้นเขามีสะพานข้ามลำธาร ได้สะพานมีปีศาจน่ากลัวตัวใหญ่อาศัยอยู่ คาของมันโตเท่างาน จมูกของมันยาวใหญ่เท่าไม้ตีพริก

แพะกร้าวครายาวตัวเล็กที่สุด เดินข้ามสะพานมาเป็นตัวแรก เสียงสะพานดัง “กะตึกกะตึก กะตึกกะตึก”

“ใคร ! ใครทำสะพานข้าเสียงดัง” เจ้าปีศาจจอมกวยยาวคำรามถัน

“อ้อ ฉันเองแหละ แพะกร้าวครายาวตัวเล็กที่สุดจะ ฉันกำลังจะขึ้นไปบนเนินเขา ไปกินหญ้าให้ตัวอ้วนพี” แพะตัวเล็กตอบด้วยเสียงแหบเบา

“คิดจะข้ามเขมือบเจ้ากินเสียเดี๋ยวนี้ !” เจ้าปีศาจร้องบอก

“โธ่ ! อย่ากินฉันเลย ฉันตัวเล็กนิดเดียว” แพะตัวเล็กพูด

“รออีกเดี๋ยวเดียว แพะกร้าวครายาวตัวกลางก็จะมา เขาตัวใหญ่กว่าฉันตั้งเยอะ”

“เออ ! รีบไปให้พ้น !” เจ้าปีศาจพูด

ไม่นานนัก เจ้าแพะกร้าวครายาวตัวกลางก็ข้ามสะพานมา เสียงสะพานดัง “กะตึกกะตึก กะตึกกะตึก”

“ใคร ! ใครทำสะพานข้าเสียงดัง” เจ้าปีศาจจอมกวยยาวคำรามถัน

“อ้อ ฉันเองแหละ แพะกร้าวครายาวตัวกลาง ฉันกำลังจะขึ้นไปบนเนินเขา ไปกินหญ้าให้ตัวอ้วนพี” แพะตัวกลางตอบด้วยเสียงไม่เบานัก

“คิดจะข้ามเขมือบเจ้ากินเสียเดี๋ยวนี้ !” เจ้าปีศาจร้องบอก

“โธ่ ! อย่ากินฉันเลย ฉันตัวเล็กนิดเดียว” แพะตัวเล็กพูด

“รออีกเดี๋ยวเดียว แพะกร้าวครายาวตัวใหญ่ก็จะมา เขาตัวใหญ่กว่าฉันตั้งเยอะ”

“เออ ! รีบไปให้พ้น !” เจ้าปีศาจพูด

ทันใดนั้น เจ้าแพะกร้าวครายาวตัวใหญ่ก็ข้ามสะพานมา เสียงสะพานดัง “กะตึกกะตึก กะตึกกะตึก” ตัวมันหนักจนสะพานส่งเสียงดังสนั่น

“ใคร ! ใครทำสะพานข้าเสียงดัง” เจ้าปีศาจจอมกวยยาวคำรามถัน

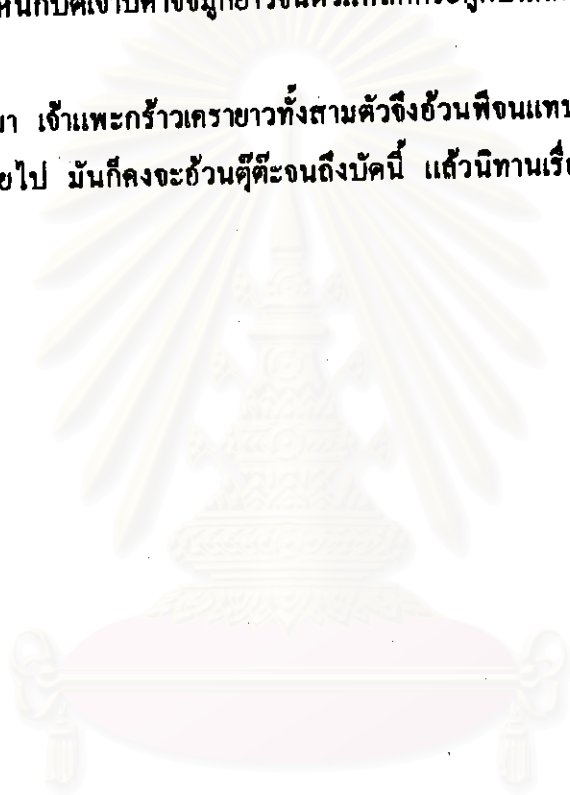
“ข้าเองแหละ ! แพะกร้าวครายาวตัวใหญ่” เจ้าแพะร้องตอบด้วยเสียงแหบห้าวกร้าวกระด้าง

“คิดะ ข้าจะเขมือบเจ้ากินเสียเดี๋ยวนี้ !” เจ้าปีศาจจุมูกยาวคำรามถัน

“อ้อ ! เข้ามาเลย ! ข้ามีเขาแหลมเหมือนหอกทั้งสองข้าง ข้าจะแทงจนทะลุถึงรูลู ใคร
อยากดูบ้าง ข้ายังมีโหนกใหญ่อีกสองโหนก แข็งเหมือนก้อนหิน ข้าจะบดตัวแก่ให้แหลกกระดุก
ป่น จนกลายเป็นดิน”

ว่าแล้วแพะกร้าวครายาวตัวใหญ่ก็พุ่งเข้าชนปีศาจจุมูกยาว เอาเขาทั้งสองข้างแทงทะลุตา
เอาโหนกทั้งสองโหนกบดเจ้าปีศาจจุมูกยาวจนตัวแหลกกระดุกป่นตกลงในตำราธ แล้วมันก็เดิน
ขึ้นเนินเขาไป

ตั้งแต่นั้นมา เจ้าแพะกร้าวครายาวทั้งสามตัวจึงฮ่วนที่จนแทบเดินไม่ไหว และหากไข
มันยังไม่ละลายหายไป มันก็คงจะฮ่วนตุ้ตะจนถึงบัดนี้ แล้วยุทธาเรื่องนี้ก็...จวบ จีบ จีบ
จบแล้วครับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความลับในกระตอบ

วิริยะ สิริสิงห เขียนเรื่อง

เดชา แซ่ซัน เขียนภาพ

หมีปือกจะไปเยี่ยมหมีปือก หมีปือกจึงหาของฝากไปฝากหมีปือก แต่อยากให้เพื่อนแปลกใจ
หมีปือกจึงซ่อนของฝากไว้ก้นกระตอบ

“หมีปือกต้องประหลาดใจในของฝากของเราแน่ๆ” หมีปือกเดินไปนึกไป “ของฝากเรานี้
เป็นหัวใจใหญ่มากเลย”

บ้านหมีปือกไกลมาก หมีปือกต้องแวะนอนกลางทาง “หมีปือกต้องชอบของฝากของเรา
แน่ๆ เพราะกินได้อร่อยด้วยซิ”

“ของฝากของเรางอกได้ ลูกดินมันเนื้อขออกมาเป็นเถา” หมีปือกเดินไปคิดไปตลอดทาง

“หมีปือกจะรู้ไหมนี่ เราเอาอะไรมาฝาก”

“ถึงบ้านหมีปือกแล้ว” หมีปือกพูดอย่างดีใจ เพราะต้องแบกกระตอบของฝากมาไกล
เหลือเกิน

“หมีปือกแบกอะไรมานะ” หมีปือกถาม

“ของที่ฉันนำมาฝากนายอย่างไรเล่า” หมีปือกตอบ “อยากรู้มาช่วยกันดึงซิ”

ทุกคนมาช่วยกันดึง

“เฮ้! สุขที่สุด! อ้อ!! ออกมาแล้ว!

มันเทศ!!

อาหารเย็นมือนั้น หมีปือกต้มมันเทศเลี้ยงหมีปือก

หมีปือกกับหมีปือกกินมันต้มอย่างอร่อย

เล่มที่ 1 เอกสารแนะนำโปรแกรม

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
1. รูปแบบ การจัดวางรูปเล่ม ภาพประกอบมีความน่าสนใจ.....
2. รูปแบบการนำเสนอเนื้อหาเหมาะสม.....
3. จำนวนหน้าเหมาะสม.....
4. ภาษาที่ใช้เข้าใจง่าย.....
5. เนื้อหาความรู้มีประโยชน์และนำไปประยุกต์ใช้ได้.....
6. ตัวอย่างถูกต้องเหมาะสม.....
7. เนื้อหาช่วยสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการสอนโดยใช้ วรรณกรรมเป็นฐาน.....

ความคิดเห็นเพิ่มเติม/ข้อเสนอแนะ.....

.....

เล่มที่ 2 วรรณกรรมและการเลือกวรรณกรรม

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
1. รูปแบบ การจัดวางรูปเล่ม ภาพประกอบมีความน่าสนใจ.....
2. รูปแบบการนำเสนอเนื้อหาเหมาะสม.....
3. จำนวนหน้าเหมาะสม.....
4. ภาษาที่ใช้เข้าใจง่าย.....
5. เนื้อหาความรู้มีประโยชน์และนำไปประยุกต์ใช้ได้.....
6. ตัวอย่างถูกต้องเหมาะสม.....
7. เนื้อหาช่วยสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการสอนโดยใช้ วรรณกรรมเป็นฐาน.....

ความคิดเห็นเพิ่มเติม/ข้อเสนอแนะ.....

.....

ประวัติผู้วิจัย

นายเฉลิมชัย พันธุ์เลิศ เกิดวันที่ 6 กรกฎาคม พ.ศ. 2513 ที่กรุงเทพมหานคร สำเร็จ
การศึกษาระดับปริญญาครุศาสตรบัณฑิตเกียรตินิยมอันดับ 1 (ค.บ.) วิชาเอกการประถมศึกษา
(ครูชายทหัดกสูตร 4 ปี รุ่นที่ 2/2531) จากมหาวิทยาลัยอัสตานาได้วุฒิรัรมย์ เมื่อปีการศึกษา 2535 และ
ได้รับการคัดเลือกเป็น บัณฑิตดีเด่นสถาบันราชภัฏวุฒิรัรมย์ ปี 2535

สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต (ศษ.บ.) สาขาวิชาบริหารการศึกษาจาก
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช เมื่อปีการศึกษา 2538

เข้าศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาประถมศึกษา ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2538 ปัจจุบันรับราชการในตำแหน่งอาจารย์ 1 ระดับ 4
โรงเรียนบ้านหนองจาน กิ่งอำเภอหนองฮี จังหวัดร้อยเอ็ด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย